

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Tuyên chiến với các Tôn giáo !!!

Tại Việt Nam vào thời gian này, có hai ngày lễ quan trọng của hai tôn giáo lớn là Ki-tô giáo và Phật giáo Hòa Hảo nằm khá gần nhau: lễ Giáng sinh của Đức Chúa Giê-su vào ngày 25-12-2017 và lễ Đản sanh của Đức Huỳnh Phú Sổ vào ngày 25 tháng 11 Đinh Dậu (tức 11-01-2018).

Rất nhiều người Việt, nhất là các tín đồ Hòa Hảo, đều biết Đức Huỳnh Phú Sổ (1920-1947) đã được lịch sử ghi nhận như một vĩ nhân của Đất nước, vì đã hoạt động chống Thực dân Pháp và Việt minh Cộng sản qua việc thành lập Dân chủ Xã hội đảng với mục tiêu cách mạng con người, cách mạng dân tộc, cách mạng xã hội. Ngài cũng được vinh danh như một thánh nhân của Tôn giáo, vì đã thành lập Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo, thu phục hàng triệu tín đồ, đem lại vô vàn lợi ích cho tâm linh con người, cho văn hóa Dân tộc và cho tinh thần Đất nước kể từ năm 1939 tới nay.

Thế nhưng, từ sau năm 1975, bên cạnh những hành vi bách hại khốc liệt đối với Phật giáo Hòa Hảo như bắt bớ, giết chết nhân sự đến cả trăm ngàn người, cướp bóc, phá hủy hàng ngàn cơ sở và nơi thờ tự, cắt xén xuyên tạc Sấm Giảng Thi Văn của vị lập đạo, dàn dựng một cơ cấu quốc doanh mang tên Ban Trị sự Trung ương, nhà cầm quyền còn hạn chế hay cấm cản các tín đồ Giáo hội ấy tổ chức lễ Đản sanh của Đức Huỳnh Giáo chủ và nhiều đại lễ khác của đạo.

Sau hơn 10 năm để cho Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận tụy tổ chức Đại lễ Đản sanh cách hạn chế trong mỗi địa phương, bỗng nhiên năm nay nhà cầm quyền An Giang (nơi có đông đảo tín đồ) cấm hẳn Giáo hội này không được làm bất cứ điều gì nhân sinh nhật Giáo chủ của họ, lấy cớ ngang ngược rằng Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận tụy là một tổ chức không được nhà nước công nhận. Nhiều biện pháp hăm dọa đã được đưa ra từ hôm 27 tháng 11 mới rồi, khiến cho Giáo hội phải phổ biến các Thông báo khẩn cấp ngày 27 và 30-11-2017.

Đặc biệt, hôm 12-12-2017, trong một Kháng thư mạnh mẽ gởi cho lãnh đạo cao cấp của nhà nước, vị Hội trưởng là cụ Nguyễn Văn Điền đã có những lời tâm huyết như sau: "...Nho bảo: "Quân thị Thần như thủ túc, Thần đối Quân như thân nhân", nhược bằng: "Quân thị Thần như thảo giới, Thần đối Quân như khấu thủ". Đây là kinh nghiệm của người xưa, cho ta một bài học về đạo làm vua, về mặt trị quốc và vai trò lãnh đạo. Nhất nhất đều nằm trong định luật nhân quả "Thiện ác chi báo như ảnh tùy hình" (Lành dữ trả vay như bóng theo hình)... Là đạo làm quan ta phải "Phiếm ái chúng như thân nhân, ái dân như xích tử..." (Phàm thương người đời như người thân, thương dân như thương con đờ). Thì nhất định hậu quả rất tốt đẹp, tương lai rất tươi sáng. Với cái trách nhiệm phụ mẫu chi dân của một nhà lãnh đạo Đất nước khôn khéo thông minh, đừng bao giờ ép dân phải trở nên thành phần đối kháng. Nên giáo dục cho dân thành người đạo nghĩa; nên đào tạo cho dân trở thành người trung hậu hiền lương. Có thể mới tạo cơ hội tốt cho nhân dân, cho tôn giáo một điều kiện đi vào chân thiện mỹ. Nhất thiết là những ngày lễ lớn của các tôn giáo được tự do tổ chức, không bị phân biệt đối xử, như hiện nay của Nhà cầm quyền tỉnh An Giang. Và đây cũng gọi là Minh Đức Tân Dân đấy..."

Nhưng với một hàng lãnh đạo ngày càng coi Nhân dân và Tôn giáo như kẻ thù đe dọa ngại vàng lẫn túi bạc của họ và đang thực sự tuyên chiến với hai thành phần này, có hy vọng gì là họ sẽ làm dân đức sáng tỏ và dân sinh đổi mới chẳng, hay sẽ đàn áp cách khốc liệt? nên vị Hội trưởng Giáo hội đành phải tuyên bố trước: "Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận tụy chúng tôi nhất quyết phải tổ chức bằng được những ngày Lễ Đạo, đặc biệt là Đại lễ Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ lần thứ 98, cho dù phải trả một giá rất đắt. Nếu đủ nhân duyên đến ơn Đạo đáp nghĩa Thầy, ví phải đổ máu thì những giọt máu oan cừu này sẽ tô đậm nét son lịch sử trong thời kỳ pháp nạn! Bằng như được chết thì những oan hồn này hòa quyện với gió sớm mây chiều cùng hồn thiêng sông núi; và máu xương này sẽ điểm tô cho Tổ quốc Việt Nam và vun quén cho vườn hoa Đạo pháp được khởi sắc khoe hương với thời gian bất tận".

Về phía Ki-tô giáo (gồm Công giáo và Tin lành), từ bao năm qua, Đại lễ Giáng sinh dù được cử hành thoải mái nhiều nơi, nhưng ở vùng sâu vùng xa, nhất là giữa các cộng đồng dân tộc thiểu số ở Tây Bắc hay Tây Nguyên, hoặc tại những nơi mà dân đạo bị cho là "ương ngạnh", "chống đối" thì đó cũng là lúc nhà nước "tỏ uy quyền" bằng cách hạch sách, cấm cản đủ kiểu đối với chức sắc lẫn tín đồ. Bằng chứng mới nhất là tại giáo xứ Đông Kiều, Giáo hạt Đông Tháp, Giáo phận Vinh, nằm trên địa bàn xã Diễn Mỹ, huyện Diễn Châu, tỉnh Nghệ An

Vào khoảng 8 giờ tối ngày 13-12-2017, một số "côn đồ" (công an đội lột hay thuê mướn) đã đến khu vực nhà thờ Đông Kiều hành hung giáo dân vì làm hang đá Noel. Chúng phá hai cổng chào, chặt các dàn bóng đèn trang trí và tấn công tín hữu. Một thanh niên bị chém vào tay vào xe và một thầy giáo bị bắn vào đầu, phải đưa đi bệnh viện.

Căn nguyên vụ việc là sáng hôm đó, hơn một chục cán bộ, công an địa phương đã đến giáo xứ, yêu cầu tháo dỡ hang đá, lấy cớ nơi dựng nằm trên phần đất "đang có tranh chấp." Chủ tịch Hội đồng mục vụ giáo xứ và các giáo dân đã từ chối đòi hỏi ngang ngược này bởi lẽ "hang đá làm trên đất đã được người dân hiến tặng cho giáo xứ". Ban chiều, tay chủ tịch xã lại dẫn lâu la đến lập lại lệnh phải dẹp bỏ hang đá trong vòng 24 giờ đồng hồ. Và đến tối thì chúng đã ra tay như nói trên.

Trang Thanh niên Công giáo dẫn lời linh mục Anton Nguyễn Văn Thanh phát biểu trong thánh lễ hiệp thông của các linh mục Giáo hạt Đông Tháp vào chiều ngày 14-12 như sau: "Giáng Sinh không chỉ của người Công giáo mà là tất cả mọi người, thế nhưng chính quyền huyện Diễn Châu lại ngăn cấm Giáo xứ Đông Kiều dựng hang đá làm bằng những cái bạt theo kiểu tạm bợ và trang trí những bóng đèn nho nhỏ...". Trang ấy còn cho biết hiện nay giáo dân đã lập hàng rào để bảo vệ dân làng và giáo xứ vì họ sợ "côn đồ và Hội Cờ Đỏ sẽ vào làng quậy phá." Đang khi đó thì một video lưu truyền trên mạng cho thấy một người mặc sắc phục an ninh nói ông ta sẽ cử cán bộ tới trực tại các chốt ở khu vực quanh nhà thờ Đông Kiều trong những ngày tới để "đảm bảo an ninh trật tự". Việc này khiến công luận nhớ lại những sự kiện gây đau thương và tạo công phần tại cộng đoàn Công giáo này.

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01**► **Tuyên chiến với các tôn giáo!!**
Trg 03► **Kháng thư phản đối việc cấm tổ chức lễ Đản sanh Đức HGC.**
-Hội đồng Liên tôn Việt Nam.
Trg 04► **Thông bạch v/v chào mừng Đại lễ Đản sanh Đức Huỳnh...**
-Giáo hội PGHH Thuận túy.
Trg 05► **Kháng thư v/v nhà cầm quyền cấm tổ chức Lễ Đạo.**
-Giáo hội PGHH Thuận Túy.
Trg 06► **Lm Nguyễn Đình Thục không được đi dự lễ nhân quyền**
-Đài BBC.
Trg 07► **Cho tổ chức lễ “500 năm Tin lành Cải cách”: VN đang toan...**
-Thiền Lâm.
Trg 08► **Côn đồ tấn công giáo xứ Đông Kiều, bắn bị thương 1 thầy giáo.**
-Tiến Thiện.
Trg 09► **Bí mật kinh người về máy làm chết não của Trung Quốc.**
-Tuyết Mai.
Trg 11► **Xin gởi lời chào vĩnh biệt đến VN: Quê hương đã mất vào tay..**
-Nguyễn Lương Tuyền.
Trg 13► **Tổng Cty Đường sắt VN mở toang cánh cửa để TQ đưa...**
-Vietnamnet-Tiền Phong.
Trg 15► **VN thực thi Công ước Chống tra tấn như thế nào?**
-Vũ Quốc Ngử.
Trg 17► **Vụ Võ An Đôn: VN chưa bao giờ thực tâm cải cách tư pháp.**
-Ls Lê Công Định.
Trg 18► **Loại bỏ thể chế XHDS, tam quyền phân lập: ĐCSVN đang...**
-Anh Văn.
Trg 19► **Quá muộn để VN kiểm soát mạng xã hội.**
-Điền Lương.
Trg 20► **”Bảo hiểm tiền gửi 75 triệu đồng” và thể chế “đất,vàng,đô”.**
-Phạm Chí Dũng.
Trg 22► **Kinh tế VN khởi sắc hay ngược lại ?**
-Phạm Chí Dũng.
Trg 24► **Tiền hết, Đảng tiêu !**
-Phong Phạm.
Trg 25► **Chỉ số nợ thuế của VN tăng 81 bậc có gì đáng tự hào?**
-Thiền Lâm.
Trg 26► **Bắt Đình La Thăng vẫn là chuyện thanh trừng nội bộ.**
-TS Nguyễn Quang A.
Và một số bài khác...

Đó là từ ngày 1 đến 20 tháng 9 vừa qua, tư gia và cơ sở kinh doanh của nhiều gia đình bị côn đồ ném đá, dùng súng tấn công, phá hoại tài sản. Ngày 20 tháng 9, Linh mục quản xứ Nguyễn Ngọc Ngử và một linh mục bạn đã bị hàng trăm kẻ lạ mặt vây lại và xông vào đòi đánh ngay trước cổng ủy ban nhân dân huyện khi hai vị “được” mời đến đây “làm việc”. Trong cùng ngày, nhiều đoàn thể tại xã Diễn Mỹ còn mang cờ đồ sao vàng, băng rôn, khẩu hiệu đi vào khu vực quanh nhà thờ Đông Kiều gây rối và đòi trục xuất vị quản xứ ra khỏi xã. Những kẻ này còn có nhiều hành vi báng bổ tôn giáo như dùng gạch đá, gây gộc đập phá ảnh tượng thánh và lấy súng bắn vào bàn thờ của người dân. Để bênh vực những hành vi vô luật ấy, trên một số trang báo điện tử và mạng xã hội (đặc biệt tại Nghệ An) có nhiều bài viết cho rằng những hành động này là phản ứng tự phát của dân lành chứ không phải do nhà cầm quyền chủ ý gây ra ?? Trang “Thông tin chống Phản động” của bọn dư luận viên còn vu cáo: “Linh mục Nguyễn Ngọc Ngử, chánh xứ Đông Kiều thường xuyên có những hành động kích động giáo dân dựng biểu ngữ, lấn chiếm đất công, xây dựng trái phép, phát ngôn tục tĩu... đã bị người dân nơi đây dạy cho một bài học.” Linh mục đoàn giáo hạt Đông Tháp hôm 22-09 đã ra thông cáo phản đối các hành vi vi phạm pháp luật lấn quyền tự do tôn giáo của tín hữu lẫn linh mục nơi đây, và chiều ngày 14 tháng 12 đã tới dâng thánh lễ hiệp thông với họ.

Ngoài hai vụ cấm cản tôn giáo mừng Đại lễ như trên, trang Việt Nam Thời Báo có đưa tin về việc nhà cầm quyền tỉnh Điện Biên đã xóa trắng điểm nhóm Tin Lành Tà Phì Chà. Theo đó, “ngày 15-11-2017, 5 trong số 71 ngôi nhà trong bản đã bị nhân viên chính quyền phá dỡ. Do điểm nhóm Tá Phì Chà nằm cách khá xa đường quốc lộ 131 nên khi thực hiện cưỡng chế, chính quyền huyện Mường Nhé đã huy động máy móc mở đường lên tận bản cùng một lực lượng lớn gồm cả dân quân ở các bản trong huyện và công an, bộ đội biên phòng, cơ động. Các ngã đường đến bản đều bị chính quyền lập chốt chặn; không ai có thể ra vào dù trong các trường hợp rất cấp bách, cần thiết như thăm, khám bệnh”. Trên mạng cũng lưu truyền nhiều video cho thấy vào ngày Nhân quyền Quốc tế, 10 tháng 12, Hòa thượng Thích Không Tánh thuộc Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo VNTN và hai linh mục Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn Lê Ngọc Thanh và Lê Xuân Lộc đã bị công an côn đồ chặn đường hành hung, không cho đến giáo xứ Thọ Hòa của linh mục Nguyễn Duy Tân để cùng mừng lễ bốn mạng giáo xứ và cầu nguyện cho nhân quyền.

Các hành vi tiêu biểu trên đây nằm trong loạt những đòn thù ngày càng gia tăng của Cộng sản đối với tôn giáo, nhất là sau vụ Formosa, kẻ được nhà nước hết mình bảo trợ, giết chết môi trường biển và nghề nghiệp biển ở miền Trung từ tháng 4 năm ngoái. Tên tội phạm và bọn đồng lõa đã bị sự phản đối quyết liệt của toàn dân, nhất là các cộng đoàn tôn giáo, mà cụ thể là Giáo phận Vinh và các giáo xứ tại Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình. Những cuộc xuống đường rầm rộ đã được tổ chức, những cuộc khiếu kiện đông đảo đã được tiến hành, những cuộc vận động quốc tế đã được tung ra. Nhưng ngược lại, dù mưu hèn kế bẩn, dù động thái dễ tiện -dưới sự hỗ trợ của dùi cui, súng ống- của CS cũng liên tục giáng xuống những con người và những tập thể tôn giáo yêu nước. CS lo sợ một ngọn triều từ nhân dân sẽ nổi lên, cuốn phăng chế độ tội ác như bên Đông Âu ngày nào. Chính vì thế mà các Giáo hội cần ý thức được vai trò và uy tín của mình, cần vận dụng sức mạnh của niềm tin tôn giáo và mãnh lực của quần chúng tín đồ. Hãy tập thói quen bày tỏ thái độ đòi hỏi công lý và sự thật, nhân quyền và dân chủ không chỉ qua những tuyên bố thẳng thắn, những buổi cầu nguyện đông đúc, mà còn qua những cuộc biểu tình rầm rộ, với hàng chục ngàn, hàng trăm ngàn tín đồ, để kéo cả toàn dân theo. Như bên Đông Âu, cái chế độ độc tài này chỉ sợ những tập thể tôn giáo biết bày tỏ ý chí cách ôn hòa trên phố và chỉ sụp đổ khi đức tin thúc đẩy được đại khối tín hữu xuống đường. **BAN BIÊN TẬP**

Ở bầu thì tròn, ở ống thì dài (Babui, DCVonline)

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

CÙNG CỐ GIÁO QUYỀN-THỐNG NHẤT GIÁO HỘI-XIÊN DƯƠNG GIÁO PHÁP

THÔNG BẠCH

V/v chào mừng Đại lễ Đản sanh lần thứ 98 Đức Huỳnh Giáo Chủ 25/11 Đinh Dậu (11-01-2018)

.....Hội trưởng Giáo hội Trung ương (Việt Nam) 09-12-2017.....

Kính gửi:

- Các cấp Trị Sự viên Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy

- Toàn thể tín hữu PGHH trong nước và hải ngoại.

Thưa chư tín hữu thân mến,

...Việc trải qua như mây gió cuốn. Nhìn cuộc đời ngày tháng trôi đưa. Trời sáng ra kể lại thấy trưa. Năm cũ đó rồi qua năm mới. Mười hai tháng mà còn mau tới. Thì tuồng đời cũng chóng đổi thay ...

Quang âm thâm thoát, Đại lễ 25 tháng 11, kỷ niệm năm thứ 98 ngày Đản Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ lại đến. Chỉ hơn 1 tháng nữa, hàng triệu triệu tín hữu PGHH chúng ta sẽ chào đón ngày mà một vị Phật lâm phạm, tạo dựng một nền đại Đạo PGHH lấy tư tưởng “**tam giáo qui nguyên**” với pháp môn **học Phật tu nhân** là một pháp môn lấy TÂM làm căn bản, không câu kê, không bắt buộc tuân thủ vào những hình thức tu hành gò bó, tạo môi trường thích nghi với xu thế thời mạt pháp, nhân tâm thiên bạc, đạo lý suy đồi, tứ phương nhiễu loạn.

Địa ngục cũng tại **tâm** làm quấy. Về thiên đường **tâm** ấy tạo ra. Cái chữ **tâm** là quý hay ma. Tiên hay Phật cũng tại nó...

Cứ mỗi 12 tháng, người tín đồ PGHH lại có dịp kỷ niệm ngày Đản Sanh... có dịp nhớ lại công ơn của Đức Tôn Sư đã dày công khai sáng mỗi Đạo Mầu “Tam Giáo Qui Nguyên” để tế độ chúng sanh thời mạt pháp... có dịp kiểm điểm lại bản thân mình đã làm những gì trong 12 tháng vừa qua để “ôn cố tri tân”, tiếp tục hành xử những điều tốt, sám hối, ăn năn cải hóa những điều xấu, hầu xứng đáng là một Phật tử, xứng đáng là 1 tín đồ của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Kẻ nghĩa khí thiên kim vạn lượng. Lũ nịnh thần sách sử nào khen. Xem tích xưa thẹn với bóng

đèn. Đời lắm kẻ đầu trâu mặt ngựa. Cõi sống như tiên mưa nửa. Mê mồi thơn như cá lục châu...

Đời cũng lắm bao người giá áo. Nương bả vinh nhiều hạng túi cơm...

Đó là lời vàng ngọc của Đức Tôn Sư đã chỉ dạy, răn đời. Chúng ta là tín đồ, là môn đệ phải nhứt tâm ghi nhớ và gắng gổ tuân hành, tự mình trau sửa thân tâm.

Coi rồi phải thân mình tự trị. Chẳng độ xong Phật khó dắt đi. Thả thuyền trôi bến giác nâng niu. Kẻ hiểu đạo mau mau bước xuống.

Nhân Đại Lễ 25 tháng 11 âm lịch năm nay (11-01-2018), trong hoàn cảnh Giáo hội PGHH Thuần túy đang bị nhà cầm quyền csVN ngăn cấm hành xử quyền tôn giáo của mình, Giáo hội tha thiết và chân thành kính gởi đến toàn thể tín hữu PGHH trong nước và hải ngoại lời nhắc nhở sau đây: *Ai biết tri việc phải cứ làm. Sau mới biết ai phạm ai thánh.*

Đây là “đề thi” của Đức Thầy lưu lại cho chúng ta trong thời gian Ngài vắng mặt để chúng ta tự phát huy tiềm năng của mình trong lĩnh vực **tu nhân học Phật** hầu Đức Thầy có đủ dữ kiện và dữ liệu... để chọn những đáng tu hành cao công quả báo cho xứng vị xứng ngôi, người đủ các thiện căn giáo truyền đại đạo, định ngôi phân thứ gây cuộc hòa bình cho vạn quốc chư bang...

Đạo diệu mầu gặp lúc truân chuyên. Phận môn đệ phải lo vun quén.

Cho dù trong hoàn cảnh hay tình huống nào, bản phận người tín đồ PGHH là luôn **tận trung với Đạo, tận hiếu với Thầy**, được hay không được, chúng ta phải hành xử bản phận của mình một cách trọn vẹn nhất, Giáo hội PGHH Thuần túy trong quá khứ đã chịu nhiều mất mát để phụng sự cho Đạo pháp thì

nay đây là cơ hội để chúng tỏ chúng ta là tín đồ PGHH, là môn đệ của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Trong niềm hân hoan chung của toàn thể tín đồ PGHH và để chuẩn bị tổ chức Đại Lễ kỷ niệm lần thứ 98 ngày Đản Sanh của Đức Huỳnh Giáo Chủ, Giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy sau khi họp, đã đồng thanh quyết nghị:

- Tất cả Trị Sự viên các cấp và tín đồ nếu có phương tiện thì về Thánh địa Hòa Hảo ngày 24/11 âm để tham dự lễ khai mạc Đại Lễ Đản Sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ tại Tổ đình PGHH.

- Cuộc chánh lễ sẽ tổ chức tại nhà ông Nguyễn Văn Vinh, tọa lạc tại xã Long Giang, huyện Chợ Mới, An Giang là trụ sở tạm thời của Trung ương Giáo hội. Các cấp Trị sự sẽ về đây tham dự.

- Mỗi tỉnh Giáo hội sẽ tổ chức một địa điểm hành lễ để các tín đồ tại địa phương đến tham dự.

- Tại nhà của mỗi tín đồ phải đặt bàn Hương án, treo Đạo kỳ trước cửa nhà và cầu nguyện.

Đây là một trong ba ngày lễ lớn của PGHH. Nếu vì 1 lý do nào đó mà nhà cầm quyền địa phương không cho tổ chức, trấn áp, thậm chí khủng bố với nhiều hình thức để không cho chúng ta tổ chức và thực thi quyền tự do tôn giáo của mình thì chúng ta đối xử trong tinh thần tôn giáo thuần túy, vì chúng ta là những người tôn giáo không thể nào chống chọi được với cường quyền và bạo lực. Các cấp Giáo hội báo cáo về Trung ương Giáo hội để chúng ta loan tải cho cộng đồng dư luận quốc tế được biết.

Vì tiền đồ Đạo pháp, Giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy yêu cầu các cấp Giáp Hội thi hành nghiêm chỉnh Thông Bạch này.

Nam mô Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật. Nam mô A Di Đà Phật.

Thánh địa Hòa Hảo, ngày 09 tháng 12 năm 2017

TM Giáo hội Trung ương PGHH Thuần túy

Hội trưởng:

Nguyễn Văn Điền

Chánh Thư ký:

Lê Quang Hiến

PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY

CÙNG CÓ GIÁO QUYỀN-THỐNG NHẤT GIÁO HỘI-XIÊN DƯƠNG GIÁO PHÁP

KHÁNG THU

V/v Nhà cầm quyền CSVN cấm tổ chức Lễ Đạo

.....Hội trưởng Giáo hội Trung ương (Việt Nam) 12-12-2017.....

Kính gửi :

- Ông Trần Đại Quang, Chủ tịch Nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam
- Ông Nguyễn Xuân Phúc, Thủ tướng Chính phủ Nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam
- Bà Nguyễn Thị Kim Ngân, Chủ tịch Quốc hội Nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam

Thưa quý vị :

Theo tính lịch sử Phật giáo Hòa Hảo đã khai sáng 78 năm (1939-2017), Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ đản sanh đã được 98 năm (1919-2017). Và ngày Lễ kỷ niệm đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ đã được Đức Ông Huỳnh Công Bộ tổ chức bắt nguồn từ ngày 25 tháng 11 năm Mậu Tý (1948), sau khi Đức Thầy vắng mặt một năm (đã có tính truyền thống lịch sử). Nếu tính theo niên lịch cầm quyền cả nước, của Nhà nước Cộng sản, thì 42 năm qua không năm nào gián đoạn tổ chức, mặc dù trong hoàn cảnh thương thảm khó khăn. Gần đây, riêng về Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo (Thuần túy) suốt 12 năm (2005-2017) luôn tổ chức.

Trong những kỳ tổ chức các ngày Lễ Đạo tuy không được hoành tráng, nhưng không kém phần trang nghiêm long trọng. Điểm lễ đặt tại nhà ông Nguyễn Văn Vinh xã Long Giang, Chợ Mới, An Giang (cơ sở tạm thời của Trung ương Giáo hội). Nhà cầm quyền Chợ Mới chỉ ngăn chặn người từ địa phương xa không được đến, những người trong huyện nhà vẫn đến tham dự bình thường.

Năm nay đột nhiên một tháng hai 20 ngày, đến ngày Kỷ niệm Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ thì công an huyện Chợ Mới đến ngăn cấm ông Hà Văn Duy Hồ, ông Phan Văn Chúng, ông Nguyễn Văn Vinh không cho tổ chức ngày lễ dưới mọi hình thức.

Tôi Nguyễn Văn Điền, 78 tuổi,

với tư cách là Hội trưởng Trung ương Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo (Thuần túy), xin trân trọng đờ hỏi Quý Ông Bà: tại vì sao chúng tôi không được tổ chức Lễ??

Đức Huỳnh Giáo Chủ tội gì mà ngày đản sanh lại gây khó khăn cho môn đồ tổ chức? Có phải: “Vì tội không đánh phụ Nước Non. Phò bày tiết tháo tâm lòng son. Ngăn phùng sâu một lừa dân chúng. Chẳng nệ thân danh nổi mất còn” ?

Còn riêng về Giáo hội Phật Giáo Hoà Hảo (Thuần túy) có phải là Công dân không? Nếu là Công dân tại sao bị phân biệt đối xử? Nếu là Công dân thì được bình đẳng trước pháp luật, theo Hiến pháp hiện hành; là phải tổ chức được ngày Lễ Đạo theo tinh thần tín ngưỡng của mình. Tại sao không được hưởng quyền tự do bình đẳng ấy? Thế là HP đề ra mục này để mị dân ư?

Hiến pháp và Pháp luật không phải một chiều để áp đặt cho dân, mà cho cả Nhà Cầm quyền tri pháp phạm pháp vẫn có tội. Như thế mới có công bằng dân chủ.

Xưa nay Nhà Cầm quyền mấy ông bà đã từng tự xưng rằng : “Đảng Cộng sản Việt Nam quang vinh muôn năm”. Và hô hào rằng : “Công bằng, Dân chủ, Văn minh”.

- Chế độ quý ông bà có “Công bằng” không? Đối với Dân còn phân biệt đối xử là không “Công bằng”

- Có “Dân chủ” không? Còn trong thể chế “xin-cho” là không Dân chủ. Câu “Dân biết, Dân bàn, Dân làm, Dân kiểm tra” là một nhỡn kính pha màu để mị dân thôi.

- Có “Văn minh” không ? Không Công bằng là loạn pháp. Không Dân chủ là phi nghĩa. Không công lý, không chính nghĩa thì làm sao có “Văn minh”?

Mong rằng Nhà Cầm quyền các ông bà nên xét kỹ lại để 93 triệu dân Việt Nam được thừa hưởng cái

quyền làm người và Tự do Dân chủ.

Than ôi! Một Quốc gia mà không Công bằng, không Dân chủ, không Văn minh thì lạc hậu quá! Không thể hòa nhập với cộng đồng nhân loại; phải sống đơn độc lẻ loi. Như một người Đui, Điếc, Câm, Khờ lang thang thất thóm trong chốn rừng khuya.

Còn cụm từ “Quang vinh Muôn năm” thật chưa sắc nét. Bởi các ông bà thường hô hào rằng : “Khó khăn nào vũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng! Đoàn kết, đoàn kết đại đoàn kết. Thành công, thành công đại thành công!”. Thế mà, các ông bà “hết xôi rồi việc”, “qua cầu rút ván”, trở mặt thành thù, dùng bạo lực để đàn áp một Tôn giáo trong tay không một tác sát, chỉ biết ngồi niệm Phật và làm từ thiện. Như thế cũng gọi là “chiến thắng” đó ư? Cũng gọi là thành công đó ư? Cũng gọi là vinh quang đó ư? Hoàn toàn nghịch lý đấy! Quá mâu thuẫn đấy!

Thưa Quý ông bà, Nho bảo: “Lương được khổ khẩu lợi ư bệnh, Trung ngôn nghịch nhĩ lợi ư hành” (Thuốc tốt đắng miệng làm hết bệnh. Lời thẳng trái tai lợi cho việc làm). Và Quý Ngài nên nhớ rằng: “Quân thị Thần như thủ túc, Thần đối Quân như thân nhân”, nhược bằng: “Quân thị Thần như thảo giới, Thần đối Quân như khẩu thù”. Đây là kinh nghiệm của người xưa, cho ta một bài học về đạo làm vua, về mặt trị quốc và vai trò lãnh đạo. Nhất nhất đều nằm trong định luật nhân quả “Thiện ác chi báo như ảnh tùy hình” (Lành dữ trả vay như bóng theo hình). Nếu hình thẳng thì bóng ngay, hình cong thì bóng vẹo. Là đạo làm quan ta phải “Phiếm ái chúng như thân nhân, ái dân như xích tử” (Phàm thương người đời như người thân, thương dân như thương con đỏ). Thì nhất định hậu quả rất tốt đẹp, tương lai rất tươi sáng.

Với cái trách nhiệm phụ mẫu chi dân của một nhà lãnh đạo Đất nước khôn khéo thông minh, đừng bao giờ ép dân phải trở nên thành phần đối kháng. Nên giáo dục cho dân thành người đạo nghĩa; nên đào tạo cho dân trở thành người trung hậu hiền lương. Có thế mới tạo cơ hội

tốt cho nhân dân, cho tôn giáo một điều kiện đi vào chân thiện mỹ. Nhất thiết là những ngày lễ lớn của các tôn giáo được tự do tổ chức, không bị phân biệt đối xử, như hiện nay của Nhà cầm quyền tỉnh An Giang. Và đây cũng gọi là Minh Đức Tân Dân đây... Vì Dân tộc và Tôn giáo đã bị kềm kẹp khổ lắm rồi. Nhất là đã chịu khổ suốt 42 năm nghiệt ngã.

Tóm lại, Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận tụy chúng tôi nhứt quyết phải tổ chức bằng được những ngày Lễ Đạo, đặc biệt là Đại lễ Đản sanh Đức Huỳnh Giáo Chủ lần thứ 98, cho dù phải trả một giá rất đắt. Nếu đủ nhân duyên đền ơn Đạo đáp nghĩa Thầy, ví phải đổ máu thì những giọt máu oan cừ này sẽ tô đậm nét son lịch sử trong thời kỳ pháp nạn! Bằng như được chết thì những oan hồn này hòa quyện với gió sớm mây chiều cùng hồn thiêng sông núi; và máu xương này sẽ diêm tô cho Tổ Quốc Việt Nam và vun quén cho vườn hoa Đạo pháp được khởi sắc khoe hương với thời gian bất tận.

Tôi cũng nghiêng mình trân trọng kính đến quý Quốc gia yêu chuộng công lý, chính nghĩa. Xin rủ lòng thương xót cho nhân dân Việt Nam và PGHH đang hồi thảm họa.

Tôi cũng xin trân trọng kính đến quý Tôn giáo bạn, mong rằng Quý vị vì sự nghiệp tự do Tôn giáo nói chung và pháp nạn của PGHH nói riêng mà quan tâm ủng hộ Kháng thư này.

Đặc biệt chúng tôi xin kính đến quý Thân hào Nhân sĩ và chư tín hữu trong ngoài nước hãy vì tiền đồ Giáo hội PGHH, vì vĩ nghiệp Đạo Đức Tổ Thầy, mà quan tâm bảo vệ Đạo pháp trong cơn pháp nạn và ủng hộ Kháng thư này.

Xin kính chúc mùa Đản sanh an lành và chân hạnh phúc.

Thân ái kính chào

Thánh địa Hòa Hảo, 12-12-2017

TM. Giáo hội TƯ PGHH (TT)

Hội trưởng (đã ký)

Nguyễn Văn Điền

Lm Nguyễn Đình Thục "không được đi dự điều trần nhân quyền ở Úc châu"Đài Phát thanh BBC 08-12-2017.....

Linh mục JB Nguyễn Đình Thục trả lời BBC về việc ông bị Công an cửa khẩu Tân Sơn Nhất ngăn không cho đi dự phiên điều trần về nhân quyền, môi trường Việt Nam ở Úc.

Theo dự kiến, linh mục Thục, giáo xứ Song Ngọc, giáo phận Vinh là một trong những người từ Việt Nam được mời dự phiên điều trần tại Ủy ban Nhân quyền Quốc hội Liên bang Úc hôm 7/12.

Ông Thục là một trong các linh mục dẫn dắt các cuộc biểu tình của giáo dân, ngư dân ở miền Trung đòi bồi thường thiệt hại trong vụ Formosa hồi năm ngoái.

Văn bản của Công an cửa khẩu Tân Sơn Nhất do Trung tá Nguyễn Tiến Sỹ ký quyết định lúc 1:00 hôm 6-12, ghi: "Chuyến bay JQ62 của hãng Jetstar đi Sydney (Úc) lúc 2:10, Công an cửa khẩu Tân Sơn Nhất phát hiện ông Nguyễn Đình Thục là người thuộc diện chưa được xuất cảnh, theo đề nghị của Công an tỉnh Nghệ An."

Văn bản cũng yêu cầu ông Thục "liên hệ Công an tỉnh Nghệ An để giải quyết."

'Hành thù'

Trả lời BBC sau khi đã về lại Nghệ An hôm 7-12, linh mục Thục nói: "Sau khi biết mình không được xuất cảnh thì tôi đã gọi điện cho giám đốc Công an tỉnh Nghệ An để hỏi rõ lý do nhưng ông này không nghe máy."

"Tôi dự định sẽ tiếp tục yêu cầu gặp Công an tỉnh Nghệ An cũng như cân nhắc việc khiếu kiện vì việc ngăn xuất cảnh như thế này đã xâm phạm quyền đi lại của công dân."

Linh mục nói thêm: "Dù tôi không được đi chuyến này nhưng tôi biết linh mục Joseph Phan Sỹ Phương, trưởng ban Hỗ trợ Ngư dân miền Trung và linh mục Anton Nguyễn Thanh Tịnh sẽ thay tôi trình bày về tình hình ở Việt Nam tuy có luật Tự do Tôn giáo và tín ngưỡng nhưng các quyền cơ bản của linh mục lại bị chính quyền

ngăn cản."

Nguyễn Đình Thục kiên cường dùng lời lẽ xảo biện, vu vạ chính quyền đàn áp giáo dân, lợi dụng những buổi dâng lễ để kích động. Báo Nghệ An viết hồi tháng 6-2017

"Dù không biết phiên điều trần này sẽ có hiệu ứng hay tạo áp lực với Hà Nội đến đâu, nhưng các linh mục là nhân chứng phải lên tiếng để thế giới biết về tình hình tại Việt Nam."

Hồi tháng Sáu, báo Nghệ An có bài 'Đem yêu thương vào nơi oán thù' viết: "Nói xấu chính quyền, luôn rêu rao chính quyền là vô dụng, nhưng lúc bí đường, Nguyễn Đình Thục đã phải nhờ vào sự giúp đỡ của chính quyền để giữ thân. Để rồi, chỉ vừa được giải cứu, mấy phút sau ông ta lại lên mạng lu loa là chính quyền đàn áp, bắt bớ mình! Hành động như vậy, được người đời xem là cách mà 'Nguyễn Đình Thục đã tự tay tát vào mặt mình!'"

"...Những việc làm mang tính manh động, vì động cơ cá nhân của Nguyễn Đình Thục và những kẻ như ông ta chỉ là mảnh đất màu mỡ cho kẻ xấu lợi dụng để chia rẽ tình đoàn kết lương - giáo trong cộng đồng, đặc biệt là phá hoại chính sách tự do tôn giáo của Đảng và Nhà nước." bài báo viết.

Cũng trong thời điểm tháng Sáu, Lm Nguyễn Ngọc Nam Phong của Giáo xứ Thái Hà, cũng bị dừng xuất cảnh tại sân bay Nội Bài vì "lý do bảo vệ an ninh quốc gia".

Linh mục Nguyễn Ngọc Nam Phong được nhiều người biết đến qua các bài giảng thánh lễ Công lý & Hòa bình tại giáo xứ Thái Hà thường được tường thuật trực tiếp trên mạng xã hội vào Chủ nhật mỗi cuối tháng.

CHO TỔ CHỨC LỄ

"500 năm Tin lành Cải cách": Việt Nam đang toan tính gì

.....*Thiên Lâm 13-12-2017*.....

Chính thể độc đảng ở Việt Nam vừa tạo ra một ấn tượng đáng ngạc nhiên đối với giới Kitô hữu khi chấp nhận cho tổ chức lễ '500 năm Tin lành Cải cách' ở Hà Nội.

Theo VOA, hơn 10.000 người Việt Nam đã đến dự buổi giảng của Mục sư Franklin Graham, Chủ tịch kiêm Giám đốc điều hành của tổ chức Samaritan's Purse, diễn ra tại một vận động trường ở Hà Nội trong buổi tối Thứ Sáu 8-12-2017. Sự kiện kéo dài hai ngày cho tới hết Thứ Bảy 9-12, là sự kiện truyền bá Phúc âm Cơ Đốc giáo "hiếm hoi" ở nước cộng sản Việt Nam, theo hãng thông tấn AP.

Mục sư Graham nói rằng buổi cầu nguyện tại Hà Nội hôm thứ Sáu là sự kiện "chưa từng diễn ra về mặt quy mô đối với Việt Nam. Ông cho biết chính quyền tại Hà nội không đặt ra bất cứ điều kiện nào' cho sinh hoạt tôn giáo này. Mặc dù cần tới 1 năm để tổ chức sự kiện, giới hữu trách Việt Nam chỉ mới bật đèn xanh "hồi tuần trước", theo lời mục sư Graham nói với AP.

Trang mạng christianpost.com đã trích lời Mục sư Franklin Graham ca ngợi chính phủ Việt Nam là đã bắt đầu có quan hệ ấm áp hơn với Ki-tô giáo...

Đây là lần thứ hai trong năm nay, chính quyền Việt Nam được "khen" bởi giới chức tôn giáo. Lần thứ nhất xảy ra vào tháng 8-2017 khi Thiên sư Thích Nhất Hạnh bắt ngõ về Việt Nam, và theo những nhà sư đi theo ông, Đại sứ quán Việt Nam ở Pháp đã giải quyết thủ tục cấp visa cho cả đoàn thầy Nhất Hạnh chỉ trong một ngày –điều quá khó để tưởng tượng.

Chính quyền VN có "thành tâm" với tôn giáo hay đang toan tính gì?

Hãy liên tưởng. Từ năm 2016 đến nay đã diễn ra những cuộc vận động ngày càng dứt khoát của Ủy hội Tự do Tôn giáo Quốc tế Hoa Kỳ (USCIRF) cùng nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế khác đòi hỏi đưa chính quyền Việt Nam trở vào Danh

sách các Quốc gia cần Đặc biệt Quan tâm (CPC). Vào năm 2016, USCIRF đã công bố bản báo cáo mang tựa đề "Tự do Tôn giáo tại Việt Nam: Đánh giá việc đưa vào 10 năm sau khi rút tên".

11 năm trước, vào năm 2006, Việt Nam đã được người Mỹ nhắc khỏi Danh sách CPC, sau đó Việt Nam còn được chấp thuận trở thành thành viên của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO) vào năm 2007. Trong vài ba năm sau đó, nền kinh tế Việt Nam đã "chung vui" cùng chế độ bằng những chiến dịch đầu cơ kinh hoàng, mang lại vô số tiền bạc cho lớp đại gia đầu cơ và giới quan chức tham nhũng chính sách. Nhưng đồng thời từ năm 2008 đến nay, chính quyền VN lại gia tăng đàn áp tôn giáo và bắt bớ người bất đồng chính kiến. Chỉ riêng hai năm 2011 và 2012 là "cao điểm", số người bất đồng bị bắt hàng năm đã lên tới gần năm chục. Trong 10 tháng đầu năm 2017, số người bất đồng bị bắt đã lên đến con số 25.

Vào năm 2007, để vào được WTO, Việt Nam đã "điều chỉnh" một số nội dung liên quan đến tín ngưỡng và tôn giáo. Nhưng sau khi đã được thỏa mãn trong bàn tiệc WTO, Luật Tín ngưỡng Tôn giáo được Việt Nam ban hành trong thời gian gần đây đã trở lại lột cũ, quá nặng về cơ chế "xin-cho" và không thiếu hàm ý đe dọa sẽ thẳng tay trấn áp các tổ chức tôn giáo không chịu xin phép "đăng và nhà nước".

Cho tới nay, những tôn giáo bị chính quyền đàn áp mạnh nhất vẫn là Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy ở An Giang, Công giáo (đặc biệt ở khu vực Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình), Tin Lành (chủ yếu ở Tây Nguyên và Tây Bắc).

Cho tới nay, không chỉ giới chức Hoa Kỳ, mà rõ ràng cả nhiều nước Tây Âu, và cả Đông Âu, đã đánh giá tình hình nhân quyền và tự do tôn giáo ở Việt Nam ngày càng tồi tệ, số người bị bắt bớ, đánh đập và sách nhiễu ngày càng tăng. Nhiều

đư luận cho rằng chính sách dỡ bỏ CPC của Hoa Kỳ đối với Việt Nam vào năm 2006 là sai lầm.

AP dẫn nguồn từ tổ chức Human Rights Watch cho biết hơn 100 người Việt Nam đang bị giam cầm vì những sinh hoạt tôn giáo hay chính trị ôn hòa.

Vào tháng 09-2017, chính quyền Việt Nam còn bổ nhiệm viên đại tá Vũ Chiến Thắng, Cục trưởng An ninh Tây Bắc, thuộc Tổng cục An ninh của Bộ Công an, làm Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ. Ông Vũ Chiến Thắng lại là người có kinh nghiệm và thâm niên là Cục trưởng An ninh Tây Bắc, chủ yếu là các đối sách trấn áp Công giáo và Tin Lành.

Với nguồn gốc Nghệ An, Trưởng ban Tôn giáo Chính phủ Vũ Chiến Thắng dĩ nhiên có nhiều kinh nghiệm để đối phó với phong trào Công giáo phản đối Formosa nơi đây. Sẽ chẳng có gì ngạc nhiên nếu trong thời gian tới Ban Tôn giáo Chính phủ tăng cường tham mưu cho đảng những đối sách và biện pháp "chuyên biệt" và quyết liệt nhắm vào Công giáo Vinh và giáo dân Hà Tĩnh, càng khiến giới nhân quyền quốc tế nổi giận và đẩy nhanh hơn chính quyền Việt Nam vào lại Danh sách CPC.

Một mâu thuẫn lớn nảy nòi trong lòng chế độ cầm quyền là trong khi "hoan hỉ" đón Thiên sư Thích Nhất Hạnh về Việt Nam, vào năm 2016 nhà cầm quyền lại xóa trắng chùa Liên Trì ở Sài Gòn – một địa chỉ truyền thống thuộc Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất.

Và trong khi chấp nhận cho tổ chức lễ '500 năm Tin lành Cải cách' của Mục sư Franklin Graham ở Hà Nội, vào tháng 11-2017, chính quyền trung ương và chính quyền Điện Biên đã tìm cách đẩy đuổi nhiều giáo dân Tin Lành ở vùng này, khiến nổi bật một bằng chứng không thể chối cãi được về tình trạng đàn áp tôn giáo ở Việt Nam.

Với nhiều bằng chứng về đàn áp tôn giáo như thế, liệu chính quyền VN có tìm cách thoát được tương lai "tái hòa nhập CPC" bằng vài tiểu xảo mơn trớn Thiên sư Thích Nhất Hạnh và Mục sư Franklin Graham?

"CÔN ĐỒ" TẤN CÔNG giáo xứ Đông Kiều, bắn bị thương một thầy giáo Tiến Thiện 14-12-2017

Từ Nghệ An, người dân giáo xứ Đông Kiều lên tiếng tố cáo bị một số "côn đồ" hành hung vì trang trí hang đá Noel. Một thầy giáo đã bị bắn vào đầu gây thương tích đang phải điều trị. Sự việc xảy ra tại giáo xứ Đông Kiều, thuộc xã Diễn Mỹ, huyện Diễn Châu, tỉnh Nghệ An vào khoảng 8g tối ngày 13-12-2017.

Chị Trần Thị Oanh, người tại địa phương, chứng kiến sự việc cho biết có mấy nhóm người lạ mặt xông vào khu vực gần nhà thờ giáo xứ Đông Kiều chặt phá các dàn bóng đèn trang trí Noel và tấn công người dân nơi đây. Nạn nhân bị họ chém là anh Thuận.

Chị Oanh kể lại: "Anh ấy vừa đến ngõ nhà em thì phát hiện hai người đang chặt chém các dàn bóng nháy. Anh ấy dừng xe lại và nói họ thì bị chúng dùng dao chém vào tay anh bị thương, bị chảy máu. Côn đồ còn dùng dao chém vào xe máy của anh ấy. Xe bị bể đèn và bể dàn trước xe. Anh liền chạy vào nhà em khi đó con nít đang tập múa nơi sân gây nên cảnh náo loạn. Anh ấy nói với bố em, khi em chạy ra thì chúng bỏ chạy rồi."

Không chỉ đập phá, những người này còn sử dụng vũ khí gây sát thương và cả súng để hành sự. Thầy giáo Liên là nạn nhân tiếp theo khi bị bắn vào đầu.

Chị Oanh tường thuật: "Thầy Liên chỗ làng em, vừa nghe tin chúng chặt đèn liền chạy ra. Thầy bị chúng cầm súng hơi tự chế, bắn vào đầu chảy máu. Hiện tại thì đang ở trạm y tế để băng bó vết thương."

Những diễn biến này xảy ra khi người dân đang đọc kinh liên gia. Khi trở về thì họ phát hiện ra sự việc. Người dân đã hô hoán lên khi chứng kiến sự việc và gây chấn động xứ đạo trong đêm.

Người dân cũng cho biết những thanh niên này vào khoảng 7:30 đã đến khu vực gần nhà thờ, đòi vào một nhà có đạo để uống rượu. Nhưng vì nhà chỉ có trẻ con nên chủ không cho vào.

Vụ tấn công này được giáo dân Đông Kiều cho là có liên quan việc sáng cùng ngày công an xã Diễn Mỹ và huyện Diễn Châu đã đến ngăn cản các giáo dân ngưng không được dựng hang đá đón Giáng Sinh nơi khuôn viên nhà thờ xứ.

Chị Trần Thị Oanh nói có khoảng 20 công an mặc sắc phục và thường phục đến đọc biên bản và yêu cầu trong vòng 24 giờ nếu không tháo dỡ thì họ sẽ cưỡng chế thi hành.

Chị nói: "Khoảng 20 người cả trai lẫn gái đến. Họ đọc cái giấy nói trong 24 giờ nếu giáo xứ Đông Kiều không gỡ hang đá ra thì sẽ lập biên bản. Và cho rằng giáo xứ Đông Kiều xây dựng trái phép. Người đọc là anh Nguyễn Công Tứ, trưởng đoàn ở xã Diễn Mỹ hay huyện gì đó."

Người dân đã phản ứng lại việc làm này của nhà cầm quyền vì đây là đất đã được người dân hiến cho giáo xứ và việc làm hang đá Noel thì không vi phạm điều nào cả.

Người dân cho biết công an đã to tiếng quát nạt và giơ súng lên dọa người dân.

Một cư dân địa phương khác giấu tên kể lại: "Khi chúng em đang tập múa, thấy họ lên tiếp thì chúng em hét lên: bỏ làng nước ơi. Chúng em tính chạy đi lên để kêu người dân thì hấn (công an) giơ súng lên để dọa."

Chúng tôi đã liên hệ điện thoại với anh Thuận và thầy giáo Liên, cũng như công an xã Diễn Mỹ nhưng không có ai trả lời máy.

Cư dân địa phương cũng cho biết liên tiếp thời gian gần đây giáo xứ Đông Kiều và cả linh mục quản xứ bị một nhóm người được cho là thuộc Hội Cờ Đỏ sách nhiễu đe dọa.

Từ ngày 1 đến 20-09 vừa qua, tư gia và cơ sở kinh doanh của nhiều gia đình bị côn đồ ném đá, phá hoại tài sản, dùng súng tấn công.

Ngày 20 tháng 9, Linh mục quản xứ Nguyễn Ngọc Ngữ và linh mục Ngô Xuân Kế đã bị hàng trăm người lạ mặt vây lại và xông vào

đòi đánh ngay trước công ủy ban nhân dân huyện.

Vào ngày 20 tháng 9, những đoàn thể tại xã Diễn Mỹ còn mang cờ đỏ sao vàng, băng rôn, khẩu hiệu đi vào khu vực quanh nhà thờ Đông Kiều gây rối và đòi trục xuất linh mục quản xứ Nguyễn Ngọc Ngữ ra khỏi xã Diễn Mỹ. Những người này còn có nhiều hành vi báng bổ tôn giáo. Họ dùng gạch đá, gây gộc đập phá ảnh tượng thánh, đập tượng Đức Mẹ Maria và dùng súng bắn vào bàn thờ của người dân.

Ngay sau những diễn biến này, trên một số trang báo điện tử và mạng xã hội có bài cho rằng những hành động này là phản ứng tự phát của người dân chứ không phải là do nhà cầm quyền chủ ý gây ra.

Trang Thông Tin Chống Phản Động viết "Linh mục Nguyễn Ngọc Ngữ, chánh xứ Đông Kiều thường xuyên có những hành động kích động giáo dân dựng biểu ngữ, lấn chiếm đất công xây dựng trái phép, phát ngôn tục tĩu... đã bị người dân nơi đây dạy cho một bài học."

Linh mục đoàn giáo hạt Đông Tháp nơi có giáo xứ Đông Kiều đã ra thông cáo phản đối những hành vi vi phạm pháp luật và quyền tự do tôn giáo của người dân và linh mục nơi đây.

<http://www.rfa.org/vietnamese>

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

[https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[Lu%E1%BA%ADn-](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

[238293869580176/?ref=hl](https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl)

BÍ MẬT KINH NGƯỜI về máy làm chết não của Trung Quốc

.....**Tuyết Mai 01-12-2017**.....

Ngày 15-11, mục phim tài liệu “Báo cáo điều tra 7” của TV Chosun phát chuyên đề “Đã giết tài năng sống”, qua đó “máy kích thích não tổn thương nguyên phát” (Primary brain stem injury) do TQ phát minh một lần nữa bị đưa ra trước công luận.

Cách sử dụng “máy kích thích não tổn thương nguyên phát” là dùng một quả cầu kim loại tròn kích thích trực tiếp vào xương sọ, sóng kích thích sẽ xuyên qua xương sọ đi vào não bộ, khiến đối tượng lập tức bị chết não.

Ai là người phát minh ra loại máy này? Có lẽ nhiều người không thể ngờ được, ông ta **chính là cựu Phó Thị trưởng kiêm Giám đốc Công an thành phố Trùng Khánh: Vương Lập Quân**.

Truyền thông Trung Quốc Đại Lục từng đưa tin: trong thời gian Vương Lập Quân nhậm chức tại Trùng Khánh đã có bản quyền sáng chế **254 sản phẩm**, trong đó có một sản phẩm thuộc loại khoa học kỹ thuật đỉnh cao: máy kích não tổn thương mang tính nguyên phát.

Là một Giám đốc Công an chứ không phải thuộc giới y học, Vương Lập Quân phát minh ra cái máy này để làm gì? Có bí mật gì đằng sau vấn đề tử vong não?

Giám đốc công an nghiên cứu cấy ghép nội tạng người

“Báo cáo điều tra 7” đã phỏng vấn bác sĩ khoa ngoại Lee Seung Won, Hội trưởng Hiệp hội Luân lý Cấy ghép nội tạng Hàn Quốc. Ông Lee cho biết:

“*Máy kích thích não tổn thương nguyên phát*, ngoài việc đưa người ta vào trạng thái chết não để lấy nội tạng thì không còn tác dụng gì. Ai lại muốn não mình bị chết?”

Ngay từ 5/2003–6/2008, thời gian Vương Lập Quân làm Giám đốc Công an Cẩm Châu, ông ta đã lập ra “*Trung tâm Nghiên cứu tâm lý học hiện trường Công an Cẩm Châu*”, gọi đây là Trung tâm Nghiên cứu tâm lý học hiện trường duy nhất của Trung Quốc nghiên cứu cấy ghép nội tạng cơ thể người; tháng 6-2008 sau khi Vương Lập Quân được Bạc Hy Lai đón về Trùng Khánh đã thành lập “*Trung tâm Nghiên cứu tâm lý học hiện trường Công an Trùng Khánh*”, trung tâm này hợp tác với Đại học Tây Nam, và Vương Lập Quân được mời làm Giáo sư Đại học Tây Nam, thành người có thể hướng dẫn tiến sĩ.

Nguồn cung nội tạng mà Vương

Lập Quân cấy ghép lấy từ đâu?

Năm 2006, tại Lễ trao “*Giải Cống hiến đặc biệt sáng tạo mới Quang Hoa*”, nhắc đến cấy ghép nội tạng, Vương Lập Quân nói: “*Hiện trường mà chúng tôi tham gia, thành quả khoa học kỹ thuật của chúng tôi là kết tinh của hàng ngàn nghiên cứu hiện trường chuyên sâu*.” Nhưng kết tinh này là chỉ thứ gì? Nguồn gốc của nó từ đâu? Ông Nhậm Tấn Dương (Ren Jinyang), Thư ký trưởng quỹ Quang Hoa cho biết: trao cho Vương Lập Quân giải thưởng vì “*nền tảng nghiên cứu và thực nghiệm hiện trường*” của ông ấy, giúp cho hoạt động cấy ghép nội tạng dễ dàng hơn.

Sự kiện Vương Lập Quân năm 2012 là sự kiện vô cùng kịch tính, ông ta hóa trang thành một phụ nữ chạy thẳng vào Lãnh sự quán Mỹ ở Thành Đô. Sau khi sự kiện xảy ra, Bạc Hy Lai ra lệnh bao vây Lãnh sự quán Mỹ, thậm chí ra lệnh “*bằng mọi giá phải làm cho Vương Lập Quân im lặng*”.

Trang “*Ngon Đền Tự Do Washington*” (The Washington Free Beacon) đưa tin: khi Vương Lập Quân chạy vào Lãnh sự quán Mỹ đã mang theo rất nhiều tài liệu. Nội dung những tài liệu này là gì? Liệu có liên quan đến nguồn gốc nội tạng không? Đây là v/d được đặc biệt quan tâm.

Năm 2009, “*Tổ chức Thế giới Điều tra Cuộc Đàn áp Pháp Luân Công*” (WOIPFG) công bố bằng chứng một người tận mắt chứng kiến cảnh mổ sống người tập Pháp Luân Công lấy nội tạng, nhân chứng là cảnh sát dưới quyền Vương Lập Quân khi đó, Vương đã ra lệnh cho họ “*phải truy cùng giết tận*” đối với Pháp Luân Công. Bản thân nhân chứng này đã nhiều lần tham gia bắt bớ, tra khảo và bức cung đối với người theo Pháp Luân Công.

Ngày 22-5-2006, WOIPFG đã gọi điện liên lạc và ghi âm đối với nhân viên làm việc tại Tòa án Nhân dân Cấp trung thành phố Cẩm Châu, ghi được xác nhận “*có nguồn cung thận từ người tập Pháp Luân Công còn trẻ, sức khỏe tốt*”.

Cẩm Châu ở Liêu Ninh là một trong những địa bàn bức hại Pháp Luân Công nghiêm trọng nhất. Website minghui.org của Pháp Luân Công chỉ ra rằng tính đến tháng 5-2017 số người tập Pháp Luân Công ở Cẩm Châu bị bức hại chết là 163 người; có 158 người bị tuyên án phi pháp; 694

người bị cưỡng bức lao động; hàng ngàn người bị tạm giam; gần chục ngàn người bị sách nhiễu; mất tích 11 người; 36 người là công chức bị sa thải. Những con số này chưa thể phản ánh hết, vì chắc chắn nhiều thông tin phản ánh từ trong nước ra nước ngoài không thành công do mạng internet ở Trung Quốc Đại Lục bị ngăn chặn.

Ông Ông Chí Viễn, Chủ tịch WOIPFG nói: “*Sau khi Vương Lập Quân nhậm chức Giám đốc Công an Cẩm Châu vào tháng 5-2003 đã cho bắt bớ, sách nhiễu quy mô lớn đối với Pháp Luân Công, đến nay nhiều người không còn rõ tung tích. Còn ‘Trung tâm Nghiên cứu Tâm lý hiện trường’ mà Vương Lập Quân phụ trách đã thực hiện hàng ngàn ca cấy ghép nội tạng, là nơi đáng nghi ngờ nhất trong tội ác mổ cướp nội tạng của người tập Pháp Luân Công và thí nghiệm cơ thể người sống*”.

Thành phố Trùng Khánh cũng là một trong những địa bàn bức hại Pháp Luân Công nghiêm trọng. Sau khi Vương Lập Quân làm Giám đốc Công an Trùng Khánh đã xảy ra nhiều vụ án người theo Pháp Luân Công bị hại chết, trong đó có vụ án Giang Tích Thanh (Jiang Xiqing), là cán bộ thuế vụ quận Giang Tân thành phố Trùng Khánh đã nghỉ hưu.

Trước Thế vận hội năm 2008, ông Giang Tích Thanh bị bắt đến trại cưỡng bức lao động Tây Sơn Bình ở Trùng Khánh; chiều ngày 27-1-2009 khi người thân đến thăm thì ông Giang vẫn khỏe mạnh, nhưng chưa đầy 24 giờ sau, họ nhận được điện thoại của trại cưỡng bức lao động thông báo ông đã qua đời vì “*nhồi máu cơ tim*”.

Giang Lài (Jiangli), con gái của Giang Tích Thanh hiện sống tại New York (Mỹ), nhớ lại thời khắc cuối gặp cha, cô nói: “*Sau khi đưa xác cha ra khỏi tủ lạnh, chúng tôi sờ vào thân thể cha thấy còn ấm, tôi cảm giác còn ấm hơn tay tôi*”. Khi đó vài người nghi ngờ cha tôi chưa chết, yêu cầu cấp cứu, nhưng rồi những thanh niên lực lưỡng lập tức kéo họ đi. Sau này, trước tình cảnh liên tục bị người nhà nạn nhân truy hỏi, trưa ngày 27-3-2009, Viện trưởng Chu Bách Lâm của Viện Kiểm sát số 1 thành phố Trùng Khánh trả lời: “*Toàn bộ nội tạng của ông ấy bị lấy đi làm tiêu bản*”.

Người “não chết” cung nội tạng có ở khắp Trung Quốc Đại Lục?

Người đầu tiên đề cập đến việc dùng nội tạng người “chết não” để cấy ghép là cựu Thứ trưởng Bộ Y tế Hoàng Khiết Phu. Tháng 5-2000 ông Hoàng Khiết Phu có bài viết đăng trên

“*Tạp chí Thực tiễn Ngoại khoa Trung Quốc*” (Chinese Journal of Practical Surgery), cho biết trường hợp 31 ca ghép thận lấy nguồn từ cái gọi là “*cơ thể người chết não*”.

Ông Hoàng Khiết Phu không phải trường hợp cá biệt, nội tạng mà nhiều bác sĩ cấy ghép tạng Trung Quốc sử dụng dường như chủ yếu có nguồn từ “*người chết não*”.

Theo tư liệu liên quan: Diệp Khải Phát (Xie Qifa), BS Bệnh viện Tương Nha 3 ĐH Trung Nam ở Hồ Nam đã thực hiện tổng số hơn 1000 ca thay gan, hơn 2000 ca thay thận; thời gian từ 2002–2012 đã tham gia 407 ca phẫu thuật cắt bỏ nhiều cơ quan khác nhau, nguồn cung từ người “*chết não cấp tính*”, “*chết tim cấp tính*”.

Ông Trần Truyền Bảo (Chen Chuanbao), bác sĩ ghép tạng Bệnh viện thứ nhất Đại học Trung Sơn tỉnh Quảng Đông, đã tham gia ghép thận hơn 60 trường hợp; cho đến năm 2013 thực hiện phẫu thuật lấy thận hơn 20 trường hợp, nguồn cung đều từ đối tượng chết não.

Ngày 20-10-2017, WOIPFG công bố 105 bản ghi âm điều tra qua điện thoại. Bác sĩ bị điều tra cho biết: nguồn cung nội tạng cho cấy ghép chủ yếu từ người chết não hiến tạng. Khi bị truy hỏi tiếp thì hoặc là chỉ nói lấp lửng, hoặc là bắt đầu cảnh giác và thận trọng hơn. Còn khi thực hiện điều tra tổng số ba Hội Chữ thập Đỏ thì được biết, nội tạng do công dân hiến tặng tự nguyện vô cùng ít, không đáng để nói.

Điều tra điện thoại ngày 2-8-2017, BS Tô Vũ (Su Yu) thuộc Khoa Tiết niệu Bệnh viện 2 ĐH Y khoa Quảng Châu cho biết: “*Hiện nay lượng cung rất lớn! Nội tạng lấy từ đâu? Chuyện này tôi cũng khg dám nói bừa! Nguồn thận của chúng tôi là nhiều nhất! Đặc sắc nhất của bệnh viện chúng tôi chính là nguồn cung từ người còn sống, bệnh nhân bị chết não.*”

Án bên cạnh “Trung tâm tử vong não” là kho nội tạng?

Ông Hoàng Khiết Phu là Chủ nhiệm danh dự Khoa Cấy ghép nội tạng Bệnh viện thứ nhất Đại học Trung Sơn–Quảng Đông, không những sử dụng vô số “*nguồn cung cơ thể tử vong não*”, còn xây dựng “*Trung tâm tử vong não*”, được xem là một trong những “*đầu nguồn*” thu hoạch nội tạng.

Ngày 20-7-2015, nhân viên điều tra của WOIPFG thực hiện điều tra bác sĩ Tần Hạn (Qin Han) thuộc Khoa ngoại tim mạch Bệnh viện thứ nhất Đại học Trung Sơn Quảng Đông, vị bác sĩ nói: “*Chúng tôi có Trung tâm tử vong não, người tử vong não hiến*

tặng, hãy đưa ông ấy đến Khu Hoàng Bộ cạnh Đại học Trung Sơn chúng tôi, đến đó còn tìm hiểu tình hình nội tạng. Phải làm thế này.... Nói thật, nếu nói là tử tù thì không chắc dùng được tim, vì là.... Còn Trung tâm tử vong não chuyên phụ trách về cơ thể hiến tặng.”

Tờ Epoch Times có phân tích cho rằng, bên cạnh “*Trung tâm tử vong não*” chắc chắn ẩn giấu kho nội tạng, mới có được hệ thống phân phối nội tạng kịp thời. Còn theo trang minghui.org, những người tập Pháp Luân Công bị mất tự do thân thể bị giới chức Trung Quốc ép lấy máu, xét nghiệm máu, họ chính là kho người sống cung cấp tạng.

Lượng phẫu thuật cấy ghép nội tạng Trung Quốc bùng phát từ sau năm 2000, nhưng lại không thể giải thích rõ ràng cho cộng đồng quốc tế về nguồn cung cấp.

Năm 2000 là thời điểm đặc biệt. Đó là lúc thế lực cực quyền đạo Giang Trạch Dân dùng toàn lực đàn áp Pháp Luân Công. Năm 2000 là năm xảy ra cao trào người tập Pháp Luân Công đi Bắc Kinh khiếu kiện. Khi đó có hơn triệu người tập Pháp Luân Công đi kiện, trong đó nhiều người không còn quay trở về nhà. Pháp Luân Công là môn tu luyện của nhà Phật, lấy “*Chân, Thiện, Nhẫn*” làm nguyên tắc, có hiệu quả giúp trừ bệnh khỏe người. Trước khi bị đàn áp, theo thống kê của nhà nước Trung Quốc, số người tham gia tập Pháp Luân Công lên đến hơn 70 triệu người.

Trang minghui.org của Pháp Luân Công chỉ ra: đa số những người theo PLC bị bắt giữ phi pháp đều phải chịu cực hình, nhưng đồng thời họ còn bị đưa vào hệ thống kiểm tra máu và nội tạng (cả siêu âm, xét nghiệm nước tiểu). Nhiều người sau khi trải qua trình tự kiểm tra đã bị mất tích.

Chuyên gia Ethan Gutmann đồng thời là nhà điều tra độc lập về tội ác mổ cướp nội tạng ở Trung Quốc đã lo lắng nói: “*Dường như họ (giới chức Trung Quốc) đưa những người theo Pháp Luân Công này vào kho dự trữ tâm cơ mang tính toàn quốc.*”

Từ tháng 4-2014 đến nay, cảnh sát tại nhiều địa bàn ở Trung Quốc Đại Lục đã bắt những người theo Pháp Luân Công đi lấy máu, thử máu, và kiểm tra DNA. Trang minghui.org đưa tin: chỉ trong hơn một tháng, ở Đan Đông–Liêu Ninh đã có 16 người theo Pháp Luân Công bị bắt đi lấy mẫu máu, dấu vân tay.

Ông David Matas, luật sư nhân quyền quốc tế người Canada, người tham gia điều tra cùng ông Ethan Gutmann cho biết: kho nội tạng cơ

thể sống lớn nhất chủ yếu đến từ những người theo Pháp Luân Công bị bắt giam, tình hình đã phát triển đến mức những người theo Pháp Luân Công có thể bị bắt giữ ngay trên đường hoặc xông vào nhà họ để ép thử máu, kiểm tra DNA.

Ngày 8-2-2015, WOIPFG đã thực hiện điều tra với bác sĩ Đàm Văn Sơn (Tan Yunshan), Chủ nhiệm Khoa Bệnh đường sinh dục Bệnh viện Trung Sơn thuộc Đại học Phúc Đán tại Thượng Hải, vị bác sĩ nói thẳng: “*Trong cấy ghép gan hiện nay, tất cả nguồn cung gan đều lấy ‘tận gốc’, dĩ nhiên chúng tôi biết nguồn cung là ai. Còn chuyện Pháp Luân Công hay không thì chúng tôi không quan tâm, chúng tôi chỉ quan tâm tiêu chuẩn phù hợp của nội tạng.*”

Một cảnh sát bảo vệ chứng kiến toàn bộ quá trình thu hoạch tạng sống học viên Pháp Luân Công đã kể lại: “*Nạn nhân là một cô gái trẻ khoảng 30 tuổi, lúc đó chúng tôi tận sức tra tấn cô ấy trong suốt một tuần, cô ấy có vô số vết thương trên người, chúng tôi dùng dùi cui điện tiếp tục đánh cô. Cô ấy lúc đó đã mê sảng, vì cô từ chối không ăn, chúng tôi đã ép cô ấy ăn bằng cách dùng phễu đổ sữa vào dạ dày của cô. Rồi cô được đưa vào một văn phòng vô cùng bí mật bên trong cục CA tỉnh Liêu Ninh. Họ cử hai người đến, một trong số đó là bác sĩ quân y tại bệnh viện đa khoa Thẩm Dương của quân đội, người còn lại khá lớn tuổi là bác sĩ tốt nghiệp trường đại học quân y số 2. Họ làm gì đó với cô gái trong phòng phẫu thuật, không có thuốc gây mê nào được dùng, rồi họ mổ ngực cô bằng dao mà tay không hề run. Nếu là tôi, tôi sẽ run bắn lên cho dù tôi là cảnh sát vũ trang đã từng dùng súng và kinh qua bom đạn thật, nhưng khi tôi thấy các quân y sỹ này tôi thực sự kinh hãi. Tay của họ không hề run, họ đeo khẩu trang y tế rồi cắt thẳng tay. Lúc cơ thể cô bị mở phanh ra, cô ấy la to lên Áááá... rồi hét lên “Pháp Luân Đại Pháp Hảo.... Ông đã giết tôi, một cá nhân...” Tôi nghĩ cô ấy muốn nói rằng ông đã giết một cá nhân là tôi, liệu ông có thể giết được hàng trăm triệu học viên PLC, những người đang bị các ông bức hại chỉ vì niềm tin chân chính vào Chân Thiện Nhẫn?... Lúc ấy ông bác sĩ quân y ngáp ngừng, ông ta nhìn tôi, rồi nhìn thượng cấp của chúng tôi. Thượng cấp của tôi gật đầu và ông ta tiếp tục cuộc phẫu thuật... Quả tim được lấy ra đầu tiên, rồi sau đó là đến thận. Khi tĩnh mạch tim của cô ấy bị kéo cắt, cô ấy bắt đầu co giật, cảnh đó cực kỳ khủng khiếp”*

Trích Tansinh.net: Chân tướng bức hại (08-05-2017).

XIN GỜI LỜI CHÀO VĨNH BIỆT

đến Việt Nam: Quê hương đã mất vào tay Tàu cộng

.....*Nguyễn Lương Tuyên 08-12-2017*.....

Lịch sử hơn 4000 năm của dân tộc Việt là lịch sử của những thành công, chiến thắng của Tổ tiên trong các cuộc chiến đấu chống ngoại xâm để tồn tại, giữ vững đất nước. Có lần bị ngoại bang đô hộ trong hơn 1000 năm nhưng dân Việt, tuy bị ảnh hưởng về văn hóa rất nặng nề của hàng ngàn năm ngoại bang đô hộ, vẫn bảo tồn được độc lập, tự chủ. Những kẻ phản quốc "cống rắn cắn gà nhà" như Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống... bị nguyên rửa muôn đời, "lưu xú vạn niên"

Thế chế điên loạn CS Mácxít-Lêninit đã tàn phá thế giới kể cả Việt Nam. Trong chiến tranh "gọi là chống Pháp giành độc lập nhưng thực tế là chiến tranh để bành trướng Chủ nghĩa CS", Hồ Chí Minh và đảng CSVN, đã dựa vào Khối CS Quốc tế, nhất là Trung Hoa CS. Chắc chắn Hồ Chí Minh và đảng CSVN cũng nhìn ra cái nguy mất quê hương về tay người Trung Hoa CS, nhưng đối với người CSVN là những kẻ tin tưởng vào một thế giới CS đại đồng, không biên giới quốc gia, nghĩa vụ quốc tế quan trọng hơn số phận của quê hương rất nhiều. CSVN nguyện làm những tên lính xung kích trong tiến trình nhuộm đỏ cả thế giới, trong đó có VN. Cuộc chiến gọi là "chống Pháp, giành lại độc lập cho quê hương" chỉ thuần là một cuộc chiến tranh diệt chủng (từ 2 tới 5 triệu người Việt bị chết), giết chết nền văn hóa cổ truyền của dân Việt để thay vào đó là một nền văn hóa CS, một nền văn hóa đi ngược lại văn hóa cổ truyền của dân tộc Việt. Văn hóa Mácxít được áp đặt lên người dân Việt bằng bạo lực, bằng dối trá, bằng máu lửa, bằng giết chóc hàng trăm ngàn, hàng triệu người Việt vô tội từ Nam chí Bắc từ những năm 1930 tới tận bây giờ...

Tháng 4 năm 1975, với viện trợ hùng hậu của CS Quốc tế cộng với sự đồng lõa của các thành phần phản chiến tại Hoa Kỳ, kể cả đảng Dân chủ Hoa Kỳ, CS đã thành công trong việc cộng sản hóa Miền Nam Việt Nam.

Cuộc hành trình đi vào một cõi vô định của Người Việt, do CSVN điều hành, được bắt đầu. Chúng ta thực sự mất quê hương kể từ ngày 30 tháng 4 năm 1975. Cả quê hương Miền Nam, trong một sớm một chiều, biến thành 1 trại tù mệnh mông trong đó, rải rác trên toàn quê hương là hàng trăm "trại tù nhỏ được CSVN gọi là các trại cải tạo" để bắt nhốt,

cầm tù hàng triệu Quân, Cán, Chính của Chánh phủ Miền Nam quốc gia, không CS. Hàng trăm ngàn người đã bỏ mình một cách tức tưởi trong các nhà tù này. Điều trớ trêu cho CSVN là: mối rạn nứt giữa VNCS và "đàn anh TC môi hở răng lạnh" được bắt đầu ngay sau cái mà CSVN gọi là "giải phóng Miền Nam thành công". Cao điểm của "mối bất hòa" giữa 2 nước "anh em" là trận chiến biên giới xảy ra vào đầu năm 1979. Hai phía cùng bị thiệt hại nặng nề. Trước khi trận chiến ở biên giới xảy ra, TC đã rút hết đoàn chuyên viên kỹ thuật về nước, ngưng hết các chương trình viện trợ. Sau trận chiến quân sự là trận chiến "võ mồm" giữa 2 nước. Tờ báo Sự Thật của CSVN liên tục tố cáo mộng bá quyền của TC. Một cuốn Bạch Thư tố cáo Trung Cộng "đã chơi xấu" VNCS kể từ thập niên 50 tới mãi tận những năm 1980. Thậm chí trong Hiến pháp của VNCS, ban hành vào tháng 12-1980, có ghi rõ: TC là kẻ thù của của Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa VN. TC cũng vận dụng tất cả các phương tiện truyền thông để "mạt sát không tiếc lời người em bất nghĩa, phản bội" Các cơ quan truyền thông của TC trong đó có tờ Hoàn Cầu Thời Báo, lớn tiếng đe dọa CSVN là TC sẵn sàng "dậy cho VN" một bài học nữa.

Sau chiến tranh biên giới Việt-Trung năm 1979, TC đã nhận ra sự kém cỏi của Giải phóng quân Trung Quốc (People Army of Liberation, PAL) nên quyết định canh tân quân đội. Cho tới nay, không ai có thể chối cãi được sự thật: TC đã trở thành 1 cường quốc về kinh tế, quân sự. Họ đã vươn cánh tay dài của họ vào các lục địa Châu Phi, Châu Mỹ Latinh và vài nước ở Châu Á. Hiện nay, TC và Hoa Kỳ là 2 nước có ngân sách quốc phòng cao nhất thế giới, trên 150 tỷ Mỹ kim cho năm 2017.

Thế giới CS tan rã vào năm 1990-1991. Làn sóng của cơn Đại Hồng thủy thải trừ các chế độ CS, tưởng chừng như sẽ quét sạch bọn CSVN, quê hương sẽ thuộc về toàn thể dân Việt, không phải là của riêng của CSVN nữa. Nhưng CSVN đã tìm đủ mọi phương cách để sống còn. CSVN bèn ngả theo kinh tế tư bản nhưng kèm cái đuôi: "theo định hướng Xã hội Chủ nghĩa". Đó là một cái đuôi "tối mò như đêm 30" khiến chính các đại đồng chí CS trong Bộ Chính trị ở Hà Nội cũng "ù ù cạc cạc", không làm

sao giải thích được. Ngoài ra CSVN còn gian manh, bịa ra cái gọi là Tư tưởng Hồ Chí Minh làm kim chỉ nam cho đảng CSVN, làm cái phao cho các "đồng chí" bám vào để sống còn, tuy rằng khi còn sinh tiền, Hồ Chí Minh chưa bao giờ nhận mình có tư tưởng. Các phát biểu của họ Hồ trong quá khứ được các đồng chí tận dụng, hoa hoè hoa sỏi vào và hô hoán lên đây đích thực là tư tưởng của Hồ Chí Minh. Những người cầm đầu của đảng CS VN, sau khi bàn bạc rất kỹ lưỡng, đã quyết định "đầu hàng Trung Cộng, kẻ thù xưa", dựa vào TC để đảng của họ sống còn trước cơn "sóng lớn" đang nhận chìm hết các đảng CS ở Đông Âu. Các "đại đồng chí" quan niệm: "còn Đảng, còn ta". Nguyễn Văn Linh là người cầm đầu đảng CSVN vào thời điểm đó (Tổng Bí thư) đã có câu phát biểu nổi tiếng như sau: "Đi với Mỹ thì mất Đảng còn đi với TQ thì mất nước. Nhưng thà mất nước còn hơn là mất Đảng"

Hội nghị Thành Đô diễn ra vào các ngày 3,4 tháng 9 năm 1990 đã được CSVN ký kết với TC. (Thành Đô là thủ phủ của tỉnh Tứ Xuyên của Trung Hoa, một tỉnh có vị trí ở miền giữa nước Tàu) sau nhiều cuộc thương thảo giữa CSVN và TC. Dĩ nhiên trong các cuộc điều đình, VNCS luôn ở thế yếu.

Phía VNCS có Nguyễn Văn Linh (Tổng Bí thư); Đỗ Mười, CT Hội đồng Bộ trưởng tức Thủ tướng; Phạm Văn Đồng, Cố vấn.

Phía Trung Cộng được đại diện bởi Tổng Bí thư Giang Trạch Dân và Thủ tướng Lý Bằng.

Thỏa ước Thành Đô được TC, CS VN giấu kín nội dung. Nhưng từ năm 1990 tới nay, các rò rỉ tiết lộ theo thời gian, đã cho thấy phần nào nội dung của Mật ước Thành Đô, mà điểm chánh là: CS VN đã dâng hiến nước Việt cho Trung Hoa CS theo từng giai đoạn như sau:

* Khoảng thời gian 30 năm, từ năm 1990 tới năm 2020, là khoảng thời gian CS VN "thu xếp nội bộ (!)", giải quyết những tranh chấp, bất đồng trong nội bộ VN.

* Khoảng thời gian 20 năm từ 2020 cho đến 2040 là thời gian VN trở thành Đặc khu Tự trị trong Đại Gia đình các Dân tộc Trung Hoa.

* Khoảng thời gian từ năm 2040 cho đến năm 2060, là thời gian VN chính thức trở thành 1 phần của nước Đại Hán. Tên nước VN sẽ hoàn toàn không còn hiện hữu trên bản đồ thế giới.

Chiến lược chậm mà chắc của TC trong việc sáp nhập VN vào nước Đại Hán

Trong quá khứ, Trung Hoa đã nhiều lần muốn chiếm trọn nước Việt bằng các chiến lược cổ điển:

- Dùng quân đội tiến chiếm VN là hành động đầu tiên.

- Một khi đã chiếm được VN, người Tàu bắt đầu đặt hệ thống cai trị bằng cách đặt các quan chức người Tàu. Lực lượng quân sự đóng tại VN sẵn sàng dẹp tan các cuộc nổi dậy của dân Việt.

- Văn hóa Đại Hán sẽ được du nhập vào VN để đồng hóa dân Việt về phương diện văn hóa.

Các cuộc xâm lăng, chiếm nước dưới các hình thức đó đều thất bại trước sức chống đối kiên cường của dân Việt.

Người Tàu ở thế kỷ này khôn hơn, nham hiểm hơn, thâm độc hơn tổ tiên của họ nhiều. Cuộc chiến biên giới Việt-Trung năm 1979 đã cho quân dân Trung Cộng một bài học. Hiện nay, TC đã và đang xâm lược VN bằng một chiến lược vô cùng thâm độc: Các chiến lược bao vây, xâm nhập, di dân cũng như đồ hộ bằng kinh tế, bằng văn hóa.... được tiến hành song song khiến VNCS từ diện thọ địch:

TC đang chiếm đoạt nền kinh tế của VNCS.

* Về phương diện đầu tư vào VN của các công ty ngoại quốc: hơn 90% các công ty trúng thầu là các công ty đến từ Trung Hoa. Họ chỉ dùng nhân công Tàu đến từ Trung Hoa.

* Hàng hóa của TC nhất là các hàng độc hại, các hàng hóa gây ra bệnh ung thư đang tràn ngập VN. Người ta không mấy ngạc nhiên khi thấy VN đang là nước có tỷ lệ bệnh ung thư cao nhất thế giới.

Người Tàu đang tràn ngập VN, từ Biên giới Bắc tới Mũi Cà Mau.

Người Tàu đã tràn ngập quê hương VN, từ Nam chí Bắc. Hàng ngàn người Tàu đã lập nghiệp ở Tây Nguyên, với lý do là khai thác Bauxit theo đúng hợp đồng mà nguyên Thủ tướng VNCS Nguyễn Tấn Dũng đã ký với Trung Cộng. Các phố Tàu mọc lên như nấm, không kể những vùng được VNCS cho Tàu thuê dài hạn hàng trăm năm. Các tô giới Tàu đã hành xử như 1 quốc gia Tàu trong một nước Việt. Người Việt bị cấm lai vãng đến các tô giới của Tàu như tô giới ở Vũng Áng, Hà Tĩnh; tô giới Tàu ở Đà Nẵng...

Người Tàu tự do ra vào VN như "đi chợ" vì kể từ tháng 9 năm 2004, VNCS đã ký kết với TC, cho phép người Tàu sang VN hay người Việt sang Tàu, không cần bất cứ một thứ giấy tờ nào, không cần thông hành (passport), không cần giấy tờ thị thực

(visa). Điển hình là họ qua biên giới thật đông đảo như hình chụp hôm 1-10-2017 tại cửa khẩu Móng Cái, Quảng Ninh ở gần Hải Phòng.

Người ta không biết, một cách chính xác, có bao nhiêu người Tàu hiện định cư ở VN.

Trung Cộng đang vây chặt VN

Về phương diện chiến lược, TC đang vây chặt VN:

* *Phía Bắc* là biên giới giữa 2 nước Việt-Trung. Sau chiến tranh biên giới năm 1979, TC đã chiếm Ải Nam Quan, một phần của Thác Bản Giốc, miền núi Lào Sơn và một giải đất của quê hương ở vùng biên giới. Ải Nam Quan được TC gán cho 1 cái tên mới là Hữu Nghị Quan.

* *Phía Đông* là Biển Đông. Vùng biển của VN đã bị Hải quân TC chiếm đóng, khóa chặt. Tàu đánh cá của VN bị cấm đoán, ngư dân bị Tàu giết hại. Biển Đông đang là nguồn tranh chấp, một lò thuốc súng giữa Tàu và Mỹ, các nước Đồng Minh.

* *Phía Tây* đã hoàn toàn do TC kiểm soát kể từ khi VNCS cho TC vào khai thác Bauxit ở Tây Nguyên. Với các đập nước ở thượng nguồn của sông Cửu Long, nằm sâu trong nước Tàu, đã được TC dùng như một loại vũ khí lợi hại: vũ khí nước. Lưu lượng nước của sông này bị TC kiểm soát dễ dàng như TC đã tạo ra hạn hán, ngập mặn ở đồng bằng sông Cửu Long của Miền Nam nước Việt. Điều đó rất quan trọng cho sự sống còn của các nước ở hạ lưu của sông. Lưu lượng nước của sông Cửu Long xuống thấp khiến nước biển tràn ngập đồng bằng sông Cửu Long. Điều này ảnh hưởng rất nặng nề lên việc canh nông, trồng trọt ở Châu thổ Sông Cửu Long, vốn là 1 vựa lúa của Miền Nam, của thế giới.

Quả thực VN đang bị TC vây chặt từ trong ra ngoài. VN như con cá đang nằm trên mặt thớt của TC. Thỉnh thoảng truyền thông của TC lại tung ra các bài báo, đại loại như bài "Đánh chiếm VN trong 30 ngày", không ngoài mục đích reo rắc nỗi sợ hãi, bất an lên dân Việt. Mặt khác, TC còn có đảng CSVN đồng lõa, tiếp tay cho hành động xâm lăng của họ. Tại VN các công cuộc biểu tình tự phát của người dân chống TC, đều bị CSVN nghiêm cấm và đàn áp dã man theo lệnh quan thầy ở Bắc Kinh.

Những âm mưu thâm độc để hủy diệt văn hóa dân tộc với sự tiếp tay của bọn phản quốc: CS VN.

Để đồng hóa dân Việt, việc xóa bỏ Văn Hóa của giống Lạc Hồng là mối quan tâm đặc biệt của kẻ thù Đại Hán và của bọn phản quốc "cồng rắn cắn gà nhà" CS VN.

Ngay từ những năm 40's, Hồ Chí Minh đã:

* Tiến hành các chiến dịch, chương trình diệt chủng dân Việt bằng các chiến dịch đẫm máu như cuộc Cải cách Ruộng đất... rập khuôn của công cuộc cải cách ở bên Tàu.

* Thay đổi nền văn hóa của dân Việt bằng một nền văn hóa của CS. Một thứ văn hóa của ăn gian, nói dối, tàn bạo, mất hẳn nhân tính của con người; một thứ văn hóa của "con tố cha, vợ tố chồng", không còn luân thường đạo lý.

Hiện nay, tiếng Tàu là 1 trong 4 ngoại ngữ chính, được giảng dạy cho trẻ em VN

Mới đây, trong chiều hướng thăm dò dư luận trong tiến trình làm biến mất ngôn ngữ của VN, một (1) quả "bom bẩn" (a dirty bomb) đã được tung ra. Đó là Dự án Cải cách Tiếng Việt của Bùi Hiền. Ông Bùi Hiền, được xưng tụng có học vị Tiến sĩ. Theo chính ông TS Hiền, dự án đã được ông nghiên cứu kỹ trong 22 năm. Xin mở 1 dấu ngoặc để nói về học vị TS ở VNCS: ai cũng có quyền "đeo" học vị TS mà không cần học hành, khảo cứu cho mất công (có lẽ VN CS là nước duy nhất trên thế giới có bằng TS mà không cần đi học). Ngay cả ông TBT Trọng Lú là 1 TS tốt nghiệp 1 ngành hơi lạ tai: ngành Xây dựng Đảng (?), hay ông Chủ tịch nước Trần Đại Quang "đeo" bằng TS từ lúc làm Đại tướng, Bộ trưởng Bộ Công an; các quan chức trong Bộ Chánh trị đều có học vị TS, ngoại trừ bà Tòng Thị Phóng, người thiếu số, chỉ có bằng Cao học. Chúng ta nghi ngờ các bằng TS này kể cả bằng TS của ông Bùi Hiền.

Trở lại với Dự án Cải tổ Tiếng Việt của ông Bùi Hiền, được in thành sách dày hơn 2000 trang.

Trong dự án, ông B. Hiền đề nghị:

- Bỏ chữ Đ trong mẫu tự

- Bỏ xung thêm một số chữ cái có gốc Latinh như W, F, J, Z

- Thay đổi giá trị âm vị của 12 chữ cái hiện có như sau: C = Ch, Tr; D = Đ; G = G, Gh; F = Ph; K = C, Q, K; Q = Ng, Ngh; R = R; S = S; X = Kh; W = Th; Z = d, gi, r; N' = Nh

Theo TS Bùi Hiền, chữ nghĩa mới chỉ cần học 1 ngày là thông suốt ngay

Các phản hồi chống đối Dự án Tiếng Việt Cải cách "nổ" ra rầm rộ, từ mọi nơi trên thế giới, không chỉ ở VN. Thấy phản ứng bất lợi, CSVN, qua Bộ Giáo dục và Đào tạo đã ra thông cáo không chấp nhận dự án này của ông TS Bùi Hiền.

Dư luận chắc chắn rằng:

* Nếu dự án đem ra áp dụng, toàn dân trong một sớm một chiều sẽ trở

thành mù chữ hết, phải đi học lại.

* Các tác phẩm văn chương khoa học... sáng tác từ khi có tiếng Việt, sẽ bị vứt đi hết

* Các văn thư, công văn của các cơ quan công quyền sẽ phải được viết lại theo tiếng Việt cải cách của ông TS Bùi Hiền

Nhưng hậu quả thâm độc là một "mảng" lớn, rất lớn của Văn hóa của dân Việt sẽ bị khai tử. Đó là một bước lớn của tiến trình biến người Việt thành người Hán.

Hai mươi hai năm nghiên cứu để rồi cho ra đời "một quái thai" không giống ai. Quả là "trái núi đẻ ra con chuột" (la montagne accouche d'une souris), 1 con chuột chủ hôi hám.

Người ta tự hỏi ai đứng đằng sau quả bom bẩn (dirty bomb) này? Hối tặc là trả lời.

Thay lời kết.

Trong suốt chiều dài hơn 4000 năm của lịch sử dân tộc, chưa bao giờ dân Việt lại phải đối diện với nỗi nguy mất nước, tuyệt chủng, như hiện nay. Trong tiến trình mất quê hương vào tay ngoại bang, chưa bao giờ dân Việt lại phải đương đầu với nhiều Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống... như tình thế hiện nay. Hàng ngàn, hàng vạn, vạn Trần Ích Tắc, Lê Chiêu Thống... của thời đại này, những tên phản bội CSVN đang tiếp tay dâng hiến đất nước cho một kẻ thù truyền kiếp, vô cùng nham hiểm, độc ác. CSVN đang "nổi giáo cho giặc" tiêu diệt dân Việt, tiêu diệt nền văn hóa cổ truyền ngàn đời của dân tộc để dân Việt mau chóng biến thành người Hán, quê hương mau chóng biến mất trên bản đồ thế giới. Chiến tranh diệt chủng, thay đổi văn hóa, thay đổi chữ nghĩa văn tự... là những bước đưa dân tộc vào con đường diệt vong.

Quê hương đã mất hoàn toàn vào tay bọn CS ngày 30 tháng 4 năm 1975. Người Việt tự do phải bỏ nước ra đi bất chấp những hiểm nguy chết người trên đường vượt biên, vượt biển. Họ đang sống tại hàng trăm quốc gia thuộc thế giới tự do. Nay quê hương sắp trở thành một phần đất của ngoại bang với sự tiếp tay của đám CS VN. Số phận của chúng ta là số phận của những kẻ mất quê hương như người Arméniens, người Kurdes... lang thang khắp nơi trên quả địa cầu, lòng không ngớt tưởng nhớ về một quê hương đã mất.

Con chim, trước khi chết, hót lên những tiếng hót bi thương, ai oán. Người Việt, tại khắp mọi nơi trên thế giới, chỉ còn biết nuốt lệ đau thương khi nghĩ đến quê hương đã mất, nay đã "ngàn trùng xa cách".

Montréal, Canada (Danlambao)

TỔNG CÔNG TY ĐƯỜNG SẮT VN mở toang cánh cửa để TQ đưa hàng dỏm và con người vào VN +++++Vietnamnet-Tiền Phong 01-12-2017+++++

Hãy quên đề xuất cải cách chữ viết vớ vẩn kia, hãy dừng mắc bẫy khi chú tâm vào cái thông tư đáng ngờ về sổ đỏ nợ, hãy khoan đề cập đến chuyện LS Võ An Đôn bị xóa tên khỏi Đoàn Luật sư Phú Yên... Đây mới là điềm báo thảm họa cho tương lai đất nước chúng ta.

Sáng ngày 26-11 vừa qua, Công ty cổ phần Vận tải và Thương mại Đường sắt (RATRACO, thuộc Tổng Công ty Đường sắt VN) đã triển khai thành công đoàn tàu chuyên container đầu tiên kết nối giữa VN-Trung Quốc với mục tiêu "cao cả" là tăng cường giao thương giữa hai quốc gia. Theo thông tin được loan tải thì đoàn tàu liên vận sẽ bao gồm 33 container 40 fit chứa các sản phẩm xuất khẩu của TQ sang Việt Nam như nội thất văn phòng, thực phẩm, phụ tùng linh kiện ô tô,...

Sản phẩm "made in China" đang là nỗi ám ảnh của người dân toàn thế giới vì phần lớn đều là hàng giả, hàng nhái, hàng kém chất lượng, hàng độc hại... Do đó, nhiều nước tỏ ra thận trọng trong chính sách thương mại với Trung Quốc và các công ty cũng dè chừng. Trong khi đó, Tổng Công ty Đường sắt Việt Nam lại bắt tay với TQ xây đường sắt liên vận để tăng cường đưa hàng hóa TQ vào VN. Vì sao chúng ta phải mở rộng giao thương với TQ mà không phải là những quốc gia khác? Tại sao lại muốn tự làm hại chính mình?

Trên thực tế, **hàng hóa thứ cấp TQ đã được tuần qua VN bằng rất nhiều con đường**, chính ngạch và tiểu ngạch (chê rừng hoặc dùng mọi thủ đoạn qua mặt hải quan), đặc biệt là hàng TQ vào VN đều không qua kiểm định chất lượng hay vệ sinh an toàn thực phẩm gì cả. Đó là những loại hàng hóa VN không thể kiểm soát, khiến người dân điêu đứng, cơ quan chức năng đau đầu. Thì nay lại có thêm đoàn tàu liên vận kết nối VN-TQ, thì liệu đây có phải là bức bình phong che đậy cho hàng hóa TQ tuần vào VN cách công khai minh bạch chẳng?

Ông Trần Văn Chính, cựu cán bộ cửa khẩu Lào Cai, chia sẻ: "Hoa quả, hàng quặng, các hàng máy móc cũng có, hoa quả, nông lâm sản cũng có. Ngoài ra, hàng Trung Quốc qua đây chủ yếu còn có phân bón, các loại hóa chất, máy móc". Kết quả là: "Phần lớn các mặt hàng thực phẩm chức năng được làm giả, kém chất lượng đều được nhập từ Trung Quốc, qua đường tiểu ngạch, về đến Việt Nam được các cơ sở thay bao bì, nhãn mác, nguồn gốc xuất xứ và mang đi tiêu thụ" – Trần Hùng, Phó Chánh Văn phòng Ban Chỉ đạo 389 quốc gia, Cục An toàn Thực phẩm (Bộ Y tế) cho biết.

Không chỉ người tiêu dùng bị hại, doanh nghiệp Việt cũng bị hàng TQ đẩy vào cảnh lao đao. Ông Lý Thành Sinh, Giám đốc Công ty Minh Long Hưng, cho biết: "Hiện nay ngoài việc phải đối phó với hàng giả, hàng nhái tràn ngập thị trường, thì DN Việt còn phải gồng mình cạnh tranh với hàng Trung Quốc gồm cả nhập chính ngạch và nhập lậu".

Và số lượng hàng Trung Quốc tuần sang Việt Nam chưa bao giờ giảm. Năm sau lại nhiều hơn năm trước, nhà buôn hàng từ Trung Quốc về Việt Nam cũng năm sau nhiều hơn năm trước. Trong đó, hầu hết hàng Việt Nam xuất sang Trung Quốc là nông sản, lợn nguyên con và các loại trái cây nổi tiếng miền Nam đã được kiểm định chất lượng chặt chẽ. Ngược lại, hàng Trung Quốc nhập sang Việt Nam, toàn là trái cây, các loại rau và thực phẩm biến đổi gen, và các loại phân bón và chất hóa học có hại cho sức khỏe. Cụ thể, theo thống kê, **trung bình mỗi ngày nước ta chỉ 112 tỷ đồng để mua hóa chất, nhập khoảng 1.000 tấn trái cây có hàm lượng hóa chất vượt ngưỡng 3-5 lần an toàn từ Trung Quốc.**

Vì sao lại có chuyện nghịch lý như thế? Trách nhiệm của cơ quan hải quan, Cục Quản lý thị trường, Bộ Công thương ở đâu? Phải chăng

là nhờ phong bì lót tay, hay đi đêm giữa thương gia TQ và các vị nên những thương vụ này mới trót lọt?

Riêng đối với các loại xe container chuyển hàng qua biên giới Việt-Trung, theo quan sát của một chủ quán gần cửa khẩu Mường Khương, tỷ lệ các loại xe container từ Việt Nam sang Trung Quốc và từ Trung Quốc vào Việt Nam theo tỉ lệ là 1/5. Nghĩa là **cứ 1 xe container Việt Nam chở hàng qua Trung Quốc thì có 5 xe container từ Trung Quốc chở hàng sang Việt Nam**. Giờ đây, không cần đi xe nữa, RATRACO dưới sự chỉ đạo của Tổng Công ty Đường sắt VN, đã nâng cấp nó lên thành **tàu container**, thì chẳng khác nào mở toang cánh cửa đưa hàng TQ tuần vào VN dễ dàng và nhanh chóng hơn bao giờ hết.

Hàng TQ chất lượng kém tuần vào VN không chỉ đầu độc dân Việt Nam bởi vấn nạn thực phẩm bẩn ngày càng tràn lan, mà còn là âm mưu dùng hàng Tàu gán mác “made in Vietnam” để tuần ra thế giới, không chỉ để trốn thuế mà còn khiến hình ảnh VN bị bôi nhọ trên thị trường toàn cầu của TQ. Điển hình là vụ **thép TQ “đội lốt” thép Việt trốn 9,6 triệu USD tiền thuế** vừa bị cơ quan chống gian lận Ủy ban Châu Âu phát hiện gần đây. Vậy, Tổng Công ty Đường sắt VN phải chăng đang tiếp tay cho TQ tiêu thụ những hàng hóa thừa mứa người dân họ không dám sử dụng và là cánh tay đắc lực giúp hàng hóa TQ gán mác VN đi ra nước ngoài?

Bên cạnh đó, chúng ta đều biết, TQ từ ngàn xưa đã luôn nuôi tham vọng xâm lược, phá hoại VN nhằm bành trướng lãnh thổ, do đó việc TQ thông qua tàu container liên vận VN-TQ không chỉ sẽ tạo điều kiện cho nước này mang thực phẩm bẩn, sản phẩm kém chất lượng, hóa chất độc hại, mà còn cài cắm người, thậm chí là mang vũ khí vào lãnh thổ VN là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

Hiện nay, **người Hoa đang có mặt ở khắp mọi miền trên mảnh đất hình chữ S**. Các con phố Tàu xuất hiện không chỉ ở các tỉnh miền Nam, nơi mà TQ cho rằng dễ dàng

xâm nhập và đồng hóa như Bình Dương, Đồng Nai, TP. HCM... hay ở Tây Nguyên (công nhân người TQ làm việc ở mỏ bauxite Tân Rai-Lâm Đồng), thậm chí là miền Bắc, nơi đầu não chính trị-hành chính quốc gia, phố TQ cũng không thiếu, cụ thể là ngay tại làng nghề mộc Đồng Kỵ (Bắc Kinh), người ta treo cả biển chỉ đường bằng tiếng Hán, ai đi vào cũng ngỡ mình đang lạc vào khu phố TQ chứ không còn là lãnh thổ VN.

Phố TQ xuất hiện chủ yếu là nhờ những dự án lớn mà TQ thắng thầu. Họ đồng hóa bằng cách sống giữa những người VN, giao tiếp, buôn bán bằng tiếng Hán, dùng visa có “hình lưỡi bò”, sử dụng cờ TQ, đồng Nhân dân tệ, xuất bản sách giáo khoa, làm tiếp viên du lịch để tuyên truyền sai lệch về chủ quyền VN... Để rồi không chỉ người Việt, những khách du lịch từ bốn phương đến VN cũng được “nhồi sọ” bằng những kiến thức lịch sử sai trái theo ý đồ của chúng. Vậy đoàn tàu liên vận được triển khai dày đặc (3 chuyến/ tuần) thì sẽ giúp TQ đưa bao nhiêu người xâm nhập trái phép vào VN?

Một thực tế không thể phủ nhận là hiện nay ngành đường sắt ngày càng lạc hậu, xuống cấp trầm trọng, nhưng lại không có sự đổi mới, phát triển, rồi đổ lỗi cho ngành hàng không cướp khách. Chưa kể, dựa vào sự độc quyền, Tổng công ty Đường sắt VN lại ý y, dựa dẫm vào sự hỗ trợ vốn của ngân sách nhà nước, dẫn đến tình trạng **“Làm ra 1, ngân sách nhà nước bù gấp 4”** (hiệu quả khai thác của đường sắt Việt Nam chỉ đạt khoảng 350 tỷ đồng/năm, ngân sách nhà nước phải cấp bù khoảng 1.200 tỷ đồng/năm cho bảo trì). Tuy nhiên, thay vì chú tâm vào ngành nghề chính của mình, thay đổi để phát triển, thúc đẩy hiệu quả, năng suất vận tải hành khách và hàng hóa thông thương trong nước, giúp kinh tế VN phát triển, Tổng Cty đường sắt VN lại siêng “việc hàng xóm”, tìm cách đưa hàng hóa TQ vào VN. Không biết có giúp ích gì cho đất nước hay là đang “rước giặc vào nhà”?

Rõ ràng, trong mọi phương thức

giao thương thì TQ luôn là kẻ hưởng lợi, trong khi VN luôn là người bị hại, là người bị áp bức và chịu mọi thiệt thòi, tiếng xấu. Thế nhưng không hiểu sao, Tổng công ty Đường sắt VN lại đưa ra quyết định “sáng suốt” là hợp tác với TQ xây tàu liên vận Việt-Trung? Không biết hệ quả người dân đang chết dần mòn vì thực phẩm bẩn, hàng hóa kém chất lượng của TQ có làm Tổng Cty Đường sắt VN sáng mắt hay chưa? Hay những “lại quả”, những chiêu thức “mật ngọt chết ruồi” mà TQ bày ra đã khiến họ mờ mắt? Vì vậy, tiếp tục bắt tay hợp tác, liệu hậu quả trong tương lai sẽ khủng khiếp đến mức nào?

<http://www.boxitvn.net/bai/52006>

CHUYẾN TÀU HÀNG CONTAINER ĐẦU TIÊN KẾT NỐI VN-TQ

Đường sắt Việt Nam và Đường sắt Trung Quốc đã chính thức đón đoàn tàu chuyên container đầu tiên kết nối giữa hai quốc gia tại ga Đồng Đăng (Lạng Sơn) vào ngày 25/11. Đây là kết quả từ hoạt động hợp tác giữa Đường sắt Trung Quốc và Đường sắt Việt Nam trong suốt thời gian vừa qua.

Theo đó, đoàn tàu xuất phát ngày 22/11 từ ga Hoàng Cương, thành phố Nam Xương, tỉnh Giang Tây, Trung Quốc và đích đến là ga Yên Viên, Hà Nội, VN. Đoàn tàu này bao gồm 33 container 40 feet chứa các sản phẩm xuất khẩu từ Trung Quốc sang Việt Nam bao gồm đồ nội thất văn phòng, thực phẩm, phụ tùng linh kiện ô tô...

Sau khi đến VN, đoàn tàu sẽ quay về TQ với các loại hàng hóa của Việt Nam xuất sang Trung Quốc là nông sản, khoáng sản, sản phẩm điện tử... Đoàn tàu được làm thủ tục thông quan ở các ga đầu cuối. Tại ga biên giới hai nước, đoàn tàu được làm thủ tục chuyển tiếp hải quan về ga đích.

“Việc tổ chức chạy tàu chuyên container trên đường sắt đem lại lợi ích to lớn cho khách hàng, rút ngắn được thời gian vận chuyển từ 15 ngày bằng đường biển xuống chỉ còn 4 ngày với thủ tục hải quan nhanh gọn, thuận tiện. Cước phí vận chuyển giảm một nửa so với đường bộ.

Dự kiến sau chuyến chạy thử đầu tiên, hai bên sẽ tiến hành chạy đều đặn với tần suất 1 chuyến/tuần sau đó nâng dần lên thành 3 chuyến/tuần,” đại diện Tổng công ty Đường sắt Việt Nam cho hay.

Trích: Soha.vn 26-11-2017

VIỆT NAM THỰC THI Công ước Chống Tra Tấn như thế nào

Vũ Quốc Ngữ 05-12-2017

Việt Nam đã ký Công ước của Liên Hợp quốc về chống tra tấn và các hình thức đối xử hoặc trừng phạt tàn bạo, vô nhân đạo hoặc hạ nhục con người (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment CAT) ngày 07-11-2013. Quốc hội đã phê chuẩn công ước này ngày 28-11-2014 và Việt Nam nộp văn kiện phê chuẩn cho Tổng Thư ký LHQ ngày 05-02-2015.

Sau hơn 2 năm kể từ khi chính thức trở thành thành viên của CAT, năm nay Chính phủ Việt Nam đã đưa ra báo cáo thực thi CAT.

Trong báo cáo này, Chính phủ nói rằng CAT là “công ước về quyền con người có nội dung liên quan đến nhiều lĩnh vực của đời sống xã hội, có nhiều nội dung khó, phức tạp. Vì vậy, việc triển khai Công ước phải tiến hành theo từng giai đoạn, phù hợp với tình hình, điều kiện thực tế của Việt Nam”.

Báo cáo có thừa nhận “trình độ pháp luật, nghiệp vụ của nhân viên công vụ chưa đồng đều nên họ có thể hiểu chưa đúng, chưa đầy đủ về các nghĩa vụ và trách nhiệm của cá nhân. Vì vậy, việc cá nhân lạm quyền trong khi thực thi công vụ vẫn có thể xảy ra”.

Báo cáo khẳng định: “Ở Việt Nam, tội phạm có tính chất tra tấn không phải là tội phạm phổ biến, chiếm tỷ lệ rất nhỏ trong tổng số các tội phạm. Từ năm 2011 đến 2015, Tòa án nhân dân đã thụ lý và xét xử sơ thẩm 10 vụ án về tội dùng nhục hình, không có vụ án nào về tội bức cung và tội mua chuộc hoặc cưỡng ép người khác khai báo gian dối, cung cấp tài liệu sai sự thật, cụ thể là: năm 2010 và 2011 là 0 vụ; năm 2012 là 4 vụ, chiếm 0,0061% tổng số vụ được xét xử sơ thẩm; năm 2013 là 01 vụ, chiếm 0,003% số vụ được xét xử sơ thẩm; năm 2014 là 03 vụ, chiếm 0,0045% tổng số vụ án được xét xử sơ thẩm; năm 2015 là 02 vụ, chiếm 0,0033% tổng số vụ án được xét xử sơ thẩm”.

Báo cáo cũng đưa ra thống kê số vụ án liên quan đến tra tấn, theo đó “Từ năm 2010 đến năm 2015, Tòa án nhân dân chưa thụ lý vụ án nào về tội bức cung và tội mua chuộc hoặc cưỡng ép người khác khai báo gian dối, cung cấp tài liệu sai sự thật; đã thụ lý và xét xử 10 vụ án với tổng số 26 lượt bị cáo về tội dùng nhục hình”.

Báo cáo cũng nói “VN không có nhiều vụ án liên quan đến bức cung, dùng nhục hình và mỗi vụ án phát hiện có bức cung, dùng nhục hình đều được xử lý nghiêm minh”.

Theo báo cáo này thì “Từ năm 2011 đến 2015, Bộ Công an đã tiếp nhận 24 tin báo, tố giác liên quan đến tra tấn, bức cung, dùng nhục hình; đã giải quyết 16 vụ, đang giải quyết 08 vụ. Trong khi đó, từ năm 2010 đến 15-10-2016, Viện Kiểm sát nhân dân tối cao đã tiếp nhận 82 tin báo, tố giác về tội phạm có dấu hiệu về tội bức cung, dùng nhục hình; đã ra quyết định khởi tố vụ án hình sự đối với 15 tố giác/25 bị can, ra quyết định không khởi tố vụ án hình sự đối với 51 tố giác, đang xác minh 16 tin báo”.

Trong báo cáo này, Chính phủ cho biết “Nhiều tin báo, tố giác được kiểm tra, xác minh có dấu hiệu về tội bức cung, dùng nhục hình thì đều được điều tra, xét xử nghiêm minh, theo đúng quy định pháp luật”.

Chính phủ cũng cho biết “cũng có rất nhiều tin báo, tố giác được kiểm tra, xác minh không có dấu hiệu về tội bức cung, dùng nhục hình như vụ việc ông Nguyễn Đức Thắng, ở Phú Ninh tỉnh Phú Thọ tố cáo Cơ quan Cảnh sát điều tra CA an huyện Đông Anh, thành phố Hà Nội có hành vi đánh đập, ép cung buộc ông Thắng nhận tội; vụ việc ông Nguyễn Văn Nam ở Xuân Trường, Nam Định tố cáo các ông Sỹ, Duy và một số cán bộ thuộc CA huyện Xuân Trường có hành vi đánh đập, ép cung để khép ông vào tội chống người thi hành công vụ”.

Đó là theo báo cáo của Chính phủ. Thế còn báo cáo, thống kê của tổ chức khác thì thế nào?

Theo Tổ chức Quan sát Nhân quyền (Human Rights Watch – HRW) có trụ sở tại New York, thì tra tấn xảy ra trên khắp các vùng miền ở VN. Trong báo cáo dài 23 trang mang tiêu đề “Công bất an: Những vụ tử vong khi bị tạm giam, giữ và vắn nạn công an bạo hành ở Việt Nam” công bố ngày 15-9-2014, HRW ghi nhận nạn bạo hành của lực lượng công an tại 44 trong số 58 tỉnh, trải khắp các vùng miền khác nhau ở Việt Nam và ở cả năm thành phố trực thuộc trung ương.

Trong bản báo cáo này, HRW nói trong thời gian từ tháng 8 năm 2010 đến tháng 7 năm 2014 có 14 trường hợp chết khi bị giam giữ được công an thừa nhận là do nhân viên công lực bạo hành mà ra; có 4 trường hợp chết khi bị giam giữ mà không giải thích được nguyên nhân; 6 trường hợp chết mà công an nói nạn nhân tự tử tại đồn CA; 4 trường hợp công an giải thích chết vì bệnh. Thêm vào đó là 11 trường hợp bị chấn thương bởi sự lạm quyền của công an và một trường hợp công an đánh đập một trẻ em 11 tuổi do nghi trẻ em này ăn cắp tiền.

HRW cũng nêu rõ trong báo cáo rằng trong nhiều trường hợp được chính thức thừa nhận là bạo hành, những công an liên quan chỉ bị kỷ luật nội bộ nhẹ nhàng, như phê bình hoặc khiển trách. Trường hợp hạ cấp, chuyển chuyên hay buộc ra khỏi ngành đối với những công an vi phạm như thế là hiếm. Biện pháp truy tố và kết án đối với những đối tượng công an vi phạm như thế lại càng hiếm hơn và nếu có thì công an vi phạm chỉ phải nhận những mức án nhẹ hay án treo.

Một số nạn nhân sống sót nói rằng họ bị đánh để ép nhận tội, đôi khi về những hành vi họ khẳng định không hề thực hiện. Tháng 7-2013, công an tỉnh Sóc Trăng đánh và ép sáu người nhận tội giết người. Nhiều người khác cho biết họ bị đánh vì dám lên tiếng phê phán hay cố cãi lý với CA. Trong số nạn nhân của các vụ đánh đập có cả trẻ vị thành niên và bệnh nhân tâm thần.

HRW nhận thấy trong nhiều vụ việc công an bắt người chỉ dựa trên những nghi vấn mơ hồ, không có bằng chứng kèm theo, sau đó đánh đập để ép buộc họ thú tội. Công an thường xuyên bỏ qua trình tự pháp lý cần thiết để bảo vệ người dân khỏi bị ngược đãi hay bắt giữ độc đoán, và ngăn cản luật sư và người trợ giúp pháp lý tiếp cận ngay lập tức với thân chủ của mình.

Còn theo báo cáo của Bộ Công an do Trung tướng Trần Trọng Lượng, Phó Tổng cục trưởng Tổng cục Cảnh sát Phòng chống tội phạm trình bày trước Ủy ban Thường vụ Quốc hội này 19-3-2015 thì trong giai đoạn từ tháng 10 năm 2011 đến tháng 9 năm 2014 xảy ra 226 trường hợp chết tại nhà tạm giữ, trại tạm giam trên toàn quốc. Nguyên nhân chủ yếu của các trường hợp tử vong này được Bộ Công an lý giải là do bệnh lý và do đối tượng bị tạm giữ, tạm giam tự sát. Tướng Lượng không thể giải thích tại sao có số người chết lớn như thế cũng như không thể trả lời về trách nhiệm của các cơ sở giam giữ khi không thể đảm bảo an toàn tính mạng cho người bị tạm giam, tạm giữ.

Sau khi Việt Nam phê chuẩn CAT, tình trạng tra tấn và đối xử tàn bạo dường như không thuyên giảm trong thực tế. Nhiều người bị tạm giam, tạm giữ tiếp tục bị đánh đập và có một số dẫn đến tử vong, như bà Huỳnh Thị Thúy Hằng, 39 tuổi ở An Giang hay Võ Tấn Minh, 25 tuổi ở thành phố Phan Rang-Tháp Chàm gần đây.

Trong đầu tháng 5 năm nay, Nguyễn Hữu Tấn, 38 tuổi, một tín đồ Phật giáo HH Thuận túy, bị chết trong trại tạm giam Công an tỉnh Vĩnh Long và công an địa phương thông báo rằng nạn nhân này đã dùng dao rọc giấy để cắt cổ tự sát.

Một trường hợp khác là thanh niên Nguyễn Hồng Đề, 26 tuổi, trong thời gian bị tạm giữ tại đồn Công an thành phố Phan Rang-Tháp Chàm hồi đầu tháng 7 vừa qua, được nói cời áo tự thắt cổ đến chết.

Trước đó, vào trung tuần tháng Giêng năm nay, công dân Phạm Ngọc Nhung chết tức tưởi tại đồn công an phường Cầu Ông Lãnh,

Quận 1, thành phố Hồ Chí Minh.

Vụ việc gần đây nhất là vụ Nguyễn Ngọc Nhân (29 tuổi, ngụ xã Phú Tân, huyện Tân Phú Đông, tỉnh Tiền Giang) bị bắt về hành vi tàng trữ, mua bán ma túy, đã tử vong tại công an huyện Tân Phú Đông vào ngày 16/11. Công an đã có kết luận ban đầu nguyên nhân tử vong của nạn nhân là do nhồi máu cơ tim, tuy nhiên, gia đình không đồng ý về kết luận này khi thấy trên cơ thể của anh có nhiều vết bầm tím mà khả năng là hậu quả của tra tấn.

Truyền thông nhà nước cũng đưa tin nhiều vụ việc trong đó lực lượng công an cấp xã đánh đập nghi phạm tại trụ sở hay truy đuổi và đánh đập người vi phạm giao thông, và hậu quả là nhiều người bị chết hoặc bị thương tích nặng nề. Tuy nhiên, những vụ việc như thế này không được Chính phủ đưa vào báo cáo.

Còn nữa, lực lượng an ninh và mật vụ thường xuyên tấn công đánh đập người hoạt động nhân quyền ở Việt Nam, bên cạnh việc khủng bố gia đình họ bằng cách ném đá hay chất bẩn vào nhà.

Trong bản phúc trình dài 65 trang với tựa đề “Không chôn dung thân cho các nhà hoạt động vì nhân quyền: Các nhà vận động dân chủ và blogger ở Việt Nam bị hành hung” công bố ngày 19-6-2017, HRW chỉ ra 36 vụ trong đó những kẻ lạ mặt mặc thường phục đánh đập những người vận động nhân quyền và blogger, nhiều trường hợp gây thương tích nặng, trong khoảng thời gian từ tháng 1 năm 2015 đến tháng 4 năm 2017. Nhiều nạn nhân cho biết việc đánh đập xảy ra trước sự chứng kiến của công an mặc sắc phục mà họ không làm gì để can thiệp.

Theo báo cáo của Chính phủ thì mọi tổ chức hoặc cá nhân có quyền có quyền tham gia hoạt động theo dõi tình hình thi hành pháp luật và thực thi CAT. Cũng theo báo cáo này thì các bộ, cơ quan ngang bộ thuộc Chính phủ, ủy ban nhà□n da□n các cấp có trách nhiệm tạo điều kiện và khuyến khích sự tham gia của các tổ chức, cá nhân trong hoạt động theo dõi tình hình thi hành pháp luật.

Do có sự chênh lệch giữa báo cáo của Chính phủ và các cơ quan khác về tình trạng bạo lực của lực lượng công an. Thiết nghĩ các tổ chức xã hội dân sự và công dân nên tham gia vào việc xây dựng báo cáo hoặc tự mình xây dựng báo cáo về vấn đề trên để giúp cộng đồng quốc tế hiểu rõ việc thực thi CAT của Việt Nam.

Một báo cáo gần với thực tế nhất sẽ giúp Chính phủ Việt Nam xác định được những tồn tại, thiếu sót cần khắc phục để có những biện pháp ngăn ngừa hữu hiệu tình trạng bạo lực trong lực lượng cảnh sát và cơ quan công quyền khác.

Tài liệu tham khảo:

- Báo cáo Quốc gia lần thứ nhất về thực thi Công ước của Liên Hợp Quốc về chống tra tấn và các hình thức đối xử hoặc trừng phạt tàn bạo, vô nhân đạo hoặc hạ nhục con người năm 2017.

- Công bắt an: Những vụ tử vong khi bị tạm giam, giữ và vấn nạn công an bạo hành ở Việt Nam, HRW, tháng 9 năm 2014.

- Việt Nam: Hãy chấm dứt hành hung các nhà hoạt động và blogger, HRW, 19/6/2017

- Ba năm có tới 226 người chết trong trại tạm giam, tạm giữ, Thanh Niên, ngày 19/3/2015

<https://boxitvn.blogspot.com/>

CÔNG ƯỚC CHỐNG TRA TẤN CỦA LIÊN HIỆP QUỐC LÀ GÌ ?

Tên đầy đủ là Công ước chống Tra tấn và Trừng phạt hoặc Đối xử tàn nhẫn, vô nhân đạo làm mất phẩm giá khác (tiếng Anh: United Nations Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) là một trong Các văn kiện nhân quyền quốc tế và khu vực, dưới sự duyệt xét lại của Liên Hiệp Quốc, nhằm mục đích phòng chống tra tấn trên toàn thế giới.

Công ước này đòi các nước phải có biện pháp hữu hiệu để phòng chống tra tấn trong nước mình, và nghiêm cấm các nước trả lại người về đất nước của họ nếu có lý do để tin rằng (ở đó) họ sẽ bị tra tấn.

Theo Wikipedia

VỤ VỖ AN ĐƠN

Việt Nam chưa bao giờ thực tâm cải cách tư pháp

.....*Ls Lê Công Định 01-12-2017*.....

Luật sư Võ An Đơn bị đoàn luật sư Phú Yên rút giấy phép hành nghề và khai trừ ra khỏi đoàn luật sư tỉnh Phú Yên, vào tháng 11 năm 2017.

Cách đây 3 năm, năm 2014, một luật sư khác là ông Nguyễn Đăng Trùng, một đảng viên cộng sản, cũng bị khai trừ ra khỏi đoàn luật sư thành phố Hồ Chí Minh.

Từ Sài Gòn, Luật sư Lê Công Định, phân tích với Kính Hòa, đài Á châu Tự do điều gọi là cải cách tư pháp tại Việt Nam trong thời gian 30 mươi năm qua. Trước tiên ông đánh giá sự kiện khai trừ luật sư Võ An Đơn ra khỏi Đoàn luật sư tỉnh Phú Yên.

Luật sư Lê Công Định: Tôi cho đó là sự việc rất nghiêm trọng vì ở đây, đó là quyền tự do ngôn luận, được hiến pháp ghi nhận, chứ không phải là một cách quyền bị luật pháp cấm đoán. Do đó việc nói luật sư Đơn có những phát ngôn vi phạm pháp luật Việt Nam, để rồi từ đó xóa tên ông khỏi đoàn luật sư thì đó là một dấu hiệu rất là nguy hiểm. Và từ nay những luật sư Việt Nam nếu vẫn tiếp tục hành nghề, thì họ phải rất cẩn trọng trong lời nói của họ, tức là họ không được nói những điều gì mà chính quyền cảm thấy không hài lòng.

Vai trò luật sư trong nền tư pháp rất quan trọng, luật sư là một định chế hỗ trợ tư pháp. Hỗ trợ tư pháp có nghĩa là nền tư pháp vận hành theo cái hướng là đi đến công lý cho mọi công dân trong xã hội, trong đó tòa án đóng vai trò chính, những ngành liên quan đến tư pháp phục vụ cho việc xét xử, mang đến công lý thì đều được nhìn là hỗ trợ tư pháp. Không những tòa án độc lập mà những nghề hỗ trợ tư pháp như luật sư, công chứng, cũng đòi hỏi có sự độc lập, đặc biệt là nghề luật sư.

Chúng ta thấy rằng những trường hợp như luật sư Trùng, luật sư Đơn, tuy khác nhau về sự việc nhưng đều giống nhau ở chỗ là cả hai người đều bày tỏ sự không phục tùng sự chỉ đạo của đảng cầm

quyền. Ông Trùng thì không muốn có sự sắp đặt của đảng bộ ở Sài Gòn, muốn ông phải thôi chức vụ, bởi vì theo ông luật sư phải độc lập, và cái tổ chức luật sư ở Sài Gòn phải độc lập để bầu ra người lãnh đạo cho nó. Ông đã phản ứng lại việc ép ông không ra ứng cử nữa.

Trường hợp luật sư Đơn cũng vậy, ông không thể hiện sự phục tùng đảng cầm quyền. Họ luôn muốn ông là phải có những phát ngôn không phương hại đến địa vị cầm quyền của họ. Ông làm mất đi điều mà họ muốn bảo vệ trước mặt công chúng. Luật sư Đơn là người bộc trực, nói thẳng ra những vấn đề mà đảng cầm quyền không vừa ý.

Kính Hòa: Đối với ngành tư pháp của Việt Nam từ khi những người cộng sản lên cầm quyền, có lẽ chúng ta cũng phải công nhận là từ chế độ bồi thẩm nhân dân, cho đến chấp nhận luật sư tranh luận ở tòa, thì những nhà cầm quyền ở Việt Nam cũng đã thực hiện cải cách tư pháp, vậy ông có thấy là sự việc luật sư Võ An Đơn là chỉ dấu cho thấy đảng Cộng sản muốn trở lại chuyện muốn kiểm soát hoàn toàn ngành tư pháp hay không?

Luật sư Lê Công Định: Chúng ta phải thấy là việc chấp nhận định chế luật sư, cho phép các luật sư hành nghề, là ở tình thế bắt buộc mà đảng cầm quyền không có sự lựa chọn mặc dầu họ không muốn.

Nếu chúng ta đi ngược lịch sử đến năm 1945, khi ông Hồ lên cầm quyền thì ông có một sắc luật liên quan đến việc tổ chức nghề luật sư trở lại. Nhưng cái việc tổ chức đó chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn, rồi ngay sau đó định chế luật sư bị lãng quên, và người ta xét thấy rằng là việc cai trị bằng luật pháp là không cần thiết mà bằng chỉ thị nghị quyết của đảng mà thôi. Cho nên là vai trò của tòa án còn bị coi nhẹ huống hồ gì là luật sư.

Mãi đến khi Việt Nam cải cách kinh tế, mở cửa kêu gọi đầu tư nước ngoài vào năm 1986, thì họ thấy cần

thiết phải có định chế luật sư, tạo bộ mặt dân chủ cho chính quyền, đồng thời giúp nâng niềm tin của những nhà đầu tư nước ngoài, nên nghề luật sư được chấp nhận trở lại. Chúng ta thấy là dù họ không muốn, nhưng phải đánh giá đó là bước tiến triển của ngành tư pháp Việt Nam. Từ khi có Pháp lệnh về Luật sư từ năm 1987 đến giờ thì quả là một giai đoạn phát triển vượt bậc của nghề luật sư tại Việt Nam.

Nhưng khi những đòi hỏi dân chủ ngày càng phát sinh nhiều, và nhà cầm quyền không thể kiểm soát sự phát triển của những luật sư độc lập, không chấp nhận sự chỉ đạo, chỉ thị của đảng cầm quyền nữa, ngay lập tức họ quay ngược trở lại là muốn siết chặt việc kiểm soát các luật sư. Chúng ta thấy rằng đầu tiên là việc sửa đổi Bộ luật Hình sự với điều 19, khoản 3, liên quan đến việc tố giác thân chủ mình của các luật sư. Nó cho chúng ta chỉ dấu rằng nhà cầm quyền ngày càng muốn giới hạn phạm vi hoạt động của các luật sư, và họ tìm mọi cách để các luật sư phải cúi đầu chấp nhận sự chỉ đạo và kiểm soát của nhà cầm quyền. Bước thứ hai rất tệ hại là xóa tên luật sư VAD ra khỏi đoàn luật sư Phú Yên. Điều đó cho thấy luật sư bây giờ nếu ngoan ngoãn nghe lời, chỉ biết kiếm tiền mà thôi thì sẽ được để yên để làm việc đó. Còn nếu họ có những phát ngôn mà nhà cầm quyền cảm thấy không hài lòng thì ngay lập tức họ sẽ có vấn đề.

Kính Hòa: Vậy trong tình hình hiện nay, những nỗ lực cải cách nền tư pháp Việt Nam theo hướng độc lập, thỏa mãn những gì cần có cho một công dân trước công lý, thì phải làm như thế nào?

Luật sư Lê Công Định: Chúng ta thấy rằng nỗ lực cải cách tư pháp của nhà cầm quyền VN từ xưa đến giờ chưa bao giờ đặt ra sự độc lập của hệ thống tòa án, sự độc lập của định chế luật sư, mặc dù trong luật nói là các tòa án xét xử độc lập, tuy nhiên đó chỉ là những lời nói trên giấy, ở trong luật mà thôi. Trên thực tế tòa án VN chưa bao giờ xét xử độc lập, định chế luật sư cũng vậy. Trong chương trình cải cách tư pháp của họ, họ chỉ tạo ra cái vẻ bề

LOẠI BỎ THỂ CHẾ XHDS tam quyền phân lập: ĐCSVN đang tự trói mình*Anh Văn (VNTB)* 09-12-2017.....

ngoài là có dân chủ ở tòa bằng cách khuyến khích sự tranh luận công khai trong các phiên tòa, cả về hình sự lẫn dân sự thương mại. Tuy nhiên chúng ta biết rằng trong thực tế hoạt động của các phiên tòa là hoàn toàn phản dân chủ.

Chỉ trong những vụ kiện hoàn toàn không liên quan đến chính trị mà chỉ là tiền bạc giữa các công dân với nhau thôi thì may ra tòa còn lắng nghe luật sư tranh luận. Nhưng thực ra mà nói, việc quyết định một bản án trong những vụ kiện dân sự như vậy cũng không phản ánh nhiều lắm sự tranh luận giữa các luật sư tại tòa mà đa phần là dựa trên sự phán đoán nhận xét riêng của thẩm phán, mà chúng ta cũng biết sự tham nhũng cũng len lỏi trong những quyết định đó như thế nào.

Trở lại vấn đề cải cách tư pháp. Cải cách tư pháp ở VN đã được nói đến từ năm 1987 đến nay. 30 năm nhìn lại chúng ta thấy có sự tiến triển nào chưa? Tôi cho là hoàn toàn không có. Thậm chí với điều 19.3 của Bộ luật HS lần dự thảo Nghị định về việc Kiểm soát sự phát ngôn của luật sư trên mạng xã hội, nơi công cộng, cho thấy là có sự phát triển thụt lùi chứ không phải là đi tới của ngành tư pháp VN.

Kính Hòa: *Xin cảm ơn luật sư Lê Công Định.*

Ngày 26-1-/2017, với 2/3 thành viên đồng thuận, Ban Chủ nhiệm Đoàn LS tỉnh Phú Yên quyết định xóa tên luật sư Võ An Đôn khỏi Đoàn Luật sư tỉnh. LS Võ An Đôn được công chúng biết đến như một trong những luật sư hiện nay ở VN tâm huyết, chính trực, can đảm, cương quyết và kiên trì tranh đấu bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp, chính đáng của những người dân nghèo khổ, cô thân yếu thế, nạn nhân của giới chức tham nhũng, bạo quyền hắc ám, đặc biệt là nạn nhân của công an lạm quyền bạo hành trái pháp luật. Nổi bật là trong vụ án CA Tuy Hòa, tỉnh Phú Yên bắt giam và tra tấn đến chết nghi can Ngô Thanh Kiều, LS Võ An Đôn đã can đảm và cương quyết kiến nghị truy cứu trách nhiệm hình sự Phó trưởng Công an TP Tuy Hòa, Trưởng ban chuyên án. Do quyết định trên, ông Đôn đã không thể xuất hiện với tư cách một luật sư được cấp phép bào chữa cho blogger Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, trong phiên tòa phúc thẩm 30 tháng 11 tại Tòa án Nhân dân Nha Trang.

Ông Trần Quốc Vượng, ủy viên Bộ Chính trị, thành viên Thường trực Ban Bí thư, Chủ nhiệm Ủy ban Kiểm tra TƯ vừa thay mặt Bộ Chính trị ký ban hành quy định về xử lý kỷ luật đảng viên vi phạm. Theo đó, nếu đảng viên vi phạm về quan điểm chính trị và chính trị nội bộ sẽ bị xử lý kỷ luật khiển trách, cảnh cáo, cách chức, khai trừ khỏi Đảng tùy mức độ. Kỷ luật bằng hình thức khai trừ áp dụng với những vi phạm phản bác, phủ nhận chủ nghĩa Mác-Lênin; đòi thực hiện thể chế "tam quyền phân lập", "xã hội dân sự", "đa nguyên, đa đảng".

Như vậy, bằng cách ban hành quy định này, toàn bộ cái gọi là "pháp quyền xã hội chủ nghĩa" gắn liền việc kiểm soát quyền lực nhà nước (NN) từ khía cạnh thể chế hóa tam quyền phân lập, xã hội dân sự đã chấm dứt.

Bởi quy định đã cho thấy, đặc tính "chịu sự giám sát của Nhân dân" của ĐCSVN tại Khoản 2, Điều 4 đã bị vứt bỏ; Nhà nước phải chịu "chịu sự giám sát của Nhân dân" theo Khoản 2, Điều 8 cũng vứt bỏ; chức năng giám sát và phản biện xã hội của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, Công đoàn cũng vứt nốt.

K. 3, Đ. 2 mà các nhà làm luật tự hào diễn giải rằng nó đã cho thấy 1 hướng tiếp cận tính pháp quyền (trong đó nhấn mạnh tam quyền phân lập nhằm giám sát quyền lực nhà nước) thông qua cụm từ "Quyền lực NN là thống nhất, có sự phân công, phối hợp, kiểm soát giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp" cũng bị vứt xó.

Hậu quả xảy ra?

Việc kỷ luật đảng viên để ép tư duy và ý chí của chủ thể này vào trong khuôn khổ lạc hậu không chỉ ảnh hưởng cho chính chủ thể đó, mà thực tế nó khiến cho hệ thống xã hội-chính trị-kinh tế quốc gia cũng bị ảnh hưởng. Xuất phát từ việc, những đảng viên lại là đội ngũ nằm trong các cơ quan nhà nước -nơi đề ra các chủ trương, chính sách phát

triển về các mặt.

Do vậy, về mặt chính trị, tương chừng như quy định nhằm chống diễn biến, thoái hóa trong đội ngũ Đảng viên, nhằm tạo tính tập trung thống nhất (tập trung dân chủ), nhưng Quyết định nêu trên đã đưa toàn bộ định hướng luật pháp quốc gia đi ngược chiều thời đại. Quy định làm suy yếu nghiêm trọng khả năng "tự kiểm soát" của quyền lực hệ thống, cũng như tiếp tục làm gắn chặt khả năng phân công nhiệm vụ giữa nhà nước và đảng về mặt quản trị quốc gia.

Kỷ luật đảng viên vì đòi thực hiện thể chế "xã hội dân sự", Đảng tìm cách tự cô lập mình trong quyền lực mang tính độc tôn, khiến cho hệ thống chính trị bó hẹp tính dân chủ, pháp quyền lại. Bởi nguyên tắc cốt lõi của pháp quyền hay tính dân chủ trong đời sống NN thì cần phải đa dạng hóa các loại hình tập hợp quần chúng lẫn thực hành quyền dân chủ của người dân, và thể chế xã hội dân sự cho phép người dân làm điều đó bên cạnh các tổ chức chính trị-xã hội mà Đảng lập ra.

Tính "Nhà nước phục vụ nhân dân, gắn bó mật thiết với nhân dân, thực hiện đầy đủ quyền dân chủ của nhân dân" bị hủy hoại sau nhiều năm chuyện khó PR trên các phương tiện truyền thông truyền thống, bởi trước khi là một đảng viên, thì anh phải có tư cách công dân để thực hiện quyền "giám sát" và "lắng nghe".

Nhà nước sẽ "tiếp tục đổi mới tổ chức và hoạt động của các thiết chế trong bộ máy nhà nước đáp ứng yêu cầu của Nhà nước pháp quyền Xã hội chủ nghĩa" của Gs, TS Trần Đại Quang, Ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam vào đầu năm 2017 sẽ như thế nào đây khi "pháp quyền, xã hội dân sự, phản bác" bị loại bỏ?

Quy định nêu trên xung đột nghiêm trọng với Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội (bổ sung, phát triển năm 2011), gọi tắt là Cương

lĩnh (bổ sung, phát triển năm 2011) đã xác định rõ những nội dung sau: một trong tám đặc trưng của xã hội xã hội chủ nghĩa mà nhân dân ta xây dựng là có Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân.

Quy định trên cũng cổ vũ cho sự lồng hoành của quyền lực không được kiểm soát. Vậy thì phục vụ nhân dân như thế nào? Gắn bó mật thiết với nhân dân ra sao? Quyền dân chủ của nhân dân sẽ được các vị “quan chức” tôn trọng như thế nào? Ý kiến của nhân dân sẽ được “các vị quyền lực nhà nước” lắng nghe ra sao?

Trong khi đó, loại bỏ tính giám sát, xã hội dân sự, thì xã hội sẽ nảy sinh tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí, vô trách nhiệm, lạm quyền, xâm phạm quyền dân chủ của công dân sẽ ngày càng công khai và diễn biến với quy mô ngày một lớn hơn.

Cuối cùng, loại bỏ thiết chế xã hội dân sự và tam quyền phân lập, ĐCSVN – lực lượng lãnh đạo Nhà nước sẽ trả lời như thế nào đối với các yêu cầu trong Hiệp định Thương mại với Âu Châu sắp tới đây? Nhất là khi nó sẽ được đưa ra thảo luận và đặt lên bàn hội nghị của Thượng viện Âu châu? Ngoài ra, Việt Nam sẽ làm thế nào để Mỹ công nhận là nền kinh tế thị trường đầy đủ với quy định nêu trên?

Rõ ràng, Quy định trên đã tiếp tục kéo lùi dân tộc thêm một bước dài, chỉ vì muốn đảm bảo sự ích kỷ, hẹp hòi về mặt “đảm bảo niềm tin tuyệt đối vào sự lãnh đạo của Đảng”. Hay đúng hơn, sự kiện ông Trần Quốc Vượng ký ban hành quy định về xử lý kỷ luật đảng viên vi phạm nêu trên là hiện thực hóa quan điểm của ông TBT Nguyễn Phú Trọng liên quan đến: Hiến pháp quan trọng sau Cương lĩnh Đảng.

Xu hướng tập trung quyền lực tiếp tục diễn ra, đồng thời cũng khiến ĐCSVN tự cô lập mình, nhưng trên hết đang kéo cả dân tộc tự cô lập với xu hướng và trào lưu phát triển của xã hội, thời đại.

Cuộc CM 4.0 bắt đầu bị tròng kim cô mang tên “Quy định kỷ luật” nêu trên của Bộ Chính trị ĐCSVN.

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

Quá muộn để VN kiểm soát mạng xã hội

.....**Diễn Lương 30-11-2017**.....

Khi truy cập vào ứng dụng Messenger của Facebook bị gián đoạn liên tục khắp Việt Nam trong ngày 04/11 – một sự bất thường, ngay cả trong quốc gia đàn áp này– cư dân mạng đã hỏi nhau “Điều đó đã xảy ra ư?”

Việc nhắn tin cũng gặp khó khăn ở nhiều quốc gia khác khi cơn bão Damrey tràn vào bờ biển miền Trung Việt Nam. Tuy nhiên, nhiều bạn bè của tôi cho rằng dịch vụ này bị gián đoạn là do dự thảo luật an ninh mạng, một đề tài được đưa trên truyền thông một ngày trước đó.

Dự luật này được đưa ra để tham khảo ý kiến công chúng trong tháng 6 nhưng chỉ mới thu hút được sự quan tâm rộng rãi trong thời gian Quốc hội họp, Phòng Thương mại Công nghiệp tuyên bố phản đối lại dự luật. Dự luật đề xuất yêu cầu các công ty nước ngoài không lồ như Google, Facebook và Skype phải thiết lập các dịch vụ và máy chủ dữ liệu tại Việt Nam. Mặc dù Quốc hội không dự định bỏ phiếu cho dự luật cho đến giữa năm 2018, dự luật này đã gây ra nỗi sợ hãi cho người sử dụng Internet, cộng đồng doanh nghiệp và thậm chí một số nhà lập pháp.

Chính phủ đưa ra sự quan ngại ngày càng tăng về tin tức trên không gian mạng và tin giả như là một lý do để kiểm soát nhiều hơn các nền tảng phương tiện truyền thông xã hội. Tuy nhiên, truy cập Internet cũng đã được sử dụng như là một kênh hoạt động chính trị và đưa ra những tố cáo về tham nhũng và sai lầm của chính phủ.

Việt Nam là nước có tỷ lệ sử dụng mạng truyền thông xã hội cao nhất trong số các nước có thu nhập bình quân đầu người tương đương. Có khoảng 52 triệu tài khoản Facebook đang hoạt động ở đây trong tổng dân số khoảng 96 triệu người. Google và YouTube cũng rất phổ biến.

Giống như Trung Quốc, Việt Nam đã hy vọng kiểm soát Internet ngay từ trong trứng nước. Chính phủ cũng đã cố gắng ngăn chặn Facebook vào năm 2009 bằng cách ra lệnh cho các nhà cung cấp dịch vụ địa phương lớn không cung cấp dịch vụ này. Nhưng chính phủ đã không thiết lập một bức tường lửa hoàn toàn, vì sợ ảnh hưởng đến kinh doanh mạng và thương mại điện tử; cho phép một số trang web nhất định thay vì chặn chúng hoàn toàn như Trung Quốc đã làm, với hy vọng buộc các trang web hợp tác khi cần thiết. Nhân dịp này,

chính phủ Việt Nam đã yêu cầu một số nhà cung cấp dịch vụ địa phương gỡ bỏ các trang web nhất định khỏi danh sách các máy chủ đã biết, nhưng điều này có thể dễ dàng bị lách qua bằng cách thay đổi tên miền.

Trung Quốc xây dựng cơ sở hạ tầng trực tuyến với sự kiểm soát chặt chẽ; hệ thống mà nó lập nên mang tính chất cục bộ hơn là Internet. Cách tiếp cận mềm mỏng hơn của Việt Nam đã tạo ra cơ sở hạ tầng lại giúp tiếp tục phát triển và thích ứng nhanh hơn khả năng điều chỉnh và kiểm soát của chính phủ.

Một khác biệt là Trung Quốc là một quốc gia lớn hơn, và nền kinh tế thị trường quy mô lớn của nước này cho phép tạo ra các mạng xã hội thay thế như Weibo hoặc WeChat. Việt Nam không thể như vậy, đơn giản là quốc gia này không có đủ tiềm lực tài chính và khả năng chính trị để tạo ra những khu vực như thung lũng Silicon. YouTube và Facebook hiện chiếm 2/3 thị trường truyền thông kỹ thuật số ở Việt Nam.

Chính phủ đã thành công trong việc khoá Facebook trong một số thời điểm nhạy cảm, như khi Tổng thống Hoa Kỳ Barack Obama thăm Việt Nam trong tháng 05-2017. Tuy nhiên, chỉ trong một thời gian ngắn thì nhiều người sử dụng Internet Việt Nam có hiểu biết về công nghệ luôn có thể tìm giải pháp để vượt qua.

Năm 2015, Nguyễn Tấn Dũng, lúc đó là thủ tướng của Việt Nam, nói rằng không thể cấm truyền thông xã hội và thay vào đó chính phủ nên sử dụng các nền tảng này để truyền bá thông điệp riêng của mình. Sau khi ông Dũng rời chính trường vào năm 2016, chính phủ Việt Nam tiếp tục để Facebook hoạt động trong khi cố gắng để kiểm duyệt thông tin trực tuyến.

Với nỗ lực dường như đáp ứng những mối quan tâm của công chúng, vào năm 2015, chính phủ đã tạo ra trang Facebook của mình để công bố những tin tức về các cuộc họp của chính phủ cũng như công bố các chính sách và quy định. Đồng thời, chính phủ cũng xây dựng nhiều nhóm dự luận viên để truyền bá quan điểm của chính phủ và chống lại những người bị gắn với cái tên “các thế lực thù địch.”

Đầu năm nay, Bộ Thông tin và Truyền thông ban hành một thông tư yêu cầu phương tiện truyền thông xã hội và các ứng dụng di động với hơn

một triệu người sử dụng “cộng tác” với nhà cầm quyền và loại bỏ “các nội dung độc hại,” từ quảng cáo cho hàng lậu hoặc động vật hoang dã được bảo vệ đến bí mật nhà nước. Bộ này cũng yêu cầu Google xóa 2.300 clip trên YouTube mà họ cho là phỉ báng các nhà lãnh đạo Việt Nam; Google đã tuân thủ một phần, xóa bỏ gần 1.500 clip.

Có lẽ do thành công này và sự tăng cường kiểm duyệt Internet trong các quốc gia Đông Nam Á, cơ quan chức năng Việt Nam muốn kiểm soát chặt chẽ hơn. Nhưng đã quá trễ. Dự luật đang được thảo luận, dường như sao chép luật an ninh mạng của Trung Quốc sau khi Bắc Kinh áp dụng gần đây, đã gặp nhiều chỉ trích.

Tháng 8, Chủ tịch Trần Đại Quang, người từng đứng đầu Bộ Công an là bộ xây dựng dự luật an ninh mạng, nói về nhu cầu ngăn chặn tin “bôi nhọ” đảng và nhà nước.

Như một số chuyên gia pháp lý đã chỉ ra, dự luật có phạm vi quá rộng, vượt xa vấn đề an toàn mạng. Facebook và Google cũng đã lập luận rằng có nhiều cơ chế rộng lớn tại chỗ sẵn sàng phát cờ và loại bỏ nội dung vi phạm các luật lệ địa phương; và do đó không cần phải lưu trữ dữ liệu cục bộ, vì các hệ thống của họ đã không được thiết kế cho kiểu này.

Việt Nam thường thu hút những lời chỉ trích quốc tế về hồ sơ nhân quyền nghèo nàn, đặc biệt là tự do ngôn luận - vì kiểm soát chặt chẽ in ấn, đài phát thanh và truyền hình, và đàn áp giới blogger. Việc thông qua dự luật An ninh mạng khó có thể giúp Việt Nam cứu vớt được danh tiếng của nó. Luật cũng sẽ làm Việt Nam vi phạm các cam kết thương mại tự do và gây ảnh hưởng xấu đến các nhà đầu tư nước ngoài.

Tháng 11, Việt Nam kỷ niệm 20 năm ngày thành lập mạng Internet trong nước. Chặn các nền tảng truyền thông xã hội phổ biến bây giờ có vẻ như là một động thái ngược. Luật cũng chắc chắn sẽ gây ra một phản ứng dữ dội.

Chính phủ coi Internet là nguồn gây bất ổn, nhưng việc kiểm soát mạng chặt chẽ cũng có thể sẽ là nguồn gây bất ổn nữa - và ngay cả ở một quốc gia độc tài như Việt Nam, một số biện pháp tìm kiếm sự ủng hộ của số đông là điều cốt yếu để kéo dài thời gian tồn tại của chế độ.

Nguồn:

<https://www.nytimes.com/2017/11/30/opinion/vietnam-social-media-china.html>

"BẢO HIỂM TIỀN GỬI 75 triệu đồng" và thể chế "đất, vàng, đô"

.....Phạm Chí Dũng 04-12-2017.....

Việt Nam cuối 2017. Bất an trở thành tia kích nổ trong bầu không khí tin dụng. Nhiều ngân hàng, dù muốn hay không, sẽ phải “tự nguyện” hoặc tự nhiên phá sản. Lại đúng vào lúc hàng loạt giám đốc của “quỹ tín dụng nhân dân” ôm tiền biệt tăm...

Sao nhà nước ma lạnh quá vậy!

“Tiền tiết kiệm là mồ hôi, nước mắt của bọn dân chúng tôi đã ủy thác, tin tưởng gửi vào ngân hàng mà bồi thường như vậy thì làm sao dân còn lòng tin vào ngân hàng hay vào chế độ”

Lại nữa: “Cả tài sản tiền mặt của gia đình tôi có hơn 2 tỉ đồng gửi ngân hàng, nếu lỡ ngân hàng đó phá sản mà chỉ được bồi thường bảo hiểm tiền gửi có 75 triệu đồng thì thà ngay bây giờ tôi đem mua đất, vàng, mua đôla còn an toàn hơn nhiều”

Và lại nữa: “Sao nhà nước ma lạnh quá vậy! Vết thuế đến từng đồng từng cắc cuối cùng trong túi dân còn chưa đã miệng sao mà còn đòi ép dân phải chịu rủi ro gửi tiền tiết kiệm? Máy thẳng ngân hàng ngồi mát ăn bát vàng quen rồi, có phá sản cũng không sao, nhưng dân bọn tui mà mất là mất sạch sẽ luôn, tán gia bại sản luôn, chỉ còn nước đi ăn xin hay lao đầu xuống sông chết cho rồi...”

Trên đây chỉ là ba trong số hàng ngàn ý kiến bức bối của người dân trong những ngày gần đây, sau khi chính phủ “liêm chính, kiến tạo và hành động” của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc bất ngờ tung ra một quyết định về mức bảo hiểm tiền gửi chỉ có 75 triệu đồng cho khách hàng cá nhân đối với những trường hợp ngân hàng bị phá sản, rồi đến kỳ họp quốc hội tháng 10-11 năm 2017 mà ngay cả các đại biểu quốc hội cũng phải bức xúc vì mức bảo hiểm tiền gửi đó là quá “bèo”, để khi ngân hàng đó phá sản thì khách hàng coi như vị mất trắng.

Dân Việt Nam ưa cam chịu, ít quan tâm hoặc bàng quan với chính

trị và càng “chán đảng, khô đoàn” như một trận thuật của TBT Nguyễn Phú Trọng mới đây, nhưng lại đặc biệt bức bối về những chính sách nhà nước có liên quan sát sườn đến túi tiền và nồi cơm của họ. Cái bất công của “bảo hiểm tiền gửi 75 triệu đồng” đã chính thức được khuấy động trong dư luận xã hội khi giới truyền thông nhà nước lao vào cuộc, cũng bởi chủ đề này khg phải quá “nhạy cảm chính trị” mà bị giới tuyên giáo trung ương bịt miệng

Trong khi đó, người ta biết rằng luật pháp Hoa Kỳ quy định khách hàng được nhận mức bồi thường đến 250 ngàn USD khi ngân hàng bị phá sản, tức cao hơn mức bảo hiểm tiền gửi ở Việt Nam “vô số lần”.

Câu hỏi rất lớn phải giải quyết là nếu một số ngân hàng thương mại nào đó rơi vào tình cảnh phải phá sản, tiền gửi của người dân và doanh nghiệp sẽ chịu số phận ra sao?

“Xử lý nợ xấu” vẫn như rùa!

Nếu chiếu theo Luật phá sản, tài sản của ngân hàng phá sản sẽ phải nộp đầu tiên cho cơ quan thuế của nhà nước, sau đó mới đến việc thanh toán tiền tiết kiệm cho người dân và rồi mới đến doanh nghiệp. Nhưng đó chỉ thuần túy là lý thuyết.

Không có gì chắc chắn đối với điều được xem là “an toàn” của các ngân hàng Việt Nam, đặc biệt là nhiều ngân hàng có vốn điều lệ nhỏ, luôn là tác nhân trong những đợt sóng kinh hoàng về tăng lãi suất tiết kiệm và lãi suất cho vay.

Vào năm 2017, tình hình còn nguy hiểm hơn nhiều so với năm 2016: thị trường tín dụng đã và đang lan truyền thông tin về một số ngân hàng thương mại nhỏ và cả ngân hàng nằm trong top đầu đã lọt vào “danh sách đen”. Kể cả và đặc biệt là “ngân hàng quốc doanh lớn nhất” Agribank với tư cách quản bị ra tòa vì tham nhũng...

Tuy nhiên trong và sau kỳ họp quốc hội tháng 10-11 năm 2017, bảng “danh sách tử thần” các ngân hàng có nguy cơ phá sản vẫn được

giấu kín. Thống đốc Ngân hàng NN Lê Minh Hưng chỉ nói úp mở là sẽ “thí điểm xử lý nợ xấu” tại 6 ngân hàng thương mại, nhưng không cho biết tên các ngân hàng này. Trong thực tế, những ngân hàng được chọn đặt lên thớt xử lý nợ xấu như thế lại rất gần với tương lai phá sản.

Động thái “thí điểm phá sản ngân hàng” từ Phó Thủ tướng Vương Đình Huệ vào cuối năm 2016, Quyết định về hạn mức trả tiền bảo hiểm của Thủ tướng Phúc ký vào tháng 6-2017 và tin tức về “chính phủ phê duyệt phá sản ngân hàng” mới đây lại lồng trong bối cảnh nợ xấu thực chất trong hệ thống ngân hàng đã lên đến 900 ngàn tỷ đồng, tương đương hơn 40 tỷ USD. Trong 10 tháng đầu năm 2017, khá nhiều ngân hàng có nợ xấu tăng thêm về số tuyệt đối, đặc biệt là những ngân hàng nhỏ.

Trong khi đó, cả hai kỳ họp quốc hội tháng 5-6 và tháng 10-11 năm 2017 đã chỉ có thể “ra nghị quyết”, nhưng về thực chất không xử lý được một đồng nợ xấu nào. Từ đó đến nay, cho dù một số ngân hàng đã tích cực siết nợ “dưới ánh sáng soi đường của nghị quyết quốc hội”, nhưng tình cảnh vẫn chỉ được cải thiện rất ít.

Rõ ràng hơn bao giờ hết, trong tổng số hơn 30 ngân hàng thương mại đang tồn tại hiện thời, chắc chắn có ít nhất 30% có thể phải “đội nón ra đi”, trước khi kế hoạch “tái cơ cấu ngân hàng” đạt mục tiêu giảm phân nửa số tổ chức tín dụng hiện có.

Những ngân hàng nào trong “danh sách tử thần”?

Vậy là vào những ngày này, đi đâu cũng nghe người dân, tiểu thương, công chức về hưu và không thiếu công chức đương nhiệm bàn tán xôn xao về chủ đề trên. Gương mặt nhiều người lộ rõ cũng về hoang mang. Cụm từ “mất tiền gửi ngân hàng” trở nên phổ biến đến nỗi nó là đầu đề duy nhất của những cuộc bàn luận và tranh cãi suốt vài giờ đồng hồ mà chẳng có lối ra.

Cho dù Ngân hàng nhà nước hay giới quan chức chính phủ cố giấu nhẹm danh sách những ngân hàng bị liệt vào dạng “tái cơ cấu” - mà về

thực chất là phải chấp nhận cho phá sản, dư luận từ nhiều người kinh doanh từ lâu đã đồn đoán về những cái tên hầu như chắc chắn nằm trong danh sách đó.

Trên hết là ba cái tên Ocean Bank - Ngân hàng Đại dương, GP Bank - Ngân hàng Dầu khí Toàn cầu, CB Bank - Ngân hàng Xây dựng, đều là những ngân hàng đại án có lãnh đạo bị bắt vào các năm 2014 và 2015.

Sau đó là DongABank - Ngân hàng Đông Á, PG Bank - Ngân hàng Xăng dầu Petrolimex, Sacombank - Ngân hàng Sài Gòn Thương Tín.

Ngoài ra, còn một số ngân hàng có vốn điều lệ nhỏ nhưng tỷ lệ nợ xấu lại cao, cũng có thể bị phá sản hoặc sáp nhập như: VietA Bank, BacABank, OCB, SaigonBank, Viet Capital...

Người có tiền “bảo toàn vốn” ra sao?

Không chỉ người lao động, công chức về hưu đang lo sốt vó, cả giới nhà giàu cũng đang nhanh chân “ra đi tìm đường cứu thân”. Một phần trong giới này là dân kinh doanh đa chủng loại nên cái gì cũng biết, chuyện gì cũng hay, từ lâu đã gửi một phần tài sản của họ - ít nhất 1/3 - ra các ngân hàng ở nước ngoài, bắt chấp quy định của chính phủ về hạn chế gửi ngoại tệ qua biên giới Việt Nam. Khoảng 1/3 khác được họ đầu tư vào đất là “cái không thể mất đi được, dù có đổi tiền hay thay đổi chế độ”. Chỉ giữ lại khoảng 1/3 để làm vốn lưu động.

Tuy thế vẫn còn nhiều khách hàng nhà giàu có tiền nhàn rỗi lên đến vài ba chục tỷ hay hàng trăm tỷ đồng, chẳng biết làm gì nên gửi vào ngân hàng. Từ năm 2015 khi bắt đầu nghe rục rịch chuyện “phá sản ngân hàng” qua câu chuyện về Luật về các tổ chức tín dụng được Quốc hội thông qua và ban hành, đồng thời chứng kiến cảnh nhiều quan ngân hàng Á châu, Xây dựng, Dầu khí Toàn cầu, Đại dương, Đông Á... đua nhau dần thân vào chôn tu đày, những người giàu đã âm thầm chuyển tiền từ ngân hàng thương mại nhỏ trong nước sang ngân hàng thương mại lớn trong nước, đặc biệt là ngân hàng thương mại có cổ phần

chi phối của nhà nước “cho chắc ăn”.

Nhưng một số nhà giàu khác còn muốn “chắc ăn” hơn nên đã rút sạch tiền gửi từ ngân hàng trong nước để chuyển vào ngân hàng nước ngoài có chi nhánh tại Việt Nam, cho dù mặt bằng lãi suất tiết kiệm của ngân hàng nước ngoài thấp hơn ngân hàng trong nước.

Thế chế “đất, vàng, đô”

Không hề muốn đau đớn, chính phủ của ông Phúc đang cố gắng phui đi những hậu quả từ thời thủ tướng cũ là Nguyễn Tấn Dũng để lại. Hiển nhiên, ông Phúc không hề muốn “ôm” những ngân hàng sắp phá sản, cũng như ông Phúc đã phui tay không đưa số nợ của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước -lên tới khoảng 230 tỷ USD- vào khái niệm nợ công quốc gia và Luật Nợ công.

Sắp tới đây, chính phủ sẽ “quyết” cụ thể chuyện phá sản ngân hàng. Khi đó, sẽ có thêm nhiều gương mặt phải ra đi, sẽ lòi thêm nhiều chuyện “hay ho và bổ ích”. Và có thể sẽ bùng nổ một cơn tháo chạy cuống cuồng khỏi khu vực ngân hàng màu mỡ...

2016 là một năm đại hạn cho giới chủ ngân hàng ở Việt Nam. Nhưng chưa phải hết.

2017 còn ghê gớm hơn khi ngay cả Trầm Bê -nhân vật từng được dư luận cho là “không thể bị bắt” vì là “tay hòm chìa khóa của gia đình anh Ba Dũng”, đã bị bắt vào tháng Tám.

2018 chẳng hứa hẹn gì tốt lành..

Số quan chức “tái cơ cấu ngân hàng” sợ và tháo chạy cũng phải. Bây giờ, không một “sân sau” nào còn an toàn.

Ngân hàng từng và vẫn còn là lãnh địa của một thế chế “đất, vàng, đô” của giới quan chức và đại gia nhiều tiền lắm của. Nhưng một ngày kia khi cái lãnh địa ấy bị co hẹp lại đáng kể, sẽ khó trách dân không còn tin vào ngân hàng và chế độ khi rút tiền gửi ngân hàng để lại trút vào “đất, vàng, đô”, hình thành nên một thế chế mới ngoài thế chế chính trị.

KINH TẾ VIỆT NAM KHƠI SẮC HAY NGƯỢC LẠI

Phạm Chí Dũng 07-12-2017

Andy Mukherjee –cây bút bình luận về kinh tế và tài chính của Bloomberg– trong một bài báo gần đây có tựa đề “(Nền kinh tế) Việt Nam không còn là con cá bé nữa”, đã tỏ ra ngạc nhiên xen lẫn thán phục về “hệ thống ngân hàng sạch hơn về nợ xấu, cổ phần hóa các doanh nghiệp Nhà nước đang diễn ra mạnh mẽ, sự tham gia và chuỗi sản xuất điện thoại thông minh trong bối cảnh tình hình kinh tế toàn cầu đang tốt hơn là những yếu tố đang giúp cho kinh tế Việt Nam khởi sắc mà dấu hiệu là thị trường chứng khoán Việt Nam có tăng trưởng đột biến” (Bài “*Kinh tế Việt Nam có dấu hiệu khởi sắc*”, VOA tiếng Việt 29-11-2017).

Cùng thời gian trên, Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc báo cáo ra Hội nghị trung ương 6 của đảng cầm quyền và ra Quốc hội về chỉ số tăng trưởng GDP quốc gia lên đến 7,46% vào quý 3 năm 2017, để “quyết tâm” đạt GDP bình quân 2017 là 6,7%, đưa tốc độ tăng trưởng của kinh tế VN gấp hơn hai lần nước Mỹ, gấp 3 lần châu Âu và vào nhóm cao nhất thế giới, cùng nhiều chỉ số khác mà ông Phúc tự hào là “thành tích kinh tế”...

Nhưng sự thật về những gì đang xảy ra trong nền kinh tế Việt Nam có đúng như những gì mà Andy Mukherjee mô tả và phân tích?

“Thị trường cờ bạc” chẳng tác động gì đến nền kinh tế!

Chỉ số VN-Index của thị trường chứng khoán đã tăng vọt từ gần 700 điểm vào đầu năm 2017 lên gần 1.000 điểm vào đầu tháng 12 cùng năm, nhưng chưa có dấu hiệu suy giảm trở lại mà vẫn còn có xu hướng tăng tiếp, thậm chí còn có thể tăng cho đến khi nào vượt qua mốc kỷ lục được thiết lập vào tháng Ba năm 2007 là 1.167 điểm.

Nhưng có thật VN-Index là đặc trưng cho sức khỏe của cả nền kinh tế Việt Nam như các kênh báo đảng và kênh báo chính phủ thường khoe mẽ và Bloomberg thán phục?

Một trong những chuyên gia đã quan sát, phân tích và trực tiếp tham

gia vào thị trường chứng khoán Việt Nam từ hàng chục năm qua –Tiến sĩ Đinh Thế Hiển– trong một cuộc trả lời phỏng vấn báo Đất Việt trong nước vào tháng 11-2017 đã cho rằng không phải bây giờ mà suốt từ năm 2007, VN-Index hoàn toàn không phản ánh tình hình sản xuất kinh doanh nội địa mà nó dựa vào cổ phiếu của một nhóm gồm vài ba công ty rất lớn. Do đó, VN-Index hiện nay chưa đủ phản ánh sức khỏe nền kinh tế.

Vậy vì sao không phản ánh nội lực kinh tế mà VN-Index vẫn “lên” quá dễ dàng?

“Chỉ cần có một vài cổ phiếu dịch lên một chút cũng đủ khiến chỉ số VN-Index tăng lên. Những mã này số lượng giao dịch không lớn, vẫn là những nhà đầu tư Nhà nước hay nhà đầu tư chủ chốt nắm quyền chi phối, đặc biệt là những cổ phiếu có chủ đầu tư chủ chốt nắm quyền chi phối thì nó càng không đại diện cho giá trị thực tế” - ông Đinh Thế Hiển lý giải.

Đáng chú ý, quan điểm của ông Đinh Thế Hiển không phải là cá biệt trong giới chuyên gia tài chính và chứng khoán ở VN. Từ trước đến nay và đặc biệt càng về sau này, bất chấp lời tuyên giáo 1 chiều và cưỡng ép về “thị trường chứng khoán phản ánh sức khỏe nền kinh tế”, ngày càng nhiều chuyên gia và nhà đầu tư nói thẳng rằng về thực chất, đây chỉ là một thị trường cờ bạc, một thị trường mà “tiền không tự sinh ra cũng không tự mất đi mà chỉ biến từ túi kẻ này sang túi kẻ khác”, trong khi chẳng đóng góp gì hoặc chủ đóng góp rất ít ỏi cho nền kinh tế.

Chỉ ở trong chăn mới biết chăn có rệp –đó là thâm niên kinh nghiệm và cũng là trải nghiệm xương máu của quá nhiều nhà đầu tư và giới phân tích tài chính, bởi hiện tượng “xanh vỏ đỏ lòng” là một đặc trưng rất rõ và cũng hết sức tàn nhẫn của VN-Index. Một thị trường của khoảng 20 cổ phiếu có mức vốn hóa lớn như VIC, VNM, GAS... mà chỉ cần những cổ phiếu này tăng hay giảm về giá là chắc

chắn làm diện mạo VN-Index lập tức chuyển từ xanh sang đỏ.

Tiền từ đâu ra?

Chứng khoán không thể tăng nếu không có tiền. Tiền bơm vào càng mạnh, chứng khoán càng bay cao. Tiền từ đâu ra?

Khác hẳn với những đợt tăng trước, năm nay không có gói kích thích nào từ chính phủ.

Nhưng vào giữa năm 2017, Thủ tướng Phúc đã “chỉ đạo quyết liệt” về việc các ngân hàng phải đẩy tín dụng ra lưu thông, nâng cao mức tăng trưởng tín dụng của cả năm 2017 lên từ 19 đến 21% –một động thái rất dễ được hiểu là “tăng tín dụng tức tăng GDP và tăng thành tích”. Điều đó có nghĩa là hệ thống ngân hàng phải tung vào thị trường tín dụng và tài chính một con số không lồ khoảng 1,2 triệu tỷ đồng, trong bối cảnh ngân hàng thừa mứa tiền đồng –một hệ quả rất có thể khởi nguyên từ cơ chế in tiền ồ ạt trong hàng chục năm trước mà đã khiến Ngân hàng Thế giới (WB) và Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) không ít lần phải khuyến cáo “Việt Nam không nên in quá nhiều tiền”.

Ngân hàng lại chính là “tay to” của thị trường chứng khoán, để một khi ngân hàng câu kết với giới đại gia các ngành khác thì VN-Index mới có thể “thăng hoa” – tương tự chỉ số GDP bay cao đến 7,46% của Thủ tướng Phúc.

Nhưng hậu quả của chuyện “bay cao” trên là lần đầu tiên kể từ khi chính thức nhậm chức thủ tướng vào giữa năm 2016, ông Nguyễn Xuân Phúc bị dư luận xã hội và giới chuyên gia và kể cả Quốc hội bất lên mỗi nghi ngờ nặng nề về những kết quả “thành tích điều hành kinh tế” do ông báo cáo trong kỳ họp quốc hội tháng 10 - 11 năm 2017.

“Giả số liệu”

Nghi ngờ lớn nhất đối với Thủ tướng Phúc tập trung vào kết quả “tăng trưởng 7,46% GDP trong quý 3 năm 2017”. Không ít dư luận còn cho rằng số liệu trên là giả.

Tiến sĩ Nguyễn Xuân Thành - Giám đốc Phát triển, giảng viên chính sách công của Đại học Fulbright Việt Nam, có một bài phân

tích trên trang báo điện tử Vietnamnet và mát mẻ: “Chưa năm nào có sự cải thiện tăng trưởng từ quý I đến quý III như năm nay”. Nhờ vậy, tăng trưởng GDP 9 tháng đầu năm lên tới 6,4%.

Tiền sĩ Thành cũng giễu cợt: “Với dự kiến quý IV/2017 có tốc độ tăng trưởng còn cao hơn nữa, có lẽ không cần đợi đến số liệu thực tế vào cuối năm, Chính phủ đã có thể báo cáo ngay với Quốc hội là mục tiêu tăng trưởng 6,7% của 2017 sẽ đạt được”.

Một trong những phản biện chi tiết được Tiền sĩ Thành đề cập về “đóng góp lớn cho con số đẹp này là sự tăng trưởng cao của công nghiệp chế biến-chế tạo (lên tới 12,8% trong 9 tháng đầu năm so với cùng kỳ)”, là “điện chỉ tăng 8,3% làm sao công nghiệp chế biến chế tạo tăng được 11-12%?”. Vì theo Tiền sĩ Nguyễn Xuân Thành, kinh nghiệm các năm cho thấy khi GDP tăng 6-6,5%, công nghiệp chế biến chế tạo tăng 11-12% thì sản lượng điện tăng 11-12%. Nhưng trong 9 tháng năm 2017, trong khi GDP tăng 6,4% và công nghiệp chế biến chế tạo tăng tới 12,8% thì điện chỉ tăng có 8,3%...

Trong khi đó, có chuyên gia tính toán rằng chỉ cần làm vài phép tính đơn giản sẽ thấy ngay GDP Việt Nam chỉ vào khoảng hơn 3%.

Trước đó tại phiên họp của Ủy ban thường vụ quốc hội vào giữa tháng 10-2017, Chủ tịch quốc hội là bà Nguyễn Thị Kim Ngân đã phải đặt ra hàng loạt câu hỏi: “Tăng trưởng GDP 6,7% nhưng tăng thu ngân sách so với dự toán chỉ 2,3%? Giải ngân vốn đầu tư thì chậm mà tăng trưởng lại cao, điều này nghe có mâu thuẫn?...”.

Với kết quả “tăng trưởng 7,46% GDP trong quý 3 năm 2017” để “đạt tăng trưởng bình quân năm 2017 là 6,7%”, có thể nhận ra rằng ông Nguyễn Xuân Phúc đang rất cần những thành tích kinh tế để tôn tạo vai trò không chỉ thủ tướng mà còn ứng cử viên tổng bí thư.

Tuy nhiên, ngày càng dày đặc dấu hiệu cho thấy ông Phúc đang sa vào lối mòn về chủ nghĩa cường điệu và khoe khoang thành tích

không biết chán của Ng. Tấn Dũng.

Trước khi bị “rớt đài” tại đại hội 12 của đảng cầm quyền, Nguyễn Tấn Dũng cũng đã bị các đối thủ chính trị đã kích mạnh về thói huênh hoang thành tích nhưng rất thiếu cơ sở khoa học. Còn giờ đây, Thủ tướng Phúc cũng có thể phải đối mặt với những đối thủ chính trị không ưa gì ông và luôn biết cách khai thác điểm yếu của ông, nhất là căn bệnh “giả số liệu”.

Còn “xử lý nợ xấu”?

Tại hai kỳ họp quốc hội vào tháng 5-6 năm 2017 và 10-11 năm 2017, con số mới nhất về nợ xấu ngân hàng, còn được mệnh danh là “cục máu đông” được công bố: 600.000 tỷ đồng.

Nhưng về thực chất và cộng với khoảng 300.000 tỷ đồng mà Công ty Quản lý tài sản các tổ chức tín dụng (VAMC) đã mua -trên thực tế là mua trên giấy chứ không phải bằng “tiền tươi thóc thật”- số nợ xấu hiện thời lên đến khoảng 900.000 tỷ đồng.

Sau 6 năm từ thời điểm 2011 khi thực hiện đề án xử lý nợ xấu, bất chấp vô số tuyên truyền một chiều của chính phủ Nguyễn Tấn Dũng và kể cả thời hậu đại hội 12 của đảng cầm quyền, cho tới nay nợ xấu ngân hàng không những không giảm đi mà còn tăng mạnh.

Ngay cả việc chấp nhận con số 600.000 tỷ đồng nợ xấu hiện thời theo báo cáo của Ngân hàng Nhà nước, người ta cũng nhìn thấy ngay một nan đề hoàn toàn bế tắc: sau hơn ba năm kể từ lúc thành lập VAMC, nợ xấu đã chạy đủ một đường vòng “đúng quy trình”: từ ngân hàng đến VAMC, rồi lại từ VAMC trở về ngân hàng. Giữa những khoảng trống vận động ấy, vẫn chưa có gì được lấp bù. Nghĩa là nợ xấu vẫn nguyên vẹn cùng lãi mẹ đẻ lãi con.

Cho tới tận giờ đây và kể cả sau khi Quốc hội ban hành một nghị quyết về xử lý nợ xấu, hậu quả chôn vốn vẫn còn quá lớn. Các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước mới chỉ kịp thoái khoảng hơn 50% vốn bị “ngâm, trong khi hệ thống ngân hàng vẫn chưa biết làm sao để thu hồi được nợ vay từ các con nợ

“tiềm năng” của mình. Theo giới chuyên gia phản biện độc lập, nợ xấu hiện thời là vô phương cứu chữa vì các kênh tiêu thụ nợ xấu hầu cũng bế tắc.

Mầm mống khủng hoảng trong hệ thống ngân hàng Việt Nam cũng bởi thế ngày càng lộ diện.

Tương lai hầu như không cần bàn cãi là nếu không sớm xử lý được khối nợ xấu ngân hàng, e rằng chẳng bao lâu nữa sẽ có một số ngân hàng loại nhỏ phải “đội nón ra đi,” và không loại trừ làn sóng này sẽ gây ra hiệu ứng domino đến một số ngân hàng hạng trung và cả ngân hàng loại lớn của nhà nước.

Bất kỳ ai cũng có thể đặt một câu hỏi phản biện với Thủ tướng Phúc và Ngân hàng nhà nước: nợ xấu có nguồn gốc chủ yếu từ ngân hàng, và nếu công tác xử lý nợ xấu thật sự đạt được hiệu quả như báo cáo của Chính phủ thì tại sao vào tháng 11-2017, Chính phủ lại phải ban hành chính sách “thi điểm phá sản ngân hàng”, mà thực chất có đến 30% trong số hơn 30 ngân hàng thương mại không còn cách nào khác phải bị cho phá sản - theo giới chuyên gia?

Đó là chưa kể quốc nạn nợ công. Cho đến nay, chính phủ và các bộ ngành ở VN vẫn chỉ thừa nhận nợ công “sát ngưỡng nguy hiểm 65% GDP.” Nhưng từ năm 2011 đến nay, đã xuất hiện không ít phân tích và đánh giá của giới chuyên gia phản biện độc lập về thực trạng nợ công lên đến hàng trăm % GDP.

Vào đầu năm 2017, một chuyên gia phản biện độc lập là Tiền sĩ Vũ Quang Việt -người có thâm niên lâu năm là vụ trưởng vụ thống kê của Liên Hiệp Quốc- đã tính toán rằng nợ công quốc gia Việt Nam phải lên đến 210% GDP, tức đến khoảng 450 tỷ USD.

Nợ công, nợ xấu, phá sản ngân hàng lại là những tử huyệt của nền kinh tế VN lẫn chính thể độc đảng.

Bloomberg và Ngân hàng Thế giới có động cơ gì?

Những năm gần đây, Bloomberg và Ngân hàng Thế giới (WB) là hai tổ chức thỉnh thoảng có những báo cáo và bài viết hoặc công nhận

những số liệu cơ bản về kinh tế trong báo cáo của Chính phủ VN, hoặc có vẻ ca ngợi “thành tích điều hành kinh tế” của chính phủ này.

Nhưng hậu quả nào đã và sẽ xảy ra nếu họ –những tổ chức có uy tín trên thế giới– đưa ra các phân tích và nhận định chỉ dựa trên bề mặt mà thiếu chiều sâu, vừa không thực tế vừa sai lệch với tình cảnh nền kinh tế VN đang rơi vào năm suy thoái thứ 9 liên tiếp mà vẫn chưa hoặc còn lâu mới góc đầu lên được?

TIỀN HẾT - ĐẢNG TIÊU

Phong Phạm (Danlambao) 12-12-2017

Các con số thống kê gần đây của các tổ chức quốc tế và nhận định của nhiều chuyên gia và chính trị gia, kể cả chính giới Hoa Kỳ về tình hình chính trị, kinh tế của VN hiện tại, dường như đang ngày càng khẳng định rằng: người Việt Nam chọn con đường Dân chủ tiệm tiến. Thay đổi một cách chậm chạp và dần dần để không gây xáo trộn, gây sốc, gây đổ vỡ và chết chóc, hoặc ít nhất cũng không lo rằng điều đó sẽ thành hiện thực. Hay người Việt tuy đã sẵn sàng để thay đổi nhưng lại thiếu tác nhân và đòn bẩy cùng với thời cơ cần thiết để làm cuộc thay đổi quan trọng này?

Nếu chỉ qua vậy mà đánh giá rằng người Việt chọn con đường Dân chủ tiệm tiến, thay đổi một cách chậm chạp, thì có nhiều thiếu sót. Hãy cùng nhau tìm hiểu cận kề một chút.

Hãy khoan nói đến đại đa số dân chúng mà chỉ nhìn vào số lượng công nhân viên chức nhà nước và các đảng viên CS, những người có liên hệ trực tiếp đến nhà cầm quyền này, những người có thể nói là nhận được lợi ích từ nhà cầm quyền CS. Hiện tại, với số lượng các đảng viên CS hiện là 4 triệu thêm gia đình của họ chắc cũng trôm trèm trên 12 triệu người đã chiếm hơn 10% dân số của Việt Nam. Đó là chưa kể đến những người đang hưởng lương từ ngân sách của nhà nước. Đại đa số những người này hiện đang sống tại thành thị nơi nắm giữ hơn phân nửa các đầu mối kinh tế của cả nước. Các đảng viên phải lo kinh tế cho bản thân và gia đình họ, họ cũng phải lo nôi cơm của gia đình họ. Và việc nắm trong tay một cái thẻ màu đỏ sẽ giúp họ thực hiện công việc này một cách dễ dàng hơn rất nhiều... Thay đổi để tiến tới Dân chủ một cách nhanh chóng sẽ có nguy cơ làm đổ vỡ nôi cơm của họ. Tương lai của họ, và

con cái, gia đình sẽ trở nên bấp bênh, nguy hiểm.

Còn Đảng thì biết rõ: ngày nào Đảng còn chi đậm, còn cho cơ hội để mỗi Đảng viên có thể sống sót, làm giàu, thì lúc đó vị thế của Đảng sẽ còn đứng vững, còn tồn tại. Và để đảm bảo vị trí độc tôn của mình, trong bối cảnh lý tưởng Cộng sản đã hết mất hết giá trị, đảng chỉ còn biết dùng lợi ích vật chất để mua sự trung thành của họ. Có lúc người ta đã tính được có hơn 10 triệu người hưởng lương và cứ 1 người thì cộng thêm 2, 3 người nữa. Và dĩ nhiên, số người này sẽ sống chết với Đảng, ủng hộ Đảng.

Còn số lượng người ủng hộ và thúc đẩy Dân chủ là bao nhiêu? Tính luôn cả những người hiện đang sống tại hải ngoại có tham gia vào việc vận động và thúc đẩy Dân chủ cho Việt Nam. Chắc rằng con số này không thấm thía vào đâu so với khối lượng người vừa là đảng viên vừa là kẻ ăn theo như đã tính toán ở trên. Đã thế lại còn bị đàn áp, đánh đập tù đầy nếu là người còn đang sống tại Việt Nam. Việt kiều thì bị ngăn chặn, hăm dọa, sách nhiễu.

Có thể thấy, hậu thuẫn chính trị cho Đảng qua sự ủng hộ của đám người này là hết sức to lớn. Và qua đó, sẽ thấy rõ tại sao tiến trình Dân chủ cho VN sau nhiều thập niên vẫn dậm chân tại chỗ.

Nhưng tiền đâu mà chi đậm như thế, vì số lượng người này cứ tăng dần. Đầu phải thu về được đồng nào lại dành hết để nuôi đám người này. Còn đủ thứ tiền phải chi, và vì số lượng người này quá lớn nên chia ra đầu người thì không còn được bao nhiêu, tiền đâu để nâng cấp cuộc sống của họ trong thời buổi vật giá leo thang như bây giờ. Chính những người này cũng thấy, nên họ tìm cách buộc Đảng phải mất nhắm, mất mở để cho họ làm bậy. Họ tìm cách moi móc từ mọi nguồn, bóp cổ người dân, tham nhũng, tống tiền, đủ các thứ. Chẳng những thế còn kết bè kết lũ để làm ăn lớn tạo nên cái mà người ta hay gọi là Nhóm Lợi Ích.

Dân thì càng ngày càng nghèo, kinh tế giảm sút vì người dân bị bòn mót tới từng đồng lẻ bởi sự tham lam vô bờ của đám người này. Nguồn thu ngân sách giảm sút, Đảng quay sang các công ty tư nhân, khuyến khích mở thêm doanh nghiệp để đóng thuế; vô vấp, dụ dỗ Việt kiều gửi tiền về nuôi thân nhân; xuất khẩu lao động kiếm thêm ngoại tệ gửi về. Các nguồn

tiền này ngày càng trở nên quan trọng khi năm 2016, lần đầu tiên số lượng kiều hối giảm sút nghiêm trọng khiến ông Thủ tướng Phúc đăng đàn kêu la thảm thiết, năn nỉ Word Bank giúp tìm chủ nợ. Ông TBT thì tìm cách tinh giản bộ máy, chặt cây đốt cánh, dọa to dọa nhỏ. Nhưng làm sao kèm hãm được con sâu đã quá mập mạp này, khuyên nó bớt ăn chẳng?

Đảng đã cùng đường, mà hể cùng thì tắc biến. Đảng sắp xuống miệng hổ, ông Thủ tướng tìm cách vay mượn, tỏ ra thân thiết với Phương Tây và các định chế tài chính để khuyến dụ đầu tư. Bên nhà nước thì Ông TBT đề nghị tinh giản biên chế, giảm bớt người ăn lương, diệt chuột hệ thống để tăng thu ngân sách, và nhân đó tìm cách tiêu diệt vây cánh của đối thủ trong đảng. Bên đảng thì ông TBT tìm cách mở rộng đảng, đưa doanh nhân, người có đạo vào đảng để thêm người đóng góp cho đảng và gia tăng thêm vây cánh. Còn đảng viên thì được làm ngơ cho mặc sức làm giàu bằng đủ mọi cách. Càng giàu thì càng siêng đảng, theo đảng để bảo vệ nôi cơm. Và vì thế, chất lượng chính trị của mỗi đảng viên còn tính được bằng... "Tiền". Mà hể đã có hơi Tiền thì thôi rồi, Mác, Lê chỉ còn là thứ yếu. Vì vậy, trò chơi đập chuột, chán chính đảng của ông TBT chỉ còn là đấu tranh nội bộ, chém giết lẫn nhau dưới chiêu bài diệt tham nhũng.

Hiện tại, tình thế còn khẩn trương hơn khi đầu tư nước ngoài giảm sút. Cả hai hiệp định TPP và EVFTA đều tuột khỏi tầm tay. Giao thương với quốc gia quan trọng nhất là Hoa Kỳ giờ chỉ còn thông qua các hiệp định song phương. Đòn bẩy Nhân quyền, trò chơi mà CSVN hay dùng để dẫn dụ Hoa Kỳ hòng kiếm lợi giờ hết hấp dẫn với Tổng thống Trump. Theo gương của HK, các quốc gia khác rồi cũng sẽ chơi trò tương tự. Đến lúc hết tiền nuôi hệ thống chính trị đồ sộ, chỉ để dùng vào việc tấn công vào quá trình và những người ủng hộ Dân chủ. Khi đó, hệ thống chính trị đồ sộ này sẽ nhanh chóng quay trở lại, ăn thịt ngay chính bản thân nó để sống còn. Lúc đó, đừng nói là dân Việt không ưa chuộng thay đổi một cách nhanh chóng nhé.

Không biết Đảng có nhìn thấy điều này không?

Phong Phạm

danlambaovn.blogspot.com

CHỈ SỐ NỘP THUẾ của Việt Nam tăng 81 bậc có gì đáng tự hào

.....Thiên Lâm 08-12-2017.....

Song trùng năm 2017 là thời gian mà “chế độ thu cùng diệt tận giai đoạn cuối” tìm cách vét đến những đồng bạc cuối cùng trong túi quần dân chúng, trang tin của chính phủ VN cùng các báo đảng đồng loạt khoe thành tích: “Chỉ số nộp thuế của Việt Nam tăng 81 bậc”.

Theo đó, “Báo cáo môi trường kinh doanh – Doing Business 2018 toàn cầu vừa được Ngân hàng Thế giới (WB) ghi nhận những nỗ lực của Việt Nam trong cải thiện thủ tục nộp thuế”.

Báo cáo chỉ rõ: chỉ số nộp thuế (Paying Taxes) của Việt Nam xếp thứ 86/190 (tăng 81 bậc so với Doing Business 2017). Nếu so với các nước ASEAN 4 và ASEAN 6, VN đứng thứ 4, sau 3 nước là Singapore (xếp thứ 7), Thailand (xếp thứ 67), Malaysia (xếp thứ 73)”.

Những tiêu chí quan trọng hàng đầu để WB đánh giá về chỉ số nộp thuế là số lần nộp thuế trong năm; tổng mức thuế suất trên lợi nhuận...

Có gì đáng để tự hào cho “Chỉ số nộp thuế của VN tăng 81 bậc”?

Thuế, phí ở Việt Nam lại thuộc hàng cao nhất trong khu vực, đang bào mòn khủng khiếp sức cạnh tranh của doanh nghiệp. Ngay một quan chức nhà nước là ông Nguyễn Đình Cung, Viện trưởng Viện Quản lý Kinh tế trung ương (CIEM), cũng phải thừa nhận rằng doanh nghiệp tư nhân tại thời điểm này đang kiệt sức và phải chịu gánh nặng thuế, phí chiếm tới hơn 39% lợi nhuận, so với các nước trong khu vực chỉ thấp hơn Malaysia. Đó là chưa kể các khoản chi phí không chính thức khác cùng vô số rào cản, lực cản và lực kéo. Có thể nói rằng doanh nghiệp Việt Nam rất đơn độc không chỉ trong thị trường nội địa mà khi ra ngoài hội nhập cũng không thấy bóng dáng của nhà nước, của thể chế hỗ trợ họ.

Chưa tính những điều chỉnh có thể xảy ra trong ngắn hạn thì thuế, phí hiện nay đã là một gánh nặng đối với doanh nghiệp. Theo chính báo cáo Doing Business 2016 của

Ngân hàng Thế giới, doanh nghiệp Việt Nam phải dành khoảng 39,4% lợi nhuận để nộp thuế. Đây là một tỉ lệ rất cao so với mức 18,4% của Singapore, 27,5% của Thái Lan, 29,7% của Indonesia...

Còn ông Trần Đình Thiên, Viện trưởng Viện Kinh tế Việt Nam, cũng đưa ra con số cho thấy người Việt đang gánh tỉ lệ thuế, phí trên GDP cao gấp 1,4–3 lần so với khu vực. Cụ thể, trung bình giai đoạn 2007-2012, tỉ lệ thuế, phí/GDP của VN là 21,6% trong khi Trung Quốc là 17,3%, Thái Lan và Myanmar 15,5%, Indonesia 12,1%...

Nếu Bộ trưởng Y tế Nguyễn Thị Kim Tiến đang bị dư luận xã hội cáo buộc về liên đới trách nhiệm với vụ nhập hàng triệu viên thuốc ung thư giả mà có thể đã khiến nhiều bệnh nhân ung thư phải chết đến hai lần, hậu quả mà Bộ trưởng tài chính Đinh Tiến Dũng gây ra khi đề xuất tăng thuế VAT (giá trị gia tăng) từ 10% lên 12% từ năm 2019, cùng hàng loạt sắc thuế khác, cũng có thể gây tác hại ghê gớm không kém tính độc dược của thuốc ung thư giả.

Kể từ cơn khủng hoảng giá-lương–tiền 1985, chưa bao giờ ngân sách Việt Nam lại rơi vào thảm trạng quay quắt như giờ đây. Gần đây, một nguồn giấu tên tiết lộ một sự thật chẳng mấy người muốn tin: Việt Nam vỡ nợ không còn là “nguy cơ” nữa, mà đã trở nên hiện hữu.

Mưu đồ tăng thuế VAT lại xảy ra trong bối cảnh dân tình Việt ngày càng khốn khó trong một nền kinh tế đã rơi vào thảm trạng suy thoái đến năm thứ 9 liên tiếp, một xã hội bị axit đậm đặc bởi căn bệnh tham nhũng không còn cách gì cứu chữa. Thuế chồng thuế, chồng lên đôi vai gầy guộc của người nghèo. Hàng triệu bệnh nhân, vốn đã bị các bệnh viện “bóp cổ bóp họng” và “không có tiền thì chỉ có chết”, sẽ phải nuốt nước mắt vào lòng với biểu viện phí chất cao như núi...

Trong khi đó, Báo cáo Điều tra Đặc điểm Nông nghiệp nông thôn

vừa được Viện Nghiên cứu Quản lý Kinh tế Trung ương (CIEM) công bố cho thấy, tỷ lệ hộ nghèo ở Việt Nam tăng lên.

Giáo sư Finn Tarp -Giám đốc Viện Nghiên cứu Kinh tế Phát triển Thế giới cho biết kết quả điều tra tại Việt Nam cho thấy: tỷ lệ hộ nghèo của năm 2016 là 16,2% trong khi 2 năm trước đó con số này là 12,9%.

Tăng giá và thuế má là một trong những biểu đạt cực đoan nhất trong giai đoạn cuối của một cơ chế cưỡng bức và cưỡng đoạt. Sự tôn vinh của đảng cầm quyền cũng lệ thuộc không khác hơn, nếu xét trên phương diện những thiệt hại về chính trị trên trường quốc tế và ngay trong lòng dân.

72 năm sau khi “đánh đuổi thực dân Pháp”, chính quyền “định hướng xã hội chủ nghĩa” đang biến Việt Nam và dân chúng thành một thứ thuộc địa thực dân kiểu mới.

(Chinhphu.vn) - Báo cáo môi trường kinh doanh – Doing Business 2018 toàn cầu vừa được Ngân hàng Thế giới (WB) ghi nhận những nỗ lực của Việt Nam trong cải thiện thủ tục nộp thuế.

Báo cáo chỉ rõ, chỉ số nộp thuế (Paying Taxes) của VN xếp thứ 86/190 (tăng 81 bậc so với Doing Business 2017. Nếu so với các nước Asean 4 và Asean 6, Việt Nam đứng thứ 4, sau 3 nước là Singapore (xếp thứ 7), Thailand (xếp thứ 67), Malaysia (xếp thứ 73).

Đánh giá về chỉ số nộp thuế, WB đã căn cứ vào các tiêu chí như: số giờ nộp thuế; số lần nộp thuế trong năm; tổng mức thuế suất trên lợi nhuận; Chỉ số sau kê khai (hoàn thuế giá trị gia tăng, thanh/kiểm tra thuế thu nhập doanh nghiệp). Hầu hết các tiêu chí này đều có sự cải thiện so với năm trước đó.

Cụ thể, thời gian nộp thuế bao gồm cả bảo hiểm xã hội của doanh nghiệp Việt Nam là 498 giờ mỗi năm; trong đó riêng thời gian nộp thuế là 351 giờ và bảo hiểm xã hội là 147 giờ. So với năm ngoái, thời gian nộp bảo hiểm xã hội đã giảm 42 giờ và thời gian nộp thuế không thay đổi.

Tuy nhiên, theo Tổng Cục thuế Doing Business 2018 chưa ghi nhận một số những cải cách về chính sách, thủ tục hành chính thuế để giảm giờ nộp thuế mà Bộ Tài chính cũng như Tổng cục Thuế đã thực hiện trong năm 2015 - 2016.

Tổng Cục Thuế cho biết trên thực tế, số giờ nộp thuế của Việt Nam hiện chỉ còn 117 giờ/năm.

Trích Baochinhphu.vn 07-11-2017

"Bắt Đình La Thăng vẫn là chuyện thanh trừng nội bộ"

.....TS Nguyễn Quang A (RFA) 08-12-2017.....

Ngày 8-12-2017, ông Đinh La Thăng, nguyên Ủy viên Bộ chính trị đảng Cộng sản Việt Nam, nguyên Bộ trưởng Bộ Giao thông vận tải, nguyên Bí thư thành ủy Thành phố Hồ Chí Minh, bị bắt tạm giam để điều tra về việc làm thất thoát tài sản tại Tổng công ty Dầu khí Việt Nam.

Đây là một viên chức cao cấp nhất của đảng Cộng sản và chính phủ Việt Nam bị bắt một cách công khai trong lịch sử của đảng.

Tiến sĩ Nguyễn Quang A, một nhà hoạt động xã hội dân sự tại Hà Nội trao đổi với Kinh Hòa của Đài RFA quan điểm của ông qua sự kiện này.

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Người ta viện cái cớ là ông ấy làm mất 800 tỉ, và chuyện liên quan đến một cái công ty gì đấy của ông Trịnh Xuân Thanh. Những thông tin như thế thì người ta đã đồn ở Hà Nội này từ trước khi Đại hội lần thứ 12 của đảng Cộng sản. Cho nên là theo tôi thì nó vẫn là tiếp tục của sự thanh trừng các bè phái. Cái chuyện tham nhũng, theo tôi thì nếu chống tham nhũng thật sự thì tất cả các ông ấy bị tù hết nếu làm nghiêm túc.

Kính Hòa: Nhưng chuyện bắt ông Thăng, từ chuyện truất phế ông ấy ra khỏi Quốc hội, rồi ông Phạm Minh Chính ký đình chỉ sinh hoạt đảng của ông Thăng, đều xảy ra trong một ngày, chuyện đó có gì đặc biệt không?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Chẳng có gì đặc biệt cả. Đây là đảng Cộng sản Việt Nam trị ông Thăng chứ không phải là tư pháp hay gì cả, bởi vì tất cả các lệnh đều từ đó mà ra. Quốc hội hay cho thôi Quốc hội đều do các ông ấy cả. Quyết định cho (ông Thăng) ứng cử Quốc hội mới có tháng Năm năm ngoái chứ đâu có gì là xa lắm.

Kính Hòa: Ông Thăng từng phụ trách Bộ Giao thông vận tải. Vừa rồi là chuyện BOT được truyền thông rộng rãi đưa tin, vậy liệu đó có phải là chuẩn bị dư luận cho việc

bắt bớ này không?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Có thể hiểu như vậy cũng được. Thời ông Đinh La Thăng là thời nở rộ các BOT kiểu Cai Lậy. Nhưng tôi cũng phải nhấn mạnh là cái BOT còn nghiêm trọng hơn cái ở Cai Lậy vì nó rất là rõ ràng thì đã xảy ra hồi 20 năm trước, vào cái thời mà ông Thăng vẫn còn là kế toán trưởng hay giám đốc gì đó ở Tổng công ty Sông Đà.

Nhưng mà đúng là ông ấy dính đến chuyện rầm rộ BOT, mà BOT thì toàn bộ báo chí chính thống rồi trên mạng, đều phản đối, vậy tạo nên cái lý là bắt ông này là chính xác rồi, không có vấn đề gì cả.

Kính Hòa: Sau ông Đinh La Thăng thì ông nghĩ là có người nào nữa cao cấp hơn không?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Tôi không dám đoán. Tôi nghĩ hoàn toàn có thể, mà cũng có thể là không. Những chuyện như thế, những chuyện thanh trừng bè phái chắc chắn còn có nữa.

Nếu mà tương quan lực lượng giữa các bên nghiêng hẳn về một phía, thì tại sao không chặt đầu rắn cho nó xong.

Kính Hòa: Có nghĩa là có khả năng ông Nguyễn Tấn Dũng dính dáng đến tòa án?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Tôi nghĩ là có thể nếu cán cân lực lượng xoay chuyển như vậy.

Kính Hòa: Có phải ông Đinh La Thăng là quan chức đảng cao cấp nhất bị bắt một cách hình sự như vậy trong lịch sử của đảng Cộng sản Việt Nam trong thời gian gần đây?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: 20 năm trở lại đây thì đúng đây là trường hợp đầu tiên.

Kính Hòa: Trước đó có những quan chức cao cấp bị bắt, bị thanh trừng nhưng không có dư luận rộng rãi phải không ạ?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Đúng rồi. Trước kia thì đến quan chức cao cấp như vậy, bị bắt thì không có, mà là bị vô hiệu hóa, rồi về nhà ngồi

chơi xơi nước, bị quản thúc tại gia thì có, chứ bị bắt một cách công khai thì không.

Kính Hòa: Ông vừa nói đến chuyện cán cân lực lượng có thể đưa đến truy đến cấp trên của ông Thăng là ông Nguyễn Tấn Dũng, như vậy có phải chuyện này sẽ phá một dư luận làm tiền lệ nói rằng các cấp cỡ đó, cỡ tư trụ triều đình, thì không bị đụng chạm đến?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Vẫn đề là họ thỏa hiệp với nhau đến mức nào. Vì quyền lợi chung thì họ có thể thỏa hiệp, và lúc đó thì xẻ xòa hết cả. Nhưng nếu tương quan lực lượng áp đảo hẳn về một phía thì lúc đó có thể diễn ra.

Kính Hòa: Dù sao đi nữa thì ông Đinh La Thăng trong dư luận Việt Nam là hình ảnh của một vụ tham nhũng rất là lớn. Thì với sự bắt bớ này, ông Nguyễn Phú Trọng cũng đạt được một thành công là gây dựng lại hình ảnh của đảng trong việc chống tham nhũng?

Tiến sĩ Nguyễn Quang A: Tôi nghĩ rằng chắc chắn nó làm cho nhiều người tin rằng đây là một cuộc chống tham nhũng thật, mà đảng Cộng sản Việt Nam có thể làm được chuyện ấy. Cái cách tuyên truyền của người ta là như vậy.

Nhưng nếu nhìn ở khía cạnh khác thì đó là cuộc thanh trừng giữa các bên.

Ông (Trần Quốc) Vượng mấy ngày trước vừa ký một quyết định về việc khai trừ các thành viên của đảng Cộng sản Việt Nam. Ông ấy nêu hàng loạt các thứ để củng cố sự độc quyền của đảng. Không nói đến tam quyền phân lập, không nói đến dân chủ, không nói đến xã hội dân sự. Cái việc đó chỉ củng cố sự tập trung quyền lực vào trong ban lãnh đạo của đảng hiện thời.

Càng tập trung như thế thì càng nảy ra tham nhũng. Chống tham nhũng là không thể ở một nơi không có pháp quyền, không có nền pháp trị. Bản thân các vị ấy ngồi trên pháp luật thì làm sao chống tham nhũng được. Từ khía cạnh ấy thì sự thành công cũng không có gì.

Kính Hòa: Xin cảm ơn ông.

Việt Nam đã thối nát đến mức nào

—David Hutt 08-12-2017—

Một giả thuyết cho rằng sự chia rẽ giữa các đảng viên đã chống chéo với chiến dịch chống giặc tham nhũng của Chính phủ. Điều này gây ra sự tranh cãi cho các nhà phân tích khác khi họ cho rằng đây là những xu hướng riêng biệt.

Nước cờ Trịnh Xuân Thanh

Với quyết tâm chống tham nhũng hòng đánh bóng lại hình ảnh của đảng Cộng sản Việt Nam, ghi thêm điểm chính trị và thu hút nhà đầu tư nước ngoài, hồi tháng 11 trong cuộc họp về chống tham nhũng, ông Nguyễn Phú Trọng đặc biệt nhấn mạnh đến việc xử lý Trịnh Xuân Thanh, người được Chính phủ Đức cáo buộc đã bị chính quyền Hà nội tiến hành bắt cóc ngay tại thủ đô Berlin hồi tháng 8 vừa qua.

Trịnh Xuân Thanh bị buộc tội làm thất thoát hàng trăm triệu đôla và ông Trọng đã từng tuyên bố phải bắt cho bằng được Trịnh Xuân Thanh bằng bất cứ giá nào. Việt Nam đã trả giá đối ngoại bằng việc hy sinh quan hệ đối tác chiến lược với Đức, chấp nhận việc 2 nhân viên sứ quán bị trục xuất về nước, huỷ bỏ thoả thuận miễn thị thực cho các nhà ngoại giao Việt Nam và yêu cầu phía Việt Nam trao trả lại Trịnh Xuân Thanh cho phía Đức.

Một tháng sau khi bắt cóc ông Thanh, các cuộc xét xử tham nhũng công khai được tiến hành. Cựu quan chức của Petro Vietnam và Ngân hàng Đại dương – Ocean Bank lần lượt được lôi ra toà. 51 người đối mặt với các cáo buộc khác nhau và Hà Văn Thắm, nguyên Tổng Giám đốc Ocean Bank và sau đó là Petro Vietnam, đã bị kết án tù chung thân. Nguyễn Xuân Sơn, nguyên Chủ tịch Hội đồng quản trị và Tổng Giám đốc Ngân hàng Đại dương, đã bị kết án tử hình, hình phạt lần đầu tiên đã được áp dụng cho các sai phạm về tài chính.

Số phận của Trịnh Xuân Thanh sẽ được quyết định vào tháng Hai năm 2018. Bên cạnh trường hợp của Petro Vietnam và Ocean Bank, một số cuộc điều tra khác vẫn đang được

tiến hành, trong đó tập trung nhiều nhất vào hoạt động của các doanh nghiệp nhà nước (DNN).

Cứu uy tín Đảng?!

Carl Thayer, chuyên gia về Việt Nam tại Đại học South Wales, Australia, cho rằng với một số người thì chiến dịch chống tham nhũng của ông Trọng được xem như là một nỗ lực cao cấp để xoa dịu những người dân Việt Nam vốn đang bất bình với sự thối nát ngày càng rõ ràng của đảng Cộng sản.

Nhưng các nhà phân tích cũng cho rằng đây là mưu đồ chính trị, một phần là do việc Đinh La Thăng, Bí thư Thành uỷ Thành phố Hồ Chí Minh đã bị bãi nhiệm và đưa ra khỏi Bộ Chính trị vào tháng 5, người đầu tiên bị đuổi khỏi cơ quan quyền lực cao nhất của Việt Nam từ năm 1996 cho tới nay.

Ông Thăng đã “mắc lỗi rất nghiêm trọng” và tham nhũng khi làm Tổng Giám đốc PetroVietnam từ năm 2009 đến năm 2011. Trong thời gian đó ông Thăng đã bổ nhiệm Trịnh Xuân Thanh làm Chủ tịch Công ty Xây dựng Dầu khí Việt Nam.

Tuy nhiên, các nhà phân tích lưu ý rằng ông Thăng cũng là một người thân cận của cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, người đã bị mất chức tại Đại hội Đảng năm ngoái. Một số người cho rằng ông Trọng đang trong quá trình thanh lọc các nhân vật thân cận của ông Dũng và nhổ tận gốc mạng lưới mà ông Dũng đã xây dựng trong thời gian tại chức, mạng lưới có thể mở rộng tới các giám đốc điều hành của Petro Vietnam và Ocean Bank.

Một số nhà bình luận cho rằng Đảng đã trở nên bảo thủ hơn kể từ đại hội năm ngoái, một động thái của ông Trọng. Nhưng ông Trọng được biết đến nhiều hơn với vai trò “lãnh đạo” muốn quay về mô hình tập thể lãnh đạo vốn đã bị ông Dũng làm cho mai một.

Một giả thuyết cho rằng sự chia rẽ giữa các đảng viên đã chống chéo với chiến dịch chống giặc tham

nhũng của Chính phủ. Điều này gây ra sự tranh cãi cho các nhà phân tích khác khi họ cho rằng đây là những xu hướng riêng biệt.

Đại hội tiếp theo vào năm 2021 sẽ mang lại một sự thay đổi lớn trong đảng Cộng sản. Mặc dù các nhà nghiên cứu dự đoán trước bất kỳ kỳ đại hội như thế nào, thì tại kỳ họp tiếp theo mới có được sự bảo đảm do số lượng lớn các lãnh đạo cao được yêu cầu nghỉ hưu.

Trong năm tới, ông Trọng sẽ phải từ chức vì tuổi cao nếu không có được sự cho phép đặc biệt để tiếp tục làm thêm một nhiệm kỳ bổ sung. Tuy nhiên Ông Trọng, 73 tuổi, không có khả năng được đảm nhiệm thêm một nhiệm kỳ vào năm 2021.

Do đó, có thể mong đợi một thế hệ các quan chức mới sẽ leo lên đến cấp cao nhất của Đảng, thế hệ mới này có thể hoặc không thể quyết định đi theo đường lối của Đảng. Đảm bảo rằng đó dường như là tham vọng của ông Trọng.

Một sự lý giải khác cho việc ông Trọng tham gia vào cuộc chiến tranh chống tham nhũng là nhằm tập trung vào tương lai của đảng Cộng sản. Tham nhũng, thiếu năng lực và tham ô trong các DNN của Việt Nam đã gây ra tình trạng thất thoát tài chính trong những năm gần đây. Trong một báo cáo trình Ủy ban Tư pháp của Quốc hội hồi tháng trước cho biết có ít nhất 2,6 tỷ USD đã bị mất do tham nhũng trong thập kỷ qua, con số có thể vẫn chưa được đánh giá đúng thông số liệu được đưa ra trong các phiên toà gần đây.

Như vậy, Chính phủ đang cố sức kêu gọi vốn cho các dự án cơ sở hạ tầng lớn cần thiết để duy trì tốc độ tăng trưởng kinh tế cao. Nợ công khoảng 64,7% GDP vào đầu năm nay, trong khi năm ngoái Chính phủ đã điều chỉnh mức thâm hụt ngân sách là 4,4% GDP. Các nhà phân tích đồng ý rằng sự chính danh của đảng được lựa chọn phụ thuộc phần lớn vào sự tăng trưởng nhanh.

Nỗ lực để tăng ngân sách thông qua các loại thuế không được ưa chuộng là một giải pháp; ngăn chặn dòng tiền bất hợp pháp đi ra khỏi

TÂM SỰ MỘT DƯ LUẬN VIÊN

—FB Võ Hồng Ly 06-12-2017—

DNNN là một việc khác. Nhưng những nỗ lực trong quá khứ của Chính phủ để giải quyết nạn tham nhũng trong các DNNN và khu vực công bị hạn chế, đặc biệt là khi thu hồi lại công quỹ. Trong số hơn 2,6 tỷ USD đã bị thất thoát trong thập kỷ vừa qua, chỉ có thu hồi lại được 8%. Nếu thu hồi vốn bị mất không phải là cách để bổ sung nguồn tài chính của nhà nước, thì ngăn ngừa tổn thất trong tương lai có thể dễ đạt được hơn.

Quá thối nát để thay đổi

Thực tế, nhận thức về chất lượng quản lý của DNNN đang có tầm quan trọng ngày càng tăng khi Chính phủ bắt tay vào một chiến dịch cổ phần hoá bao gồm các công ty lớn như Tổng Công ty Cổ phần Bia-Rượu-Nước giải khát Sài Gòn (Sabeco), Tổng công ty Đầu tư và Kinh doanh vốn nhà nước và Công ty Bia rượu Hà Nội (Habeco). Các quan chức nói rằng họ hy vọng sẽ tăng được 5 tỷ USD từ việc cổ phần hoá Sabeco vào ngày 18 tháng 12. Trong khi các nhà đầu tư nước ngoài quan tâm mạnh mẽ đến Sabeco và Habeco thì cũng không thể không nói đến các doanh nghiệp nhà nước khác của Việt Nam mà danh tiếng đã bị ô màu do quản lý kinh tế kém và tham nhũng nhiều năm.

Như vậy, chính sách chống tham nhũng mới nhất của Chính phủ cũng có thể được thiết kế để phục hồi danh tiếng của khu vực doanh nghiệp nhà nước, điều quan trọng là liệu việc cổ phần hoá thành công và các DNNN thu hút được các nhà đầu tư từ nước ngoài. Tuy nhiên sự thối nát đã quá sâu để có thể thay đổi các DNNN.

Carl Thayer nhận định: “Bởi vì nguyên nhân chính là thiếu quản lý tốt, bao gồm một hệ thống kiểm toán độc lập, điều tra và truy tố không bị chính trị chi phối”. Ông nói thêm: “Cú sốc về những bản án này sẽ mai một theo thời gian cũng như việc tăng liều thuốc tiêm chủng”.

Phương Thảo dịch (VNTB)

Nguồn: <http://www.atimes.com/article/deep-vietnams-communist-rot/>

Gửi cho FB Võ Hồng Ly

Trước tiên, tôi xin khẳng định với các bạn, tôi là một con người. Một con người bình thường về đầu óc, có học thức và tương đối thành đạt trong cuộc sống. Vậy tại sao tôi lại tự xi và mình là “con vật”? Xin các bạn đọc tiếp để biết căn nguyên.

Tôi viết những dòng này chia sẻ với đọc giả sau một đêm trằn trọc suy tư về nhân tình thế thái. Số là sáng nay tôi có việc phải đến nhà riêng của cấp trên -Bí thư tỉnh X. Tỉnh tôi là một tỉnh nghèo nhưng tư gia của sếp không hề thua kém những tư gia của các đại gia hay siêu sao mà báo chí vẫn thường đưa tin. Nếu so với tư gia của vị đồng nghiệp ở Hà Giang vừa bị bãi chức, nó có thể không thua mặc dù nó nằm ở thành phố tắc đất tắc vàng chứ không phải nơi heo lánh.

Tôi xin giới thiệu về mình. Tôi là một thanh niên trẻ vào đảng tầm 10 năm, tốt nghiệp học viện báo chí tuyên truyền, công việc là tuyên giáo. Một nghề mà chỉ có ở những nước XHCN mới có. Tuy là công việc đặc thù nhưng hiện nay, chúng tôi là những đứa con cưng của đảng. Các bạn đọc bài báo “Xây dựng đội ngũ cán bộ tuyên giáo tỉnh Lào Cai giai đoạn 2011–2015, tầm nhìn 2020”, để thấy công tác tuyên giáo được đảng trọng dụng thế nào. Một tỉnh nghèo và thưa dân như Lào Cai mà cần đến 3.000 người làm công tác tuyên giáo chuyên nghiệp -chưa kể số lượng cộng tác viên- ở cấp xã đã có từ 8-13 tuyên giáo. Tôi tính trung bình mỗi tuyên giáo nhận lương 5 triệu/tháng thì cái tỉnh nghèo này mỗi tháng mất 15 tỷ, mỗi năm tốn 180 tỷ (nếu nhân ra cả nước sẽ có con số khủng khiếp - 11.520 tỷ- đây chỉ là con số nhỏ nhất vì cơ sở lấy từ tỉnh nghèo nhất). Tôi nghĩ chắc có lẽ tiền thuế thu mỗi năm ở tỉnh này đủ dùng để nuôi đội quân tuyên giáo là cùng.

Hiện nay lương của tôi gấp đôi số lương bình quân trên (tầm 10tr/tháng), công việc thường ngày của tôi là đọc các bài viết trên các

blog lẻ trái để tìm ra xu hướng dư luận, tổng hợp tin tức báo cáo lãnh đạo. Nghiên cứu các bài viết thật kỹ để tìm ra sơ hở rồi nhằm vào đó mà đánh phá, gây nghi kỵ, bôi nhọ uy tín tác giả. Thỉnh thoảng tôi đi gặp một số nhân vật được cho là hoạt động dân chủ trên địa bàn mình đảm trách để nắm được gia cảnh cũng như tâm tư của họ. Công việc nhàn hạ, lương cao và nhiều cơ hội kiếm thêm nhờ biết thông tin các dự án sắp được chính quyền thực hiện. Nếu tôi bằng lòng với cuộc sống, lương tâm không cắn rứt thì tôi không viết những dòng này.

Hôm nay, tôi thấy mình không còn là con người, mà là một con chó không hơn không kém. Ngay khi bước chân vào tòa nhà uy nghi của sếp, hai con chó Bécgiê to giống Đức hung dữ nhào ra như muốn xé xác tôi, may mà có sợi xích quanh cổ nó níu lại. Sếp tôi người trắng núc, la lớn “Bi, ngoan nào” và hai con chó ngoan ngoãn quay về chỗ cũ. Tôi hoàn hồn, còn sếp thì như đắc ý điều gì. Ông nói: “Giống chó dữ tợn vậy nhưng luôn phải nghe lời chủ, người cho nó ăn. Con nào khó trị tao bỏ đói cho biết điều”. Nói rồi hắt ta có vẻ mãn nguyện với uy quyền của mình trong nụ cười đầy thâm ý.

Trao đổi của chúng tôi cũng xoay quanh vấn đề không khí chính trị hiện tại: Chuyện hiến pháp, chuyện Đoàn Văn Vươn, chuyện khủng hoảng kinh tế, chuyện xu hướng của các nhà hoạt động dân chủ... Phải nói rằng những người cộng sản như sếp tôi rất thực tế và khôn ngoan. Nói cho dân thì khác: yêu nước, ổn định, hy sinh, đảng chỉ có quyền lợi với dân tộc... nhưng khi nói với nội bộ thì đơn giản là quyền lợi mình và đối phương. Họ biết ai có cùng quyền lợi, ai đang đi cùng thuyền, ai không thể bỏ thuyền được. Quyền lợi luôn là con bài mang ra mặc cả và đánh giá tình hình.

Sau buổi nói chuyện, tôi ra về mà lòng nặng trĩu. Trên đường về

hình ảnh những người dân khốn khổ đang cùng nhau đẩy xe gạch, từng tốp công nhân nam nữ đi làm phu hồ đang trên đường về, hàng quán thủng, mệt của các bà các mẹ buôn bán lấn chiếm lề đường, vỉa về bẩn thiu... đập vào mắt tôi. Tôi thấy mình như một con chó không hơn không kém, con chó được ông chủ nó cho ăn uống tốt để sữa. Sữa để nó vinh thân, sếp nó phì gia trong cảnh dân tình đói rách. Cái đám người khốn khổ kia họ đâu nghe được những lời thực dụng từ người lãnh đạo cao nhất của họ. Hàng ngày họ phải vất vả sớm hôm, nắng cháy cũng như mưa phùn để làm và làm. Họ chỉ có được miếng cơm qua ngày, phần thắng dư thì chảy đều từ chủ công ty đến sếp và một phần là nuôi tôi. Tôi thấy mình khốn nạn quá. Tôi đang nói láo, tôi phải nói dối người dân để có miếng ăn.

Tôi khâm phục những người như nhà báo Đắc Kiên, nhưng tôi không thể làm như anh. Sau lưng tôi còn có gia đình với hai con dại, bố mẹ... Tôi biết nếu có lên tiếng thì cũng chỉ là người hùng trong giấy lát, không giải quyết được vấn đề gì. Anh Kiên là một trong 7.000 nhà báo còn tôi là 1 trong vài trăm ngàn người. Luôn luôn không thiếu người làm công việc tôi làm.

Đảng hiện nay luôn biết nuôi hậu hĩnh những ai và bỏ đói những ai. Những người như chúng tôi luôn có mức lương cao kèm những ưu đãi như mua chung cư (mua có thể ở hoặc cho thuê), rồi đến công an, quân đội. Tôi giật mình xót xa khi biết lương giáo viên, bác sĩ hiện nay thậm chí gần 10 năm chỉ tầm 3,5 triệu, trong khi lương chúng tôi ít nhất là gấp hai lần số đó.

Lãnh đạo đảng luôn thực dụng: Bên ngoài thì nói đạo lý còn bên trong luôn đánh vào quyền lợi, dùng quyền lợi để buộc sự trung thành. Tôi thật sự phát tởm trong các cuộc họp kín nội bộ, lãnh đạo không cần che giấu mà nói toạc ra là chúng tôi phải làm hết mình để giữ vững chế độ vì chỉ có chế độ này mới trọng dụng người như chúng tôi. Nếu chế độ sụp đổ thì nghề tuyên giáo cũng mất, từ sống trong nhung lụa chúng tôi có thể phải đi ăn mày. Còn gì

thâm hiểm hơn tình thế này?

Tôi thấy cuộc chiến cho dân chủ không cân sức, một bên nhỏ bé với vài cá nhân dùng tiền túi mình hoặc nếu có được hải ngoại giúp đỡ thì cũng không bao nhiêu vì an ninh luôn chú ý đến chuyện tiền bạc. Họ theo dõi và đánh phá ngay đường dây chuyển tiền. Người cộng sản luôn thực dụng về tiền. Một bên là nắm quyền lực nhà nước, dùng tiền thuê nuôi bộ máy tuyên giáo khổng lồ với ngân sách hàng chục ngàn tỷ như con số tạm tính trên.

Tôi viết ra đây để mọi người hiểu được tình thế mà anh em tuyên giáo chúng tôi mắc phải. Không có sự chọn lựa khác, chúng tôi buộc phải ra sức chống đỡ cật lực con thuyền XHCN vì nếu nó chìm thì chúng tôi cũng chết. Những người như chúng tôi đã nằm vào thế buộc phải im, không thể không nói được.

Những nhà đấu tranh dân chủ ngoài việc tuyên dương lý tưởng cao đẹp: Tự do, dân chủ,... hãy bắt tay tìm kiếm giải pháp nào để dung hòa quyền lợi những người như chúng tôi với sự thay đổi. Con người thấy một cái bè mới tốt hơn thì không ai ngu dại ra sức chống đỡ một chiếc bè sắp chìm.

FB Võ Hồng Ly

sư, không có nhà báo, không có công chúng, cũng là một trò cười ô nhục của một chế độ leo lẻo về cải cách nền tư pháp, xây dựng chế độ pháp quyền công minh, khg để oan người ngay, chẳng để lọt kẻ gian.

Không phải ngẫu nhiên mà đại diện Liên Âu ở Hà Nội, phụ trách nhân quyền của CHLB Đức, bộ ngoại giao Hoa Kỳ, tổ chức Ân xá Quốc tế Amnesty International, Phóng viên Không Biên giới Reporters Sans Frontières, Hội Văn bút Quốc tế Pen Club... lên tiếng phản đối các vụ xử án tàn bạo chà đạp pháp luật, chà đạp công pháp quốc tế này.

Thật đẹp mắt cho chế độ CHXHCN ngay khi cuộc Thăm xét Định kỳ về Quyền con người ở Liên Hợp quốc diễn ra, phơi mặt bộ mặt rất khó coi của kẻ lừa dối, đạo đức giả, nói một đằng, làm một nẻo, của một kẻ có hạnh kiểm nhân quyền và dân quyền tồi tệ loại nhất thế giới.

Qua tin tức trên báo chí công khai, không thấy nêu lên họ tên, tiểu sử và bộ mặt của Hội đồng xét xử các phiên tòa rừng rú trên đây, những lời luận án và tuyên án của họ để mọi người có thể thấy những con người tha hóa nhưng được giao cho cầm cân nảy mực đã xử sự ra sao, để báo chí, công luận sẽ chất

NHÂN DÂN KHẮP NƠI mà nhân quyền là số khôngBùi Tín 04-12-2017.....

Vào tháng 12 này, vấn đề nhân quyền ở Việt Nam trở nên sôi nổi hơn bao giờ hết. Vụ xử phúc thẩm cô Nguyễn Ngọc Như Quỳnh có mẹ già con dại 10 năm tù giam, chỉ vì cái "tội" yêu nước tốt đỉnh, thương dân tốt cùng, căm thù nung nấu quân bành trướng là một cuộc tự thú của chế độ rằng chế độ này là chế độ phi pháp, bất nhân, không coi quyền con người mà họ cam kết với dân mình, với thế giới chỉ là sự lừa dối ô nhục.

Bản án anh Nguyễn Văn Hóa 22 tuổi ở Hà Tĩnh 7 năm tù chỉ vì anh đau lòng với nông dân và ngư dân trong thảm họa Formosa để nói lên sự thật, một phiên tòa không có luật

vấn, phỏng vấn họ về công việc của họ, rằng họ vận dụng luật nào, theo lệnh ai, họ có lương tâm, đạo lý hay không mà đang tâm tuyên án tàn ác đến vậy, không sợ ác quả ác báo, làm việc thất đức ra sao? Họ cũng có gia đình, có chồng con hay vợ con, sao lại gây ác, tàn phá gia đình người khác đến vậy.

Tương phản với những con người ấy là cô "Mẹ Nấm" bình tĩnh, hiên ngang, tự tin quyết không nhận tội danh nào, ngẩng cao đầu trước cường quyền; là bà mẹ cô xông vào phiên tòa để bênh vực bảo vệ con gái yêu của mình dù cho bị ngăn cản bằng vũ lực; là cô nhà báo Trịnh Kim Tiến xông vào cùng bạn

BOT CAI LẬY

Vở kịch che đậy cho chính quyền móc túi người dân

.....**BOT (Chân Trời Mới) 04-12-2017**.....

bè kéo đến phiên tòa để tường thuật tại chỗ bất chấp sự cản trở, đánh đập vũ phu của bọn bảo vệ hung hãn, tát tới tấp, thụi liên tiếp vào mặt vào ngực và lôi kéo lên xe đưa về đồn. Cô Kim Tiến một mực chất vấn bọn côn đồ nhà nước “Anh là ai?” theo bài hát nổi tiếng của nhạc sỹ bất khuất Việt Khang kiên cường với lời chống cường quyền bằng cách riêng của mình. Bên cạnh cô Trịnh Kim Tiến là vô số luật sư của nhân dân, chân chính của nhân dân như luật sư Võ An Đôn đến phiên tòa để làm chứng cho phiên tòa rừng rú này.

Có thể nhận định không ngoa rằng bạo quyền hung hãn đã phong anh hùng, phong thánh, tạc tượng cho cô Mẹ Năm. Sau phiên tòa hình dáng, vẻ mặt cương nghị hiền hậu của cô in rất sâu trong lòng mọi người Việt yêu nước mình, thương dân mình.

Các ủy viên Bộ Chính trị, ủy viên Ban chấp hành TƯ, các đại biểu quốc hội, thanh tra chính phủ, ủy viên ban Kiểm tra trung ương, bà Chủ tịch quốc hội, ông bộ trưởng tư pháp –trên mỗi cương vị của mình– có theo dõi kỹ các cuộc xử án này hay không? thái độ họ ra sao? khi mồm họ cứ leo lên, nào là “chế độ của dân, do dân, vì dân”, cái gì, ở đâu cũng “nhân dân”, nào là Chính quyền nhân dân, Ủy ban nhân dân, Hội đồng nhân dân, Tòa án nhân dân, Quân đội nhân dân, Công an nhân dân, Hội thẩm nhân dân, Viện kiểm sát nhân dân... nhưng thật ra không ở đâu nhân dân có quyền sống tự do, theo pháp luật cả.

Ở một nước, đâu đâu cũng thấy 2 chữ “nhân dân” nhưng lại tuyệt đối vắng lặng nhân quyền và dân quyền!

Có nơi nào trên trái đất này sự giả dối, hèn hạ, hung bạo phi pháp, phản nhân dân lại ngự trị ngang ngược, hỗn hào láo xược với nhân dân mình đến vậy?

Đây hẳn là sự nhận định công bằng cần thiết để mọi người Việt hãy cùng loài người tiến bộ lên tiếng và hành động mạnh mẽ vì công lý và quyền con người khắp nơi trên trái đất này.

Mấy ngày qua, dư luận cả nước và mạng xã hội được báo chí lề đảng dẫn dắt vào vụ thu phí ở trạm BOT Cai Lậy–Tiền Giang. Tất cả các trang mạng lớn, các đài truyền hình, phát thanh đều cử phóng viên tới đây hàng ngày để đưa tin một cách chi tiết trung thực về cuộc đấu trí giữa các tài xế và nhân viên của trạm thu phí BOT.

Có điều khá lạ là lực lượng công an giao thông, cảnh sát cơ động với dùi cui, lựu đạn hơi cay, súng AK47 được huy động đến hiện trường nhưng lại khá mềm mỏng với cánh tài xế, thậm chí có công an còn đứng ra thuyết phục khuyên nhủ tài xế giải tán trông có vẻ hợp lý hợp tình lắm. Hết mức thì cũng chỉ có 2 người bị đưa lên xe chở đi vì bị cho là gây rối trật tự. Không hề có những vụ hành hung mạnh tay như những gì công an đã đàn áp dã man người dân trong các vụ tuần hành chống Formosa trước đây.

Thêm một cái lạ nữa là báo chí được cho phép đưa tin công khai và rất khách quan về sự việc, tường thuật từng chi tiết nhỏ nhất về các diễn biến. Thậm chí, báo chí lề đảng đang có thiên hướng bênh cánh tài xế trong vụ này nữa là khác.

Vậy thì tại sao có chuyện báo chí được mở đến như vậy để đưa tin về vụ trạm BOT Cai Lậy? Phải chăng nhà cầm quyền Việt Nam đang từng bước cho báo chí quyền tự do đưa tin về các vụ việc trong nước? Hay đây chỉ là một màn kịch được dàn dựng lên với âm mưu tạo ra một cục nam châm lớn thu hút sự chú ý của dư luận, báo chí và mạng xã hội để chính quyền Việt Nam thực hiện một mưu đồ đánh úp nào đó?

Cần chú ý là trạm BOT Cai Lậy trở lại thu phí là ngày 1 tháng 12. Đây cũng chính là thời điểm Bộ Công thương áp dụng tăng giá điện thêm 6,08 phần trăm trên cả nước. Cụ thể, Bộ Công thương chiều muộn ngày 30-11 phát đi công văn về việc tăng giá điện lên 6,08% và bắt đầu sáng hôm sau 1-12 công văn có hiệu lực. Cho dù theo báo cáo

năm 2016 EVN lãi tới 2658 tỷ.

Trước đó, nhà cầm quyền Việt Nam còn hướng dư luận vào các vụ việc như đề xuất thay đổi chữ viết của cha Tiến “sĩ” Bùi Hiền hay vụ mẹ Tiến “sĩ” Đoàn Hương gọi dư luận là “đám quần chúng”.

Nên nhớ thu phí trạm BOT chỉ đánh vào túi tiền của một nhóm người ở một khu vực nào đó còn tăng giá điện mới là mề lưới lớn hốt gọn người dân cả nước. Và số tiền khổng lồ mà chính quyền thu được là cả ngàn tỷ chứ chẳng chơi.

Như vậy là sau khi đánh lạc hướng dư luận vào 2 vụ việc khác nhau, nhà cầm quyền đã móc túi dân nhanh hơn bọn móc túi ở chợ.

Sự việc trên một lần nữa cho thấy nhà cầm quyền Việt Nam giờ đây giống hệt như một phường lưu manh. Lúc thì dụ dỗ ngon ngọt (như hồi tháng 6-2017 Thủ tướng Phúc hứa hứa không tăng giá điện), lúc thì du côn tàn bạo (như vụ đánh đập không thương tiếc những người biểu tình Formosa, bắt bớ đánh đập tù đầy các blogger), lúc thì lợi dụng sơ hở móc túi dân nhanh như điện như vụ BOT Cai Lậy.

Vâng, một khi chính quyền nằm trong tay của một băng nhóm cầm quyền xảo trá, côn đồ và khôn nản như vậy, tương lai đất nước rồi sẽ đi về đâu? Hỡi vậy thôi nhưng ai mà chả biết!!!

Ngày 1-12-2017, chế độ “thu cùng diệt tận giai đoạn cuối” đã bất chấp tiếng kêu oán thán của nhân dân và khuyến nghị của giới trí thức khi tung ra một cú “móc túi” khiến xây xẩm mặt mày người nghèo và doanh nghiệp: giá điện tăng vọt 6.08% thành 1,720.65 đồng/1kw, chưa kể thuế VAT.

Vào lần này, những kẻ “vật lòng vẹt” không ai khác là “bạch tuộc EVN” (Tập đoàn Điện lực Việt Nam) và Bộ Công Thương – cơ quan chủ quản của tập đoàn này. Từ thời Bộ trưởng Vũ Huy Hoàng dưới “triều đại Nguyễn Tấn Dũng”, Bộ Công Thương và EVN đã trở thành “sát thủ” với những cú tăng giá “bù lỗ vào dân” và “giết sống” người nghèo trong nạn xả lũ cực kỳ vô trách nhiệm của các hồ thủy điện.

Trích: Phạm Chí Dũng, VN đánh úp giá điện: cú móc túi đêm tối trời

BOT CAI LẬY

Lính của Bộ trưởng Tô Lâm làm thuê và bảo vệ cho ai

.....*Thiên Lâm 01-12-2017*.....

Đã có đàn áp và bắt bớ nhẹ vào ngày 30-11-2017 khi trạm thu phí BOT Cai Lậy (Tiền Giang) mưu toan thu phí trở lại.

Nhưng cũng là lần đầu tiên, hàng trăm lái xe tổ chức tập hợp kéo đến đồn công an đòi người khi 3 lái xe bị công an bắt giữ, thực hiện một phương thức đấu tranh của giới dân chủ nhân quyền khi có người bắt đồng chính kiến bị công an bắt câu lưu.

Kết quả đáng khích lệ: trước sức ép của các tài xế, công an đã không dám giữ người lâu mà đã phải thả ra, cho dù trước đó đe dọa những lái xe này về “tội chống chính quyền”.

Vào tháng 10-2017, sau vụ tài xế trả tiền lẻ tại trạm BOT Biên Hòa và buộc trạm này phải xả trạm, nhiều lái xe đã bị cơ quan cảnh sát giao thông Đồng Nai “mời làm việc”, như một cách “khùng bố” tinh thần những người tài xế không chịu khuất phục cảnh lạm thu.

Đối với cánh lái xe, đã từ lâu hình ảnh cảnh sát giao thông là một thứ địa ngục bởi nạn mãi lộ trắng trợn trên đường. Trong số đó, “nổi tiếng” là cảnh sát giao thông Đồng Nai. Tuy nhiên “con giun xéo lắm cũng quăn”, sau khi công an Đồng Nai tổ chức “khùng bố” tâm lý lái xe, nhiều tài xế đã rút được kinh nghiệm và cũng bớt sợ hãi trước “bò vàng”.

Ngày 30-11, cuộc chiến Cai Lậy lần 2 nổ ra. Những người lái xe đã không chỉ tiếp tục yêu sách đòi BOT Cai Lậy phải hủy bỏ tình trạng “quy hoạch một nơi, thu phí nơi khác”, duy trì chiến thuật trả tiền lẻ không chỉ mệnh giá 200 đồng mà cả 100 đồng –tờ tiền hầu như không còn được sử dụng trong lưu thông ở Việt Nam– mà còn dùng cầm đối mặt với công an, bắt chấp chính quyền Tiền Giang và chủ đầu tư BOT Cai Lậy dàn hàng trăm cảnh sát cơ động và công an giao thông, bắt chấp việc bị lực lượng “tay sai bảo kê” này răn đe và đàn áp, bắt bớ.

Đáng kích kế không kém, phong trào bất tuân dân sự ở BOT Cai Lậy đã tiến hành hợp pháp đến mức chính quyền không có lý do gì để bắt bẻ hay đòi truy tố việc dùng tiền lẻ. Ngày 1-12-2017, Ngân hàng nhà nước đã phải có động tác “chuyển gấp tiền mệnh giá 100 đồng về Tiền Giang” để “thôi lại” cho lái xe, vì lái xe khi nộp tiền phí chỉ nhận đúng tiền thối, trả dư cũng không chịu nhận.

Kể từ lần phản kháng đầu tiên vào tháng 9-2017 cũng tại trạm BOT Cai Lậy, nhận thức về đấu tranh mưu sinh, chống bắt công và áp bức của lái xe đã nâng lên nhiều hơn, đồng thời giới hạn sợ hãi được kéo giảm. Đây cũng là một đặc thù rất lớn của phong trào đấu tranh dân chủ nhân quyền ở Việt Nam từ suốt những năm 2005, 2006 đến nay. Tập hợp và đoàn kết theo số đông luôn là một yếu tố sống còn để phong trào dân chủ và bất tuân dân sự đạt được thành công.

Khởi nguồn từ tháng 04-2017, phương cách phản ứng một cách sáng tạo và hợp pháp của người dân huyện Nghi Xuân, Hà Tĩnh đối với trạm thu phí Bến Thủy 1 là dùng tiền lẻ mệnh giá 200 đồng hay 1.000 đồng để mua vé. Kết quả của việc phản kháng này là tạo nên tình trạng kẹt xe nghiêm trọng và khiến rối loạn chính quyền. Lực lượng công an đã phải bó tay vì không thể đàn áp người dân trả phí đàng hoàng. Lực lượng này chỉ còn làm được chuyện duy nhất là giải quyết tình trạng ùn tắc giao thông kéo dài nhiều cây số.

Vào nửa đầu năm 2017, việc nhà cầm quyền phải nhân nhượng miễn phí 100% cho người dân 4 huyện 2 tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh qua cầu Bến Thủy 1 là thắng lợi tiêu biểu đầu tiên của cuộc đấu tranh bền bỉ và sáng tạo của nhân dân, đánh dấu những bước đi khởi đầu thành công của phong trào bất tuân dân sự tại Việt Nam.

Phương thức phản kháng đây

sáng tạo này của người dân Nghi Xuân đã được áp dụng và lan rộng sang nhiều lãnh vực khác. Đến tháng 8-9/2017 và từ đó đến nay, hàng loạt cuộc phản kháng khôn khéo nhưng có hiệu quả đã được giới lái xe ứng dụng thành công ở nhiều trạm thu phí BOT trên nhiều vùng. Công an đành đứng ngoài cuộc mà không còn dám hăm hè đe dọa lái xe như trước đây. Một số chủ trạm BOT đòi truy tố lái xe nhưng nếu công an làm như vậy lại trái luật...

Ngược lại với phong trào bất tuân dân sự của lái xe và người dân, ngày càng nhiều chính quyền địa phương đã lộ hẳn hành vi “bảo kê” trắng trợn cho các nhóm trục lợi chính sách, đặc biệt là dấu hiệu tổ chức và triển khai “lực lượng vũ trang riêng”, mà bằng chứng không thể chối cãi là vụ trạm thu phí BOT Biên Hòa (Đồng Nai) vào tháng 10-2017 và trạm thu phí Cai Lậy (Tiền Giang) vào tháng 11-2017.

Người dân tự hỏi hàng rào cảnh sát cơ động –lính của Bộ trưởng công an Tô Lâm– đang làm thuê và bảo vệ cho ai? Ông Tô Lâm không biết chuyện bê bối và “lợi dụng chức quyền làm trái” này, hay biết mà nhắm mắt làm lơ?

Trên mạng xã hội đang sôi sục ý kiến phản nộ của người dân. Một trong số rất nhiều ý kiến đã cho rằng “đảng Cộng sản hôm nay không còn là Cộng sản trước đây nữa mà là một nhóm lợi ích bảo kê cho nhau, cho dù đó là việc rất sai “làm đường này thu tiền đường khác” mà ngay cả đảng cũng xác nhận đó là sai; đảng Cộng sản hôm nay không còn là Cộng sản ngày trước, khéo léo đàn áp dân mà giờ công khai đàn áp dân và đưa những hình đàn áp đó lên mặt báo. Và như vậy mới thấy không chỉ người dân là con tin của đảng này mà ngay cả các đảng viên Cộng sản, quân đội, công an cũng là con tin của đảng này, khi nó lợi danh nghĩa Cộng sản để sai họ đi làm những chuyện sai trái để kiếm tiền cho nó”.

BOT CAI LẬY

Một trận đối kháng dân sự thú vị

.....**Mẫn Nhi (VNTB) 03-12-2017**.....

Cần xác định: “cuộc chiến Cai Lậy” là cuộc chiến dân sự, để từ đó có các nhận định phù hợp hơn.

BOT C.Lậy đã nhận được 1.500 tờ tiền trị giá 100 đồng, và điều này đồng nghĩa với việc chiến thuật 25+1 của cánh tài xế tạm thời phá sản. Tờ tiền 100 đồng tương chừng như biến mất trong thời kỳ 500.000 đồng lên ngôi, lại trở thành nhân chứng sống động nhất trong cuộc chiến giành lại quyền lợi chung trên cơ sở thượng tôn pháp luật.

Tờ tiền này vừa cho thấy lực lượng CA Tiền Giang vi phạm pháp luật nghiêm trọng khi can thiệp vào quan hệ giao dịch dân sự thuần túy; vừa biểu hiện cho tính quyền lực nhà nước bị lợi dụng bởi một nhóm người (thay vì đại diện cho lợi ích cộng đồng); trên tất cả nó lột tả đầy đủ nhất tính cứng đầu về chính sách “ăn BOT” của Bộ GTVT....

Ở một góc khác, tờ tiền 100 đồng cho thấy sự chuyển biến nhận thức của những người dân, đặc biệt là cánh tài xế. Họ cho thấy sự đoàn kết trong giải quyết vấn đề liên quan đến lợi ích hợp pháp của mình (kể cả thuê luật sư cho tài xế bị bắt vì bị áp đặt tội danh gây cản trở giao thông). Ở một mức độ nào đó, có thể khẳng định rằng các anh tài xế trở thành những nhà bất tuân dân sự VN với tính thực tiễn cao nhất.

Hãy xem, từ câu chuyện đưa tiền lẻ để kéo dài thời gian đếm dẫn tới xả trạm, cho đến khi chủ đầu tư BOT Cai Lậy trở lại với làn tiền lẻ và tiền chẵn để phân tách tài xế sử dụng tiền lẻ qua một bên nhằm để giải quyết thì những tài xế lại sử dụng phương thức 25+1 (tức là số tiền là chẵn, nhưng buộc phải trả lại 100 đồng tiền thừa cho cánh tài xế). Nó cho thấy cánh tài xế đã có sự linh động, sáng tạo trong áp dụng phương thức đấu tranh của mình, nhưng không thoát ly khỏi tính thượng tôn pháp luật.

BOT Cai Lậy khiến cho bộ mặt trung ương, mà đặc biệt là Bộ GTVT được phơi bày trong việc

tiếp tục cách hoạt động dung dưỡng cái sai liên quan đến vị trí trạm BOT. Nó đến mức, khi ông Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc nhân mạnh không được kéo dài, thì Bộ GTVT đã khẳng định sẽ giữ nguyên BOT và “gỡ rối” bằng cách phối hợp với bộ Công an để xử lý những người mà Bộ này cho là “quá khích”, kết hợp với Ngân hàng Nhà nước chuyển lượng tiền lớn 100 đồng về Cai Lậy, đồng thời “tuyên truyền để dân hiểu”.

Những động thái này cho thấy lợi ích của trạm BOT quá lớn, lớn đến mức buộc NHNN phải tiến hành in và phát hành tiền giấy 100 đồng để “hỗ trợ” – trong khi đồng tiền này không có khả năng sử dụng trong thực tế xã hội, chi phí in ấn nhằm hỗ trợ rút ra từ nguồn ngân sách là quá lớn để có thể đặt câu hỏi về tính hợp pháp, thực tế và khoa học về hoạt động này. Đó là chưa kể những thiệt hại lớn về kinh tế và bất ổn xã hội khi đoạn đường quốc lộ 1A này rơi vào trạng thái... tắt, dù ở mức độ tạm thời!

Facebooker Nguyễn Tiến bày tỏ: *Cách bộ GTVT thách thức với dân, quyết chiến đấu với dân khi tuyên bố “không dời trạm BOT Cai Lậy, quyết giữ để thu phí, nếu tắc thì xả sau đó lại thu” là một hành động ngu xuẩn, coi rẻ sinh mạng, lợi ích của dân là vậy. Hãy hình dung nếu có những ca cấp cứu từ các tỉnh miền Tây hướng về Sài Gòn, khi mạng sống của bệnh nhân được tính bằng những “phút vàng” nhưng gặp phải cảnh ùn tắc giao thông do trạm thu phí BOT Cai Lậy gây ra thì hậu quả sẽ thế nào? Bệnh nhân sẽ chết do cấp cứu không kịp thời thì ai sẽ là người chịu trách nhiệm? Nên nhớ rằng mạng người là vô giá và nếu những người cấp cứu kia là cán bộ, đảng viên cao cấp, là người thân của quan chức ngành giao thông vận tải thì những kẻ quyết tâm giữ trạm BOT Cai Lậy có đau không? Mặt khác, tình trạng ùn tắc giao*

thông do trạm thu phí này gây ra dẫn đến hàng hóa không được vận chuyển kịp thời, gây mệt mỏi cho hành khách... thì những thiệt hại này ai sẽ chịu trách nhiệm bồi thường cho dân?

Điều đó cho thấy rằng, sự phối hợp hành chính tương chừng đồng bộ đó chỉ xảy ra khi tiến hành một hoạt động bảo vệ lợi ích cộng đồng, bảo vệ lợi ích nhà nước thì nay trở thành bảo vệ lợi ích cái sai... doanh nghiệp. Nói đúng hơn, trạm BOT được giải quyết theo hướng... đối phó với người dân.

Vấn đề là ông Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc có vô can không khi mà trong hệ thống cơ quan hành chính nhà nước, ông là người đại diện đứng đầu, và Bộ GTVT lại nằm trong cái gọi là nội các Chính phủ?

Trong một thông tin có liên quan, các tài xế trong nhóm Bạn hữu Đường xa đang vạch ra phương thức đấu tranh mới. Trong đó tiếp tục sử dụng tiền lẻ 100 đồng để giao dịch nhằm gia tăng thời gian kiểm đếm.

Dưới góc độ pháp lý, Luật sư Trần Vũ Hải đã chia sẻ: nếu Bộ Giao thông Vận tải quyết như vậy [giữ trạm BOT Cai Lậy cho bằng được], nhất là khi tân Bộ trưởng Bộ GTVT là người ký dự án BOT này, các lái xe và doanh nghiệp vận tải cần sử dụng biện pháp pháp lý để tiếp tục đấu tranh. Họ có thể kiện ra toà, yêu cầu toà ra phán quyết chủ BOT Cai Lậy chỉ được phép thu phí xe sử dụng đường tránh, và trước mắt ban hành biện pháp khẩn cấp buộc chủ BOT không được tùy tiện thu phí những xe không đi qua đường tránh.

Rõ ràng, khi quan điểm nhà nước và cộng đồng không cùng một mạch, thì một trận chiến dân sự thú vị cũng trở thành một mất xích cho một phong trào dân sự lớn, có tính chất xã hội rộng mở hơn về sau.

Điều quan trọng, nhà nước cũng tự tiếp tục đẩy mình vào trạng thái mất tính chính danh từ đây.

